

(67) ซูเราะฮ์ อัลมุลก

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 30 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุลก

ซูเราะฮ์ อัลมุลกเป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ ที่เน้นหนักในเรื่องหลักการอะกิดะฮ์ ซึ่งเป็นหลักการใหญ่ ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเป้าหมายหลักที่สำคัญสามประการคือยืนยันถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของอัลลอฮ์ในการให้มีชีวิต และการให้ตาย การแสดงออกซึ่งข้อพิสูจนและหลักฐานถึงความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก และชี้แจงถึงบันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธ และต้อรันที่มีต่อการฟื้นคืนชีพ และวันแห่งการชุมนุม

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงเป้าหมายอันดับแรก โดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ญัลลอะอะลานั้น อำนาจทั้งมวลอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มกันจักรวาลทั้งมวล ซึ่งใบหน้าต่างก็ยอมจำนนต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงจัดระบบในจักรวาลทั้งหมดด้วยการสร้างและการให้บังเกิด “ความเจริญสุขจะมีแต่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์...”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงดบแต่งชั้นฟ้าของดุนยาด้วยดวงดาวที่มีประกายสดใส ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์และความเป็นเอกภาพของพระองค์ “พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาอาชญากรอย่างละเอียดพอสมควร โดยที่พวกเขาจ้องมองดูนรกขณะที่มีนกำลั้งเดือดพล่าน มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้นต่อบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ และได้เปรียบเทียบทางกลับระหว่างบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้ศรัทธาตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรวมระหว่างการชักชวนให้ทำความดีและการขู่ส่ำทับให้ละเว้นความชั่ว “เมื่อพวกเขาถูกโยนลง

ไปในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมักรรญฺครวญขณะที่ยังกำลังเดือดพล่าน”

หลังจากได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์บางชนิดที่ซูเราะฮ์ได้เตือนถึงการลงโทษ และความกริ้วของพระองค์จะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และบรรดาผู้ตั้งร้นเหล่านั้น

“พวกเจ้าจะปลอดภัยหรือ จากการที่พระผู้ทรงสถิตอยู่ ณ ฟากฟ้า จะให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวั่นไหว”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเตือนและการขู่ว่าแก่บรรดาผู้ที่ต่อต้านและปฏิเสธการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลว่า พวกเขาจะต้องประสบกับการลงโทษในขณะที่พวกเขาหวังที่จะให้ท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ประสบกับความตายและความพินาศแก่บรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลลอฮฺทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่ร่วมกับฉันหรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด” มันเป็นสัญญาร้ายที่น่าสะพรึงกลัวเสียนี้กระไร

คุณสมบัติของซูเราะฮ์นี้

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “อัลวาเกียะฮ์” และ “อัลมุญญียะฮ์” แปลว่า ผู้คุ้มครอง ผู้อุปถัมภ์ และผู้ช่วยเหลือ เพราะซูเราะฮ์นี้ป้องกันหรือคุ้มครองผู้อ่านซูเราะฮ์นี้ให้พ้นจากการลงโทษในญุบูร ท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า “ซูเราะฮ์นี้ปกป้องและช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษในญุบูร” (บันทึกโดย อัตติรมิซีย์)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ความเจริญสุขจงมีแต่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์¹ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง²
2. พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น³ เพื่อจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเขาที่มีผลงานดียิ่ง⁴ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ
3. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ เจ้าจะไม่เห็นแต่อย่างใดในความไม่ได้สัดส่วนในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁵ ดังนั้นเจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นรอยร้าวหรือช่องโหว่บ้างไหม
4. แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สองสายตานั้นก็จะกลับมายังเจ้าด้วยการยอมจำนน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَرَكَاتِ الَّذِي يَدِيهِ الْمَلَكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْمُغْتَبَرُ ﴿٢﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ
الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُوتٍ فَأَرْجِعْ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى
مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا
وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ คือพระองค์จะให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงให้ต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ทรงให้ร่ำรวยและทรงให้ยากจน และทรงประทานให้และทรงหวงห้าม

² คือพระองค์ทรงอำนาจอย่างสมบูรณ์เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงบริหารและจัดระบบอย่างสมบูรณ์ในทุกกิจการ โดยปราศจากผู้โต้แย้งและผู้ต่อต้าน

³ บรรดาอุลละมาอ์กล่าวว่า ความตายมิใช่การสูญสิ้นและการตัดขาดอย่างสมบูรณ์จากการมีชีวิตหากแต่เป็นการเคลื่อนย้ายจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่ยืนยันในข้อเฮียะฮ์ว่า คนตายนั้น ได้ยิน เห็น และรู้สึกในกุบูรของเขา

⁴ เพื่อที่จะได้เห็นคนดีในหมู่พวกเขาจากคนเลว

⁵ คือเจ้าจะไม่เห็นการขาดตกบกพร่อง หรือการไม่ได้สัดส่วนหรือความแตกต่างกันอย่างมากมายแต่ทว่าเป็นไปอย่างรัดกุม และเหมาะสมที่สุด

และในสภาพที่ละเอียด

5. และโดยแน่นอน เราได้ประดับท้องฟ้าของโลกนี้ด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป และเราได้ทำให้มันเป็นอาวุธไล่ชัฎฎอน² และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน³

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيْطَانِ وَأَعَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

6. และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง⁴

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

7. เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมังกรวญฺครางขณะที่มันกำลังเคียดพล่าน

إِذَا الْقُرْآنُ يُعْرَأُ سَمِعُوهَا لَهَا شَيْعًا وَهِيَ تَنْوَرُ ﴿٧﴾

8. มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้น⁵ ทุกครั้งที่พวกหนึ่งถูกโยนลงไป

كَأَنَّمْ رِيّ من الْعِظِ كُلَّمَا أَلْقِي فِيهَا فَجَّ سَاهُمْ
خَرْنَهَا الَّذِي تَكُونُ نَدِيرٌ ﴿٨﴾

¹ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า เจ้าจงกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง ครั้งที่สาม สายตาของเจ้าก็จะยอมจำนนและมีความยำเกรง เจ้าจะมองไม่เห็นสิ่งใดที่มีความมกพร่อง การที่ใช้ให้กลับมามองอีกครั้งหนึ่งนั้น เพราะการมองครั้งแรกอาจจะไม่เห็นความมกพร่อง ความมุ่งหมายที่ให้หันกลับมามองอีกครั้งหนึ่งนั้น คือ การมองหลาย ๆ ครั้ง

² คือประดับชั้นฟ้าชั้นแรก ซึ่งใกล้กับแผ่นดินด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป นักตีฟิรอกกล่าวว่า ที่เรียกดวงดาวเป็นแสงประทีปนั้น เพราะมีแสงสว่างในเวลากลางคืนคล้ายกับแสงตะเกียง และทำให้มีประโยชน์ชนิดอื่นอีก คือใช้สำหรับขวางและขับไล่ชัฎฎอนซึ่งเป็นศัตรูของพวกเขา ซึ่งมันคอยแอบฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า ก้อตาดะฮุกกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงสร้างดวงดาวเพื่อประโยชน์ 3 ประการคือ เป็นการประดับชั้นฟ้าหนึ่ง เพื่อกว้างขวางและขับไล่ชัฎฎอน และเพื่อเป็นเครื่องหมายชี้แนะทางแก่ผู้เดินทาง ทางบกและทางทะเล

³ คือเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับชัฎฎอนในวันกิยามะฮฺ หลังจากมันได้ถูกเผาไหม้ในโลกดุนยา

⁴ การลงโทษนั้นมิได้จัดเตรียมไว้เฉพาะพวกชัฎฎอนเท่านั้น หากแต่ได้เตรียมไว้สำหรับทุกๆ ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺที่เป็นญินและมนุษย์

⁵ คือเมื่อมะลาอิกะฮฺจับพวกเขาโยนลงไปนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของนรกครวญครางเพราะความโกรธแค้นคล้ายเสียงร้องของลา

ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขาอีกหรือ¹

9. พวกเขาบอกว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธ และเรากล่าวอีกว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดลงมา พวกท่านต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างมาก²

10. และพวกเขาอีกว่า หากพวกเราฟังและใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พวกเราก็จะมีได้มาอยู่เป็นชาวนรกอย่างนี้ดอก³

11. พวกเขาอภิปราบในความผิดของพวกเขา แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับชาวนรก⁴

12. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขาโดยทางลับ⁵ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และรางวัลอันใหญ่หลวง

قَالُوا بَلَىٰ وَجَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن سَمِيٍّ ۗ
 ۝٩ إِن نَّتَمَتْنَا إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

فَاعْرِضْهُمْ أَبَدًا فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

¹ ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาทุกครั้งที่ได้ยินเสียงโยนลงไปว่า มิได้มีหรือซุลมาตักเตือนพวกเขาเจ้าถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ และเรียกร้องสู่การอีมานและการจงรักภักดีตักเตือนหรือ?

² พวกเขาตอบว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธบรรดาการซุลเหล่านั้น โดยเราตอบได้ การเรียกร้องของพวกเขาว่า อัลลอฮ์มิได้ประทานสิ่งใดลงมาตามที่พวกท่านกล่าวและเรียกร้องเชิญชวนพวกเราเลย หากแต่ท่านอยู่ในการหลงผิดทางสติปัญญาและการคาดคิดที่ผิดอย่างมาก

³ พวกเขาพวกรอว่าคอยอรับในความผิดพลาดของพวกเขาว่า หากพวกเรามิสติปัญญาใคร่ครวญในสิ่งที่เราได้รับการตักเตือนมา พวกเราก็จะไม่อยู่ในสภาพเช่นนี้ดอก

⁴ อิบน์ กะซีร์กล่าวว่า พวกเขาเสียใจในการกระทำผิดของพวกเขา แต่ความเสียใจนั้นไม่บังเกิดผลอย่างใดแก่พวกเขา ประโยคนี้เป็นกรขอพรให้แก่พวกหลงผิด “ขออัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์”

⁵ คือพวกเขายำเกรงพระเจ้าของพวกเขาโดยไม่เห็นพระองค์ และระงับการกระทำฝ่าฝืนโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์

18. และโดยแน่นอน บรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้า พวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธ คำเตือนของข้ามีผลเป็นอย่างไร?¹

19. พวกเขามิได้มองไปดูนกที่ (บิน) อยู่เบื้องบนพวกเขาตอกหรือ มันทางปีกและหุบปีก (ของมัน) ไม่มีผู้ใดจะจับบังคับมันไว้ได้ นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี แท้จริงพระองค์ทรงมองเห็นทุกอย่าง²

20. หรือผู้ใดเล่า ซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเจ้า ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าอื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกเขาปฏิเสธศรัทธาอันมีใช้อื่นใดเลย นอกจากอยู่ในการหลอกลวงเท่านั้น³

21. หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้ แต่ว่าพวกเจ้าตั้งอยู่ในความหยิ่งยโส และห่างไกลจากความจริง⁴

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

أُولَئِكَ رَوَّأُوا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَتِ وَيَقِضْنَ ۖ
مَا يُتَسَكَّنُ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَصُرُّكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنِ الْكُفْرُؤُنِ إِلَّا فِي عُرُورٍ ﴿٢٠﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا
فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

¹ หมู่ชนก่อนหน้าพวกเขา เช่น พวกอ้ายต พวกชะมูดและอื่นๆ ได้ปฏิเสธบรรดาการเตือนมาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธต่อคำตักเตือนของเขานั้นทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างสาสมและคู่ควร

² พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญตอกหรือขณะที่นกกำลังบินอยู่เบื้องบนพวกเขา ซึ่งจะเห็นได้ว่ามันไม่มีใครสามารถที่จะจับบังคับมันได้นอกจากอัลลอฮ์พระผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งความเมตตาของพระองค์แผ่คลุมไปทั่วจักรวาล

³ อิบน์อับบาส กล่าวว่า ใครจะช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของข้าหากข้าต้องการที่จะลงโทษพวกเขา พวกเขาปฏิเสธศรัทธาในการเชื่อมั่นของพวกเขาว่าพระเจ้าของพวกเขาให้คุ้มครองและให้โทษนั้นมิใช่อื่นใดเลยนอกจากอยู่ในการโง่เง่าอย่างมาก และการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

⁴ ใครเล่าที่จะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์ หากอัลลอฮ์จะทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์จากพวกเขา แต่ว่าพวกเขานั้นยังคงยืนกรานอยู่บนการตั้งมั่นและผินหลังหนีจากสัจธรรมและการศรัทธา

22. ผู้ที่เดินคว่ำคามาบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงบนแนวทางที่เที่ยงตรง¹

أَفَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

23. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีหู มีตา และมีหัวใจ ส่วนน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าจะขอบคุณ²

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٦٨﴾

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธุ์ของพวกเจ้าในแผ่นดิน และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์³

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٩﴾

25. และพวกเขา กล่าวว่่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁴

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٠﴾

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮฺ ความจริงฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันแจ่มแจ้งเท่านั้น⁵

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧١﴾

¹ นักตีฟซีรกล่าวว่า : นี่คืออุทาหรณ์ที่อัลลอฮฺทรงเปรียบเทียบระหว่างมุอฺมินกับกาฟิร คนกาฟิรผู้ปฏิบัติศรัทธาเปรียบเสมือนคนตาบอดที่เดินไปตามยถากรรม เชื้อนแซและเดินก้มหน้า เพราะไม่มีไม้เท้ามาช่วยกับคนมุอฺมินผู้ศรัทธาที่เดินมองเห็นทางจึงเดินด้วยความมั่นใจ ไม่สะเปะสะปะเหมือนคนตาบอด

² มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า อัลลอฮฺผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากความว่างเปล่าหรือไม่มีอะไรมาก่อนเลย และทรงประทานนิอฺมัดความโปรดปรานแก่พวกเจ้าคือ การฟัง การเห็น และสติปัญญา การกล่าวถึงอวัยวะเหล่านี้เพราะเป็นสื่อแห่งความรู้และความเข้าใจ แต่พวกเจ้าขอบคุณต่อพระเจ้าของพวกเจ้าน้อยเหลือเกินต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่เหลือคณานับ

³ คือพระองค์ทรงสร้างพวกเจ้า และทรงให้มีจำนวนมากมายในแผ่นดินนี้ และพวกเจ้าจะต้องกลับไปหาพระองค์องค์เดียวเพื่อการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ พวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดการถูกรวบรวมและการตอบแทนที่พวกท่านสัญญากับเรานั้นจะเกิดขึ้น คำพูดเช่นนี้เป็นการเย้ยหยันจากพวกเขา

⁵ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาว่า ความรู้เกี่ยวกับยามอวสาน และเวลาการลงโทษนั้นอยู่ที่อัลลอฮฺไม่มีใครรู้นอกจากพระองค์ ฉันเป็นเพียงอรุสลผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษของอัลลอฮฺเท่านั้น

27. ต่อเมื่อพวกเขาเห็นมัน (การลงโทษ) โกลัเข้ามาแล้ว ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะหม่นหมองและจะมีเสียงกล่าวว่า นี่คือนสิ่งที่พวกเจ้าร้องขอ (ในโลกดุนยา)¹

28. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลอฮ์จะทรงทำลายฉัน และผู้ที่อยู่ร่วมกับฉัน หรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด²

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราศรัทธาต่อพระองค์ แล้วเราขอมอบหมายแด่พระองค์ แล้วจะรู้ว่า ใครผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง³

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง ดังนั้นผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่ท่วมทับมาให้พวกท่าน⁴

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٦٧﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
فَمَنْ يَجْعِلُ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ آلِيعْرِ ﴿٦٨﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِكَاوِمٍ مَعِينٍ ﴿٧٠﴾

¹ ครั้นเมื่อพวกเขาเขามองเห็นการลงโทษโกลัตัวเข้ามาแล้ว และมองเห็นความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ ความหม่นหมอง ความเศร้าก็จะมีปรากฏขึ้นบนใบหน้าของพวกเขา จะมีเสียงมะลาอิกะฮ์กล่าวขึ้นว่า นี่คือนสิ่งที่พวกท่านเคยเรียกร้องในโลกดุนยา และพวกท่านรีบเร่งจะให้มันเกิดขึ้นโดยพวกท่านเขยหยัน และปฏิเสธมัน

² คือหากอัลลอฮ์จะทรงให้ฉันตายไปพร้อมกับผู้ที่อยู่ร่วมกับฉัน คือบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาแล้ว ใครเล่าจะคุ้มครองพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดของอัลลอฮ์

³ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอเกะ เราขอมอบหมายการงานทุกอย่างของเราแด่พระองค์ มิใช่ทรัพย์สินหรือตัวบุคคลแล้วพวกเจ้าจะได้รู้ในเร็ววันนี้ว่า ใครคือผู้ที่อยู่ในการหลงผิดพวกเราหรือพวกท่าน?

⁴ คือจงบอกแก่ฉันซิว่า เมื่อน้ำของพวกท่านใช้ดีมีอยู่นั้นเหือดแห้งลงไปยังกันบึงของแผ่นดิน โดยที่พวกท่านไม่สามารถที่เอามันออกมาได้ ใครเล่าที่จะเอามันออกมาให้แก่พวกท่าน จนกระทั่งมันปรากฏออกมาไหลรินอยู่บนหน้าแผ่นดินอันจากอัลลอฮ์แล้วจะมีผู้ใดบ้างสามารถกระทำได้ แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงตั้งภาคีอื่น ๆ ร่วมกับพวกผู้สร้าง ผู้ประทານริชกี?

(68) ซูเราะฮ์ อัลกอลัม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกอลัม

ซูเราะฮ์ อัลกอลัม เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในหลักการศรัทธา และการอีมาน ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญที่เป็นหลัก 3 เรื่องด้วยกัน

1. เรื่องศาสน์ คือการสงสัย ซึ่งพวกกุฟฟารมักกะฮ์นำมาเป็นข้ออ้างเกี่ยวกับการเรียกร้องเชิญชวนของมุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลาฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
2. เรื่องของชาวสวน เพื่อชี้แจงผลของการเนรคุณต่อนิอุมะฮ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
3. โลกอาคิเราะฮ์ที่มีทั้งความน่ากลัว และความรุนแรงของวันนั้น และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับ 2 กลุ่ม คือ บรรดามุสลิมและพวกอาชญากร

แต่เป้าหมายหลักซึ่งซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงมากที่สุดคือ เรื่องการยืนยันการเป็นนะบีของมุฮัมมัด ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานถึงตำแหน่งอันสูงของท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เกียรติยศของท่าน และการปลื้มตัวให้พ้นจากข้อกล่าวหา ซึ่งพวกมุชริกีนได้กล่าวหาท่านว่าเป็นบ้า และซูเราะฮ์ได้แจกแจงมารยาทอันยิ่งใหญ่ของท่าน และความดั่งามอันสูงส่งของท่าน

“นูน ขอสาบานด้วยปากกาและสิ่งที่พวกเขาขีดเขียนด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า เจ้ามิได้เป็นผู้เสียดสี และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกอาชญากรที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาคือการลงโทษ และการตอบแทนที่สาสม

“ดังนั้นเจ้าอย่าได้ปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธเลย พวกเขาใครที่จะเห็นว่า หาก

เจ้าอ่อนข้อแล้วพวกเขา ก็จะอ่อนข้อตาม และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ในการปฏิเสธของพวกเขาคืออโนมัตอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ด้วยการส่งทูตคนสุดท้าย คือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม มายังพวกเขา และการปฏิเสธของพวกเขานั้น ด้วยเรื่องของชาวสวนซึ่งครอบครองสวนที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยต้นไม้ของมัน โดยที่พวกเขาเนรคุณต่ออโนมัตของอัลลอฮ์ พวกเขาได้หวงแหนสิทธิ์ของคนยากจนอนาถา อัลลอฮ์จึงทรงทำให้สวนของพวกเขาไหม้และทำให้เรื่องของพวกเขาเป็นนิทศ์นุทาหรณ์แก่ผู้ที่ใคร่ครวญ

“แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา ดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในยามรุ่ง และพวกเขามีได้กล่าวคำว่า “อินชาอัลลอฮ์” ดังนั้นการลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่ครั้นในตอนเช้ามันก็กลายเป็นเช่นถูกตัดอย่างราบเรียบ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้เปรียบเทียบบรรดามุอมีนผู้ศรัทธากับพวกอาชญากร ทั้งนี้ตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรอมระหว่างการชักชวนให้กระทำความดี และการขู่ส้าทาบให้ละเว้นจากการทำความชั่ว

“ดังนั้น จะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อมเสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำความผิดกระนั้นหรือ?”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงวันกิยามะฮ์ สภาพและความน่ากลัวของวันนั้น และทำที่ของพวกอาชญากรในวันที่ยากลำบากวันนั้นซึ่งพวกเขาไม่สามารถกระทำได้

“วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกิยามะฮ์พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข้งของพระองค์จะถูกเลิกขึ้น) และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสุญูด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสุญูดได้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการใช้ให้หรือซุล คือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม อดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีนอย่าให้ระคายเคืองต่อสิ่งที่ได้ประสพกับท่านในการเผยแผ่ตะวะฮ์ของอัลลอฮ์เช่นเดียวกับที่ได้เกิดขึ้นกับนะบียูนุสอะลัยฮิสสลาม ขณะที่ทอดทิ้งหมู่ชนของเขาและรีบไปโดยสารกับเรือในทะเล

“ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเกิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นะบียูนุส) ขณะที่เขาวิงวอนเขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. นู่น ขอสาบานด้วยปากกา และสิ่งที่พวกเขา
ขีดเขียน¹

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

2. ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า
เจ้ามิได้เป็นผู้เสียสติ

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾

3. และแท้จริงสำหรับเจ้านั้นมีรางวัลอย่างมีขาด
สาย

وَإِنَّكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

4. และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่²

وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

5. แล้วเจ้าจะได้เห็นและพวกเขาก็จะได้เห็น

فَنَسِيرٌ مِّنْ يَّسِيرٍ ﴿٥﴾

6. ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือผู้กอลจริต

يَأْتِيكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

¹ อักษรนู่น เป็นพยัญชนะตัวหนึ่งในภาษาอาหรับ เช่นเดียวกับอักษรตัวอื่นๆ ที่ได้นำมากล่าวไว้เช่นกัน ในซูเราะฮ์ต่างๆ เช่น ก็อฟ ศอด ฮามิม เป็นต้น อันเป็นการแสดงถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานและอัลลอฮ์ ตะอาลา เท่านั้นที่ทรงทราบความมุ่งหมายอันแท้จริง การที่พระองค์ทรงนำเอาเครื่องขีดเขียน เช่น ปากกามาเป็นเครื่องสาบาน ก็เพื่อให้มนุษย์ทั้งหลายได้เกิดความสนใจในการขีดเขียน เช่นเดียวกับการรู้จักอ่าน และทรงสาบานด้วยสิ่งที่พวกเขาขีดเขียนเป็นตัวหนังสือหรือเป็นรูปร่างต่างๆ นอกจากนั้นยังครอบคลุมไปถึงเครื่องเขียนต่างๆ เครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องคอมพิวเตอร์อีกด้วย

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประกาศยืนยันถึงสุขภาพจิตของท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมว่ายังเป็นปกติมิได้มีอาการวิปริตผิดธรรมดาหรือเป็นคนเสียสติดังที่พวกมุชริกีนได้กล่าวใส่ร้ายใส่ร้ายไม่ พร้อมกับแจ้งให้ทราบอีกว่า การตอบแทนคุณความดีแต่ท่านนะบีจะมีค่าอย่างท่วมท้นตลอดระยะเวลาที่ท่านทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาของพระองค์ และว่าท่านนะบีคืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม อยู่ในจรรยามรรยาทที่ยิ่งใหญ่ เป็นแบบอย่างอันดีงามแก่มวลมุสลิมและบุคคลทั่วไป

14. โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินและมีบุตร
หลานมาก

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَنَدِينٍ ﴿٦٨﴾

15. เมื่ออายุาต (อัลกุรอาน) ทั้งหลายของเราถูก
สาธยายแก่เขา เขากล่าวว่าเป็นนิยายเหลวไหล
สมัยก่อน

إِذَا تَنَلَّاهُ بَدَأَ آيَاتِنَا فَالِكَا آسَاطِيرُ
الْأُولَىٰ ﴿٦٩﴾

16. เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก¹

سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿٧٠﴾

17. แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา² ดังเช่นที่
เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขา
สาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในยามรุ่ง

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٧١﴾

18. และพวกเขามีได้กล่าวคำว่า “อินชา อัล-
ลอสฺ”

وَلَا يَسْتَنُونَ ﴿٧٢﴾

19. ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้
มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอน
หลับอยู่

فَطَافَ عَلَيْهِمُ طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٧٣﴾

20. ครั้นในตอนเช้า มันก็กลายเป็นเช่นถูกตัด
อย่างราบเรียบ

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٧٤﴾

21. ดังนั้นพวกเขาจึงถูกตะโกนให้ตื่นแต่เช้าตรู่

فَنَادَا مُصْبِحِينَ ﴿٧٥﴾

¹ นักตีฟซีรากล่าวว่าผู้ที่อ้างว่าเขามีทรัพย์สินเงินทองและบุตรหลานมากมายคือ “อัลลอะดีด อิบดุล มุมี-
เราะฮฺ” เขาบังอาจกล่าวว่าอัลกุรอานเป็นนิยายเหลวไหลเรื่องเก่าโบราณของคนสมัยก่อน ด้วยเหตุนี้
อัลลอฮ์จึงทรงตีตราบนปลายจมูกของเขานี้เป็นสัญลักษณ์แห่งความชั่วและนำเกลียดตลอดชีวิตของเขา
² คือเราได้ทดสอบพวกเขาทุกฟารมกกะฮฺให้มีทรัพย์สินลูกหลานและมีเกียรติ แต่พวกเขาไม่ชอบคุณใน
ความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ทรงให้แก่พวกเขา ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังรอซูลของ
เรา เราจึงให้พวกเขาประสบกับความแห้งแล้งกันดารและการฆ่าฟันกันหวังว่าพวกเขาจะรู้สึกกลับเนื้อ
กลับตัวดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน

22. จงเข้าไปในสวนของพวกท่านในตอนเช้าตรู่
เถิด หากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้

أَنْ أَغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ مِّنْ صَرِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูด
กระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบา ๆ

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾

24. ว่า วันนี้อย่าได้ให้คนยากจนขัดสนสักคน
หนึ่ง เข้าไปหาพวกท่านในสวนนั้น

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

25. และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้า ตั้งใจว่าจะ
เก็บผลไม้ให้หมดก่อนที่คนยากจนจะเข้าไปใน
สวน

وَعَدَّوْا عَلَىٰ حَرْثٍ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾

26. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (อยู่ในสภาพที่
ถูกทำลาย) พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริงพวก
เราหลงทางเสียแล้ว

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾

27. (บางคนกล่าวว่า) เปล่าดอก พวกเราถูก
หวงห้ามสิทธิ์เสียแล้ว

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในหมู่พวกเขา
กล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกท่านดอกหรือว่า
ทำไมพวกท่านจึงไม่กล่าวสวดดีแต่อัลลอฮ์

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29. พวกเขาจึงกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า
ของเราแท้จริงเรานั้นเป็นผู้ธรรม

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. แล้วบางคนในหมู่พวกเขาก็หันไปต่อว่า
ซึ่งกันและกัน

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

31. พวกเขากล่าวว่าความหายนะประสบแก่
เราแล้ว เพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَائِفِينَ ﴿٣١﴾

32. บางทีพระเจ้าของเรา จะทรงเปลี่ยนแปลง
สิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา แท้จริงเราหวังในความมอภัย
ต่อพระเจ้าของเรา

عَسَىٰ رَبَّنَا أَنْ يَبْدِلَ أَسْمَارَنَا مِنهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

33. เช่นนั้นแหละการลงโทษและแน่นอนการลงโทษในโลกนั้นยิ่งใหญ่หนัก หากพวกเขาสว่างรู้¹

كَذَلِكَ الْمَنَابِلُ وَالْمَنَابِلُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

34. แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา นั่นคือสวนสวรรค์หลากหลายแห่งบรมสุข²

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٦٩﴾

¹ นักตีฟฮิรากล่าวว่า “มีชายมุสลิมคนหนึ่งพำนักอยู่ใกล้เมืองคืออนอาฮู นครหลวงของประเทศเยเมน ชายคนนั้นมีสวนแปลงหนึ่งที่ได้เต็มไปด้วยอินทผลัม พืชพันธุ์และผลไม้หลากหลายชนิด เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวเขาจะเรียกคนยากจนขัดสนให้มารับส่วนแบ่งของพวกเขาอย่างครบสมบูรณ์พร้อมทั้งเลี้ยงดูให้เกียรติแก่พวกเขาอย่างเต็มที่ ครั้นเมื่อเจ้าของสวนแห่งนี้ได้ตายไป ลูกชายสามคนก็ได้รับมรดกจากบิดาของพวกเขา ชายสามคนซึ่งเป็นเจ้าของสวนแปลงนั้นได้กล่าวกันว่า บัดนี้เรามีลูกหลานมากมาย ทรัพย์สินที่เราถืออยู่ก็น้อย เราไม่สามารถที่จะแบ่งส่วนของพวกเขาจนขัดสนเช่นที่บิดาของเราได้กระทำไปแล้ว พวกเขาก็ได้ปรึกษาหารือกันและตกลงที่จะไม่แบ่งส่วนให้แก่คนยากจนขัดสน และตกลงที่จะเก็บเกี่ยวพืชผลในเวลาเข้าตุ้ร เพื่อมิให้ใครได้รู้เห็น และพวกเขาก็ได้สวดสาบานที่จะกระทำเช่นนั้นในเวลากลางคืนอัลลอฮฺจะเสด็จมา ได้ส่งไฟเข้าไปเผาผลาญสวนของพวกเขา ต้นอินทผลัม พืชพันธุ์และผลไม้ถูกเผาผลาญอย่างราบเรียบ รุ่งเช้าพวกเขาได้ออกไปยังสวนของพวกเขาเมื่อเดินเข้าไปพวกเขาไม่พบอะไรเลย ก็คิดกันว่าคงเดินผิดทางเสียแล้ว ต่อมาก็คือเป็นที่ประจักษ์ว่าพวกเขา กำลังเดินอยู่ในสวนของพวกเขาและตระหนักกันว่าอัลลอฮฺ จะเสด็จมา ทรงลงโทษพวกเขา เพราะเจตนาอันชั่วช้าของพวกเขา พวกเขาจึงเสียใจและขอกฎโทษ กลับเนื้อกลับตัวหลังจากความพินาศได้ประสบแก่พวกเขาแล้วตั้งแต่อายะฮ์ที่ 17 ถึง 33 คือเรื่องของชาวสวนที่ได้เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งอัลลอฮฺ จะเสด็จมา ทรงทดสอบพวกเขาด้วยการให้หม่อมตัวอย่างสมบูรณ์ แต่เนื่องด้วยพวกเขาไม่ขอบคุณพระองค์ด้วยการแบ่งสรรปันส่วนให้แก่คนยากจนขัดสน พระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างทันตาเห็นและพวกเขาก็ขอกฎโทษสำนึกผิดของพวกเขา แต่หลังจากได้สูญเสียหม่อมตัวอย่างหมดสิ้นแล้ว อัลลอฮฺ จะเสด็จมา ทรงนำเรื่องของชาวสวนมากล่าวไว้เพื่อเป็นนัยทศนุอาหารณ์แก่พวกเขาทุกฟารุฎ ฮะดีษว่าพวกเขาจะสำนึกผิดและขอกฎโทษเช่นเดียวกับที่ชาวสวนได้กระทำมาแล้ว การลงโทษเช่นนี้ซึ่งได้ประสบแก่ชาวสวนจะประสบแก่พวกเขา และแน่นอนการลงโทษในโลกจะยิ่งใหญ่และรุนแรงยิ่งกว่าการลงโทษในโลกนี้ หากพวกเขา รู้และเข้าใจ อิบนุ อับบาสกล่าวว่า อุทาหรณ์นี้สำหรับชาวมัคกะฮฺ ขณะที่พวกเขาออกไปทำสงครามบัตร์ พวกเขาสาบานว่าจะไม่กลับสู่นครมัคกะฮฺ จนกว่าพวกเขาจะฆ่าหม่อมมัต คืออัลลอลอฮฺอะลียฮฺวะซัลลิมและบรรดาสาวก ขณะที่พวกเขาออกไปพวกเขา ก็ดื่มเหล้าร้องว่าทำเพลง โดยมีนักร้องหญิงร่วมไปด้วย อัลลอฮฺ จะเสด็จมา ทรงทำให้พวกเขาผิดหวัง คือพวกเขาถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย ในที่สุดก็ประสบความพ่ายแพ้อย่างน่าอัปยศ เช่นเดียวกับชาวสวนที่ออกไปในสวนโดยตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเก็บเกี่ยวพืชผลในสวนของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ผิดหวัง

² คือสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮฺอย่างแท้จริงนั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทนในวันอาคีเราะฮฺ คือสวนสวรรค์ในนั้นจะไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความสุขอย่างเดียวเท่านั้น

35. ดังนั้นจะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อม
เสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำความผิด
กระนั้นหรือ

أَفَنَجْعَلُ لِلنَّاسِ كَالنَّجْرِيِّينَ ﴿٦٨﴾

36. เกิดอะไรขึ้นแต่พวกเจ้า ทำไมพวกเจ้าจึง
ตัดสินเช่นนั้น

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٦٩﴾

37. หรือว่าที่พวกเจ้ามีคัมภีร์ไว้สำหรับอ่าน

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٧٠﴾

38. ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีสิ่งสำหรับพวกเจ้าที่พวก
เจ้าจะเลือกเอาได้

إِنْ لَكُمْ فِيهِ مَا تَخْتَارُونَ ﴿٧١﴾

39. หรือว่าพวกเจ้าสัญญาผูกพันกับเราจน
กระทั่งวันกียามะฮ์ว่า แท้จริงสำหรับพวก
เจ้านั้นจะได้ตามที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้

أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَلَيَاتُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنْ لَكُمْ لَكُمْ مَا تَحْكُمُونَ ﴿٧٢﴾

40. (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า คนใดในหมู่
พวกเขาจะเป็นหัวหน้าในการตัดสินเรื่องนั้น

سَلِّمْهُمْ أَنْ يُمَهرَ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾

41. หรือว่าพวกเขามีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ก็จงให้
พวกเขานำหุ้นส่วนเหล่านั้นของพวกเขามา ถ้า
หากพวกเขาสัตย์จริง¹

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا شُرَكَاءَهُمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٧٤﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 35 ถึง 41 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบปฏิเสธแก่พวกมุชริกีนในข้ออ้างของพวกเขานี้ เป็นการตำหนิและปฏิเสธโดยตั้งเป็นคำถามรวม 7 ข้อ คือ

1. จะให้เราปฏิบัติกับบรรดาผู้นอบน้อมที่จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ เสมือนกับพวกกระทำความผิดที่พวกเขาทำบาปใหญ่ๆ กระนั้นหรือ?
2. เกิดอะไรขึ้นกับพวกเจ้าจนถึงพวกเจ้าอ้างด้วยคำกล่าวอ้างเช่นนั้น?
3. ทำไมพวกเจ้าจึงให้คำตัดสินเช่นนั้น อะไรคือหลักฐานของพวกเจ้า?
4. หรือว่าพวกเจ้ามีคัมภีร์ซึ่งรอสูลของอัลลอฮ์นำมาให้พวกเจ้าอ่านกันโดยมีข้อตัดสินที่พวกเจ้าตัดสินเข้าข้างตนเองว่าพวกเจ้าจะได้รับสิทธิพิเศษในวันกียามะฮ์มากกว่าบรรดามุอฺมินจะได้รับ และว่าพวกเจ้ามีสิทธิที่ขอเลือกเอาได้ตามใจชอบกระนั้นหรือ? คำตอบก็คือ ไม่...
5. หรือว่าพวกเจ้ามีสัญญาผูกพันกับเราไม่สามารถที่จะสละล้างได้จนกระทั่งวันกียามะฮ์ว่า พวกเจ้ามีสิทธิที่จะตัดสินเข้าข้างตัวเองได้ โดยที่พวกเจ้าจะมีส่วนได้ดียิ่งกว่าบรรดามุอฺมินจะได้รับ
6. มุฮัมมัดจึงถามบรรดาหัวหน้าของพวกเขานี้ว่า ใครจะเป็นผู้รับรองในการตัดสินของพวกเจ้าเช่นนั้น
7. หรือว่าพวกเขามีหุ้นส่วนที่เห็นชอบในเรื่องนี้ที่จะคุ้มครองพวกเขาก็ให้นำมา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง

42. วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกิยามะฮ์ พระเจ้าจะมาตัดตีสินคดี หน้าแข้งของพระองค์ จะถูกเลิกขึ้น) และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสูญุด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสูญุดได้¹
43. สายตาของพวกเขาจะละห้อย ความต่ำต้อย จะปกคลุมพวกเขา และแน่นอนพวกเขาเคยถูก เรียกให้มาสูญุดแล้ว ขณะที่พวกเขายังอยู่ใน สภาพที่ปลอดภัยดี²
44. ดังนั้นจงปล่อยให้ข้าเถิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธ ต่ออัลกุรอาน เราจะนำพวกเขาลงสู่ (การลง โทษ) ที่ละชั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้³
45. และข้าจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แท้จริง อุบายของข้านั้นแข็งแกร่งนัก⁴
46. หรือว่าเจ้าได้ขอค่าตอบแทนจากพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงแบกภาระหนักเพราะมีหนี้

يَوْمَ يَكْتُفُ عَنْ سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى الشُّجُودِ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١٢﴾

خَضِعَةً أَسْرَرَهُمْ رَبَّهُمْ ذَلَّةٌ وَهُمْ لَا يَأْتُونَ الشُّجُودَ
وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿١٣﴾

فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

وَأَمْلَأْ لَهُمْ إِنْ كِيدِي مِنِّي ﴿١٥﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرُومٍ مُثْقَلُونَ ﴿١٦﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด โดยชี้แจงข้อเท็จจริงที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮ์ เพื่อให้พวกเขามีความละอายต่อ ความหยิ่งโสมโอหังของพวกเขาว่า ในวันแห่งความหวาดกลัวและความคับขัน พระเจ้าจะมาเพื่อชี้ขาด ตัดสิน และหน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น มุอมีนและมุอมีนนะฮ์ทุกคนจะก้มลงสูญุด และพวกมุนาฟิกีนชายและ พวกมุนาฟิกีนหญิงพยายามที่จะก้มลงสูญุด แต่ก็ไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะหลังของแต่ละคนในหมู่ พวกเขาเป็นแผ่นเดียวกัน ทั้งนี้เป็นการทดสอบพวกเขา เพื่อจะได้รู้ว่าใครคือผู้ที่สูญุดด้วยการอวดอ้าง และไม่มีความจริงใจ

² สายตาของพวกเขาจะละห้อยไม่กะพริบเพราะความกลัวอย่างหนัก ความต่ำต้อยอย่างสุดแห่งความ ต่ำต้อยปกคลุมพวกเขา พวกเขาเคยถูกเรียกให้สูญุดในโลกดุนยา โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่ปลอดภัยและมี สุขภาพสมบูรณ์ดี แต่พวกเขาไม่สูญุดเพราะความเย่อหยิ่งและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา

³ ดังนั้นจงปล่อยให้ข้าเถิดให้เป็นหน้าที่ของข้าเถิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอานนี้ ข้าจะปกปิดเจ้าให้พ้นจาก ความชั่วร้ายของเขาและข้าจะแก้แค้นแทนเจ้า และข้าจะนำพวกเขาไปสู่การลงโทษเป็นชั้นๆ จนกระทั่ง ถึงความพินาศหายนะโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่า

⁴ ข้าจะประวิงเวลาแห่งความตาย และการลงโทษของข้าอันแข็งแกร่งยิ่งนักไม่มีใครสามารถล่วงรู้ได้

- 47. หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกเอาไว้
- 48. ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเกิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นะบียูนุส) ขณะที่เขาวิงวอน เขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์
- 49. หากมิใช่เพราะความเมตตาจากพระเจ้าของเขามีมายังเขาแล้ว เขาคงถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน และเขาจะถูกตำหนิตัว
- 50. แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี²
- 51. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแทบจะทำให้สายตาของพวกเขาจ้องเขม็งไปยังเจ้า เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอาน พวกเขา ก็กล่าวว่า แท้จริงเขาเป็นคนบ้าแน่³

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٦٧﴾

فَأَصْبَرَ لِيَأْكُرَ بِكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٦٨﴾

لَوْلَا أَنْ نَدَرَ كُفْرَهُ مِن رَّبِّهِ لَنَذَّبْنَا الْعَمَلَإِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٦٩﴾

فَأَجْنَبَهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٠﴾

وَإِنْ كَادَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالرَّبِّ لَيُقَلِّبُوا أَبْصَارَهُمْ لِنَسْمِعُوا أَلْحَادًا وَقِيلُوا لَهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٧١﴾

¹ หรือว่าเจ้าได้ขอคำจ้างตอบแทนในการเผยแพร่ศาสนา พวกเขาจึงผินหลังให้กับการศรัทธา เพราะพวกเขาต้องรับภาระหนักจนเป็นหนี้เป็นสิน หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับที่จารึก อยู่ในหลูฮอลัมมะหุฟุซแล้วพวกเขาก็นำมาบอกเล่ากันต่อมว่า พวกเขาดียิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นพวกเขาจึงยืนกรานอยู่บนการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืน

² โอ้มุฮัมมัดจงอดทนต่อการทำร้ายของพวกเขา และจงดำเนินต่อไปตามที่เขาถูกบัญชาให้เผยแพร่ศาสนาแห่งพระเจ้าของเจ้าอย่าได้เป็นเช่น ยูนุส อิบน์ มัดตา อะลียิสลาม เมื่อเขาโกรธมุขมนตรีของเขาเพราะพวกเขาไม่ศรัทธา ดังนั้นเขาจึงหนีพวกเขาออกไปเรือและปลาก็ได้กลืนเขาเข้าไปในท้องของมันขณะที่เขาอยู่ไม่ท้องปลา เขาได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา โดยที่เขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์ว่า (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) หากมิใช่เพราะความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขาแล้ว เขาคงจะถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน ณ ที่ต้นไม้และภูเขา และเขาคงถูกประณามตามที่เขาได้ปฏิบัติไป แต่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เขาด้วยความสำเร็จในการกลับเนื้อกลับตัว เขาจึงไม่ถูกตำหนิแล้วพระเจ้าของเขาก็ทรงคัดเลือกเขาและให้เขาเป็นคนหนึ่งหมู่ผู้ใกล้ชิดกับพระองค์

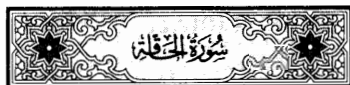
³ พวกกุฟฟารนั้นเพราะความเป็นศัตรูของพวกเขาต่อเจ้า สายตาของพวกเขาจะจ้องเขม็งไปยังเจ้าเพราะความโกรธแค้นขณะที่พวกเขาได้ยินเจ้าอ่านกุรอาน พวกเขาจะกล่าวเพราะความแค้น และความอิจฉาต่อเจ้าว่า มุฮัมมัดนั้นเป็นบ้า

52. แต่อัลกุรอานนั้นมีใช้อื่นใด นอกจากเป็น
ข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหมด¹

وَمَا هُمْ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตอบโต้พวกเขาว่า อัลกุรอานปาฏิหาริย์ฉบับนี้มีได้เป็นอย่างอื่น นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์และญิน

(69) ซูเราะฮ์ อัลหากเกาะฮ์

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลหากเกาะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลหากเกาะฮ์เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่นๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะกีดะฮ์และการศรัทธา สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องต่างๆ หลายเรื่อง เช่น วันกียามะฮ์และสภาพอันน่ากลัวของวันนั้น เรื่องของประชาชาติสมัยก่อนอิสลามที่ปฏิเสธศรัทธา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับพวกเหล่านั้น เช่น พวกอ้าด ชะมุต ลูฏีร์ ฟิรอาฮ์ และนูหฺ รวมทั้งพวกบ่อนทำลายที่ล่องละเมิดในแผ่นดิน เรื่องของมุอฺมินที่ได้รับการความสุข และกาฟิรที่ได้รับการทุกข์ แต่จุดมุ่งหมายหลักของซูเราะฮ์ คือ ยืนยันถึงความจริงของอัลกุรอานว่าเป็นคำกล่าวของพระผู้ทรงปรีชาญาณ ทรงรอบรู้และความบริสุทธิ์ของท่านรอซูลคือลลิลลอสุอะลัยฮิวะซัลลิม จากข้อกล่าวหาของฝ่ายตรงข้ามที่หลงผิด

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงสภาพอันน่ากลัวของวันกียามะฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันนั้นรวมทั้งการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อผู้ที่ตื้อดิ่งและปฏิเสธศรัทธา

“สิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกียามะฮ์) สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร? และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร? พวกชะมุตและพวกอ้าดได้ปฏิเสธวันกียามะฮ์ ส่วนพวกชะมุตถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทที่น่ากลัว ส่วนพวกอ้าดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเหตุการณ์และสภาพอันน่ากลัวซึ่งจะเกิดขึ้นขณะที่มีการเป่าสังข์เป็นครั้งแรก สรรพสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในการวาล เช่น ชั้นฟ้า แผ่นดิน และภูเขาจะแตกสลายอย่างไม่เป็นระเบียบ ฯลฯ

“ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้มนุษย์ทราบถึงวันกิยามะฮ์) แผ่นดินและเทือกเขาถูกยกขึ้น และทั้งสองสิ่งจะกระแทกกัน และร่วงลงมาเป็นชิ้นเดียว”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของมุอฺมินผู้ได้รับความสุข และสภาพของกาฟิรผู้ได้รับความทุกข์ในวันนั้นโดยที่ “มุอฺมินผู้ศรัทธา” จะได้รับบันทึกลงของเขาทางเบื้องขวา และได้รับการยกย่องและความโปรดปราน ส่วน “กาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธา” จะได้รับความเหยียดหยามและเย้ยหยัน

“ส่วนผู้ที่บันทึกลงของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวา เขาก็จะกล่าวขึ้นว่ามาอ่านบันทึกลงของฉัน... ส่วนผู้ที่บันทึกลงของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา...”

หลังจากได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ได้รับเกียรติและไร้เกียรติแล้ว ก็ได้มีการสาบานยืนยันถึงความสัจจะของรอซูล และสิ่งที่ท่านได้นำมาจากอัลลอฮ์อีกทั้งได้ตอบโต้การกล่าวเท็จของพวกมุชริกีน ที่อ้างว่าอัลกุรอานเป็นแค่หกลและคำพยากรณ์

“เปล่าเลย ข้าขอสาบาน ต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็นและสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคํากล่าวของรอซูลผู้ทรงเกียรติ...”

หลังจากนั้นก็ได้กล่าวถึงหลักฐานอันแน่นอนในความสัจจะของอัลกุรอาน และการรักษาอะมานะฮ์ของท่านรอซูล คือลิลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในการเผยแพร่บัญญัติศาสนาตามที่ได้ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านด้วยการวาดภาพเช่นนั้นย่อมนำความสันตะเทือนมาสู่จิตใจ ทำให้เกิดความหวาดหวั่นในความสำคัญของเรื่อง

“และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคงและเราก็จะตัดเส้นชีวิต ให้ขาดไปจากเขา”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการสรรเสริญให้เกียรติอัลกุรอาน และชี้แจงว่า เป็นความเมตตาแก่บรรดามุอฺมิน และเป็นความเศร้าโศกแก่พวกกุฟฟาร ผู้ปฏิเสธศรัทธา

“และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า และแท้จริงมันเป็นการเศร้าโศกเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน ดังนั้นเจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ยิ่งใหญ่”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮ์)

الْمَلَأْتُهُ ١

2. สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร¹

مَا الْمَلَأْتُهُ ٢

3. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้น
อย่างแน่นอนนั้นคืออะไร²

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْمَلَأْتُهُ ٣

4. พวกชะมูดและพวกอ้าดได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذِ انبَغَضَتْ رَعَبَهُمْ ٤

5. ส่วนพวกชะมูด ถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาท
ที่หนักกลัว

فَأَنفَأْتُمُودًا فَأَمَّا الْكُفَّاءُ الْكُفَّاءُ فَأَصْحَابُ الْكَلْبِ ٥

6. ส่วนพวกอ้าดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาว
เหน็บ และเสียงดังก้อง³

وَأَمَّا عَادٌ فَأَقْتَرُوا فَاتَّخَذُوا لِبَنَاتِهِنَّ لِحَابِرَ ٦

¹ ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ซึ่งเป็นชื่อของซูเราะฮ์คือ อัลฮากเกาะฮ์ เป็นวันที่จะเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้นในอายะฮ์ต่อมามีตามด้วยคำถามที่ชวนให้เกิดความสนใจยิ่งขึ้น
ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร การกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ซ้ำอีกสองครั้ง แสดงให้เห็นถึงความ
สำคัญและความยิ่งใหญ่ซึ่งจะเกิดขึ้นในวันนั้น

² เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าวันกิยามะฮ์คืออะไร เพราะเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยถึงความน่าสะพรึงกลัวและความ
ร้ายแรงของวันนั้น คำถามของอายะฮ์ที่ 2 และที่ 3 จะไม่ได้รับคำตอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านผู้ฟังวาดภาพ
ความสำคัญของวันนั้นว่ามีสภาพเป็นอย่างไร

³ ในสามอายะฮ์ได้กล่าวถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแก่ประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธการศรัทธาไม่ยอมเชื่อฟังการ
เรียกร้องไปสู่การให้ความเอกภาพแด่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟฟารมักกะฮ์ให้
ระลึกถึงการลงโทษที่จะประสบแก่พวกเขาอย่างแน่นอน หากพวกเขายังคงต่อวันในสิ่งที่ขอขอลงโทษของพวก
เขานำมาเผยแพร่ พวกชะมูดมีถิ่นพำนักอยู่ที่แคว้นหนึ่งทางเหนือของอิญาซ เรียกว่า มะดาอินซอและฮุ
พวกนี้อัลลอฮ์ทรงลงโทษด้วยเสียงกัมปนาทลงสู่บ้านพักของพวกเขา ทำให้ผู้คนล้มตายเป็นระเนระนาด
สาเหตุเพราะพวกเขาทำร้ายฆ่าอุฐูของอัลลอฮ์ ส่วนพวกอ้าด เพราะความหยิ่งยโสโอหังของพวกเขา
อัลลอฮ์ทรงลงโทษพวกเขาด้วยการส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงดังก้อง ลมพายุนี้พัดติดต่อกันอย่าง
ต่อเนื่องถึงเจ็ดคืนกับแปดวัน

7. พระองค์ทรงให้ภัยนั้นเกิดขึ้นแก่พวกเขา เจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน แล้วเจ้าจะเห็น หมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้น ประหนึ่งต้น อินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَينَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْلِ
حَاوِيُونَ ﴿٧﴾

8. แล้วเจ้าเห็นอะไรบ้างหลงเหลือสำหรับพวกเขา¹

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

9. ฟิรเอานูและพวกก่อนหน้าเขา และพวก มุอตะฟีกาด (เมืองของพวกภูฏาซึ่งถูกพลิกแผ่นดิน) ได้กระทำความผิด

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤَفِّكُتْ بِالْحَاطِنَةِ ﴿٩﴾

10. พวกเขาได้ฝ่าฝืนต่ออรอซูลแห่งพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขา อย่างหนัก²

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِئَةً ﴿١٠﴾

11. เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น แท้จริงเราได้บรรทุกพวก เจ้าไว้ในเรือของนุหุ

إِنَّا لَنَاطِقُهَا لَأَلْمَاءٌ مِمَّا تَكُونُ فِي الْبَارِيَةِ ﴿١١﴾

12. เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติ แก่พวกเจ้า และผู้ที่สำเหนียกจะได้จดจำมันไว้ อย่างแม่นยำ³

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَتَعْيِبًا أَدْنَىٰ رَعِيَةٍ ﴿١٢﴾

¹ นี่คือสภาพของประชาชาติสมัยก่อนที่ก่อกรรมทำชั่ว นอกเหนือไปจากการปฏิเสธไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน และการเรียกร้องของบรรดาอรอซูลไปสู่สัจธรรมกล่าวกันว่า สมพายุได้พัดเอาศิระออกจากร่างของพวกเขา อ้าดคล้ายกับต้นอินทผลัมที่ถูกตัดยอดออกไป

² พวกฟิรเอานูประชาชาติของนะบีมูซา และประชาชาติก่อนพวกฟิรเอานู ซึ่งซูเราะฮ์ฮุญได้ระบุไว้ว่าเป็นพวกใด และพวกมุอตะฟีกาดซึ่งเป็นหมู่บ้านของพวกภูฏา พวกหลังนี้ถูกลงโทษด้วยการพลิกแผ่นดิน ประชาชาติดังกล่าวมานี้ ได้กระทำความผิดคือตั้งไม่ปฏิบัติตามคำเรียกร้องและสั่งสอนของบรรดาอรอซูล ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงลงโทษอย่างหนักและสาสมกับความผิดที่ได้ก่อกรรมทำไว้

³ สภาพของน้ำท่วม สภาพเรือของนะบีนุหุ และสภาพหมู่ชนของนะบีนุหุที่กำลังจมน้ำตาย เพราะไม่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำเรียกร้องเชิญชวนของนะบีนุหุ สภาพของการลงโทษดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นบทเรียนแก่ประชาชาติใดก็ตามที่ปฏิเสธตั้งอึด และต่อต้านขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่อันเที่ยงธรรมของบรรดาอรอซูล

13. ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้ทราบถึงวันกิยามะฮ์)
14. แผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้น แล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันแตกกระจายเป็นผุยผง
15. ในวันนั้นวันกิยามะฮ์ก็จะเกิดขึ้น
16. และชั้นฟ้าก็จะแยกออก แล้วมันก็จะอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบในวันนั้น¹
17. และมะลักก็จะปรากฏอยู่บนเวหา และ (มะลาอิกะฮ์) จำนวนแปดท่านจะทูลบัลลังก์แห่งพระเจ้าของเจ้าไว้เบื้องบนพวกเขาในวันนั้น
18. วันนั้นพวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจะถูกปิดบังแก่พวกเจ้า²
19. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันที้

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمِئِذٍ وَهِيَةٌ ﴿١٦﴾

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَزْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٧﴾

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابِهِ بِسْمِينِهِ فَيَقُولُ

هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْتَبِيَةٌ ﴿١٩﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้เราทราบว่าเมื่อได้เกิดการเป่าสังข์ครั้งแรกขึ้น หลังจากนั้นเหตุการณ์ครั้งยิ่งใหญ่ก็จะเกิดขึ้นอันเป็นสัญญาณแจ้งให้มนุษย์ทราบว่า วันกิยามะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้วสภาพจะเป็นอย่างไร เมื่อแผ่นดินที่มนุษย์เหยียบย่ำอยู่อย่างปลอดภัย และภูเขาที่เรียงรายอย่างสูงตระหง่านได้ลอยขึ้นไปบนฟากฟ้า และได้หมดกำลังลงหลังจากนั้นก็หล่นลงมา นั่นแหละคือวันกิยามะฮ์หรืออัลวากิอะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอน หลังจากนั้นชั้นฟ้าทั้งหลายก็จะแตกแยกออกและอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบ นี่คือสภาพของแผ่นดินภูเขาและชั้นฟ้าตามที่อัลกุรอานได้แจ้งให้เราทราบ เราไม่อาจล่วงรู้ได้นอกเหนือไปกว่านั้น

² ในวันนั้นมะลาอิกะฮ์ จะปรากฏตนอยู่บนเวหาท่ามกลางท้องฟ้าที่แตกกระจัดกระจาย มะลาอิกะฮ์จำนวน 8 ท่าน หรือ 8 แถว ซึ่งพระองค์ทรงทราบดียิ่ง เราไม่รู้ว่าบัลลังก์มีสภาพเป็นอย่างไร และลักษณะการณ์จะเป็นอย่างไร ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งเร้นลับ แต่มีความลับชนิดอื่น คือสิ่งที่มนุษย์ได้ปฏิบัติไว้ในโลก ดุนยาจะถูกนำมาเปิดเผยให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาในวันนั้น

20. ความจริงฉันนึกที่เดี๋ยวว่าฉันจะได้พบบัญญัติ
ของฉัน ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِي﴾
21. แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ
﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾
22. ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง ﴿فِي حُجَّةٍ عَالِيَةٍ﴾
23. การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่เอื้อมมือ ﴿فُطُوفُهَا دَائِمَةٌ﴾
24. พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ
เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้
ผ่านมา¹ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْحَالِيَةِ﴾
25. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทาง
เบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า ฉันภาวนาที่
จะไม่ให้บันทึกของฉันถูกนำมายื่น ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْقِيَتْ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلْتَنِنِي
لِرَأْسِي كَتَبْتُهُ لِي وَرَأَيْتُكَ لَا يَأْتِيَنَّكَ
الْكِتَابُ﴾
26. และไม่รู้เสียเลยว่บัญญัติของฉันจะเป็นเช่นใด ﴿وَلَا زَادَ لَهُ مَحَاسِبِي﴾
27. โอ้ หากว่าความตายได้เกิดขึ้นเสียก็จะดี ﴿يَلْتَنِنَا كَانَتْ الْقَائِمِيَّةَ﴾
28. ทรัพย์สินสมบัติของฉันไม่ได้คุ้มกันแก่ฉันเลย ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾

¹ ความของอายะฮ์ 19-24 คือ ในอายัตเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงสภาพของผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวนมาแล้ว เราเคยเห็นสภาพของนักเรียนที่สอบไล่ได้ถึงความดีใจของเขาเป็นอย่างไร แต่ในวันที่ยามะฮ์นั้นผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวนและได้รับบันทึกทางเบื้องขวา และจะดีใจขนาดไหน ถึงกับตะโกนเรียกผู้อื่นให้มาดูมาอ่านบันทึกของเขา เพื่อเป็นสักขีพยานร่วมกับเขาด้วย ซึ่งความจริงแล้วเขาไม่ได้นึกฝันเลยว่าเขาจะรอดพ้น เพราะคาดว่าเขาจะถูกสอบสวน ซึ่งเขาเคยได้ยินได้ฟังมาว่า “ผู้ใดที่บัญญัติของเขาถูกพิจารณาก็จะได้รับการลงโทษ” หลังจากนั้นก็จะประกาศให้เป็นที่ทราบกันถึงสิ่งที่ได้เตรียมไว้เพื่อความสุขสำราญทั้งหลาย แก่ผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวน “แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญเพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา”

29. อำนาจของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว¹

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٦٩﴾

30. (จะมีคำบัญชาแก่มะลาอิกะฮ์ว่า) จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย

وَمُرُّوهُ قُلُوبًا ﴿٧٠﴾

31. แล้วโยนเขาเข้ากองไฟนรก

فَرَأَيْنَاهُمْ سَالِمِينَ ﴿٧١﴾

32. แล้วล่ามโซ่เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก

فَرَأَيْنَاهُمْ سَالِمِينَ ذُرَّعًا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٧٢﴾

33. แท้จริงเขามิได้ศรัทธา ต่ออัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٧٣﴾

34. และเขามิได้ส่งเสริมให้อาหารแก่คนขัดสน²

وَلَا يَحْتَسِبُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٧٤﴾

35. ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีมิตรสนิท ณ ที่นี้

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا مَمْرُومٌ ﴿٧٥﴾

36. และไม่มีอาหารอย่างใด นอกจากน้ำหนองที่ไหลมาจากแผลของชาวนรก

وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ غَسَقِينَ ﴿٧٦﴾

37. ไม่มีผู้ใดกินมัน นอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด³

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٧٧﴾

¹ สภาพบุคคลที่บันทึกของเขาถูกนำมาเขียนให้ทางเบื้องซ้ายก็คือ การยืนนิ่งด้วยความเสียใจ เบื่อหน่าย และหมดหวัง จนกระทั่งเขากวาวไม่อยากจะพบเห็นบันทึกที่ว่ามีอะไรอยู่ในนั้นเสียเลย และว่าหากบันทึกยามะฮ์ทำให้เขาตายไปเสียก็จะเป็นการดีแก่เขา ทรัพย์สินสมบัติและอำนาจราชศักดิ์ที่เขาเคยภาคภูมิใจ และได้รับรวบรวมเอาไว้ ก็ไม่ได้ให้ความคุ้มครองแก่เขาแต่อย่างใด

² คำบัญชาที่ได้กล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าประตูนรก ให้นำเอาอาชญากรผู้นี้ไปล่ามโซ่ ซึ่งมีความยาวถึง 70 ศอก หรือเอาไปโยนในกองไฟนรกนั้น ทำให้ทุกคนวาดสภาพถึงความน่ากลัวของเหตุการณ์ในขณะนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก บุคคลจำพวกนี้จิตใจของเขาจะไม่มี ความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ คือคนยากจนขัดสน

³ บุคคลจำพวกดังกล่าวในวันกียามะฮ์ มิตรสหายเพื่อนฝูงของเขาจะพากันหลีกเลี่ยงและหลบหนี แม้แต่อาหารก็จะไม่ได้กินนอกจากชนิดที่นำเกลียดน่าทุเรศ เป็นอาหารของชาวนรก ซึ่งได้ถูกจัดไว้เฉพาะผู้ทำผิดโดยเจตนา

38. เปล่าเลย ข้าขอสาบานต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็น

فَلَا أَقِيمُ بِمَا تَبْصُرُونَ ﴿٦٨﴾

39. และสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น

وَمَا لَا تَبْصُرُونَ ﴿٦٩﴾

40. แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของรอซูลผู้ทรงเกียรติ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٧٠﴾

41. และมีใช่คำกล่าวของนักกวี ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าศรัทธา

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا نُنُوتُونَ ﴿٧١﴾

42. และไม่ใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าใคร่ครวญ

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكَّرُونَ ﴿٧٢﴾

43. เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก¹

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٣﴾

44. และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว

وَلَوْ نَفَّوْا عَنَّا بَعْضَ الْأَقَابِلِ ﴿٧٤﴾

45. เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٧٥﴾

46. แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنهُ الْوَتِينَ ﴿٧٦﴾

¹ อิมามอัลฟัครกล่าวว่าการสาบานของอัลลอฮ์ หมายถึงสิ่งที่ถูกสาบาน 2 ประเภทด้วยกันคือ สิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ซึ่งมีความหมายคลุมไปถึงผู้สร้างและสิ่งที่ถูกสร้าง หมายถึงโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ หมายถึงร่างกายและชีวิตมนุษย์และเงิน และหมายถึงนอิมะฮ์ที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น และว่าแท้จริงอัลกุรอานฉบับนี้เป็นคำกล่าวของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยท่านรอซูลผู้ทรงเกียรติเป็นผู้อ่าน เป็นผู้นำมาแจ้งแก่บรรดาสาวกและเผยแพร่แก่ประชาชาติอาหรับและประชาชาติอื่นๆ โดยทั่วไปอัลกุรอานมิใช่เป็นคำกล่าวของนักกวีและมีใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์แต่ประการใด ตามคำกล่าวอ้างของพวกมุชริกีนที่ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้หลังจากนั้นพระองค์ทรงยืนยันว่า อัลกุรอานนั้นเป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

47. ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้¹

فَمَا يَكُونُ أَمِدًا لَهُ حَاجِرِينَ ﴿١٧﴾

48. และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง

وَإِنَّهُ لَنَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٨﴾

49. และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِثْلَكُمْ كَذِبِينَ ﴿١٩﴾

50. และแท้จริงอัลกุรอานนั้น เป็นการเศร้าโศกเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา²

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

51. และแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน

وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْقَيِّمِينَ ﴿٢١﴾

52. ดังนั้นเจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่³

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงย้ายอย่างหนักแน่นถึงการลงโทษอย่างถอนรากถอนโคนปราศจากความเมตตาปรานีใดๆ หากมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เผยแผ่สัจธรรม และเขาไม่ปฏิบัติตามหน้าที่โดยมีเจตนาจะบิดเบือนหรือปิดบังข้อเท็จจริง หรือเสกสรรกล่าวคำเท็จสักคำเดียว ต่อข้อใช้ข้อห้ามในศาสนาของพระองค์แล้ว จะได้รับการลงโทษอย่างหนักและทันที โดยจะไม่ได้รับความเห็นอกเห็นใจหรือความเมตตาจากพระองค์เลย และจะไม่มีผู้ใดกล้ำมาขัดขวางหรือคุ้มกันการลงโทษของพระองค์ได้

² อัลกุรอานฉบับนี้ประมวลไว้ด้วยข้อเตือนสติแก่จิตใจของผู้ที่มีความยำเกรง แล้วเขาก็จะรำลึกนึกถึงพระองค์ และจะทำให้เขาสำนึกถึงตัวของเขาเอง ส่วนผู้ที่ไม่มีความยำเกรงต่อพระองค์ จิตใจของเขาจะถูกปิดและตายด้านไม่มีการรำลึกถึงพระผู้ทรงบังเกิดเขาเลย และคัมภีร์ฉบับนี้มิได้อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่เขาเช่นกัน อีกทั้งเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขาอีกด้วยว่า ในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาซึ่งจะได้รับแต่ความเศร้าโศกเสียใจในการกระทำของพวกเขาทั้งในโลกนี้และปรโลก

³ อัลกุรอานนั้นเป็นความจริงระดับสุดยอด และเป็นความเที่ยงแท้แน่นอน ปราศจากข้อสงสัยแคลงใจใดๆ ทั้งสิ้น มาจากพระเจ้าผู้ทรงไว้ซึ่งความจริงอันสูงส่ง ดังนั้นจงให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ด้วยการกล่าว "มหาบรฺสูทฺแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ให้พ้นจากการบิดเบือน และนำภาคีต่างๆ มาคู่เคียงกับพระองค์"

(70) ซูเราะฮ์ อัลมะฮารีญ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 44 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมะฮารีญ์

ซูเราะฮ์ อัลมะฮารีญ์ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องราวของซูเราะฮ์นี้เน้นหนักในหลักการศรัทธาเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ ในซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของวันกิยามะฮ์ และสภาพอันน่ากลัวของวันนั้น กล่าวถึงวันอาคิเราะฮ์ที่มีทั้งความสุขสำราญ และความระทมทุกข์ ความสงบสุขและความเหนื่อยยาก กล่าวถึงสภาพของบรรดามุอ์มินและบรรดาอาชญากร กล่าวถึงสภาพแห่งการตอบแทนที่คู่ควรแก่ผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา เป้าหมายหลักของซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารมักกะฮ์ คือการปฏิเสธศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ วันแห่งการชุมนุม และการเย้ยหยันต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ไปสู่ศาสนานั่นเที่ยงแท้

ซูเราะฮ์เริ่มกล่าวถึงความเกรี้ยวกราดของชาวมักกะฮ์ ความหยิ่งโสมต่อท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ด้วยการไม่เชื่อฟัง แสดงอาการเย้ยหยันต่อการตักเตือน และการลงโทษที่พวกเขาพึงจะได้รับ กล่าวถึงความกำเริบเลิบบานของพวกเขาคือ การที่อันนัฎร อิบนิล ฮาริษ หัวใจคนหนึ่งของพวกเขา ขอให้การลงโทษจงประสบบแก่เขาและหมู่ชนของเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้ลั้มรสการลงโทษในโลกนี้ ก่อนที่โลกอาคิเราะฮ์จะมาถึง ทั้งนี้ก็เพราะความหยิ่งโสมในการตั้งวันนั่นเอง

“มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ไม่มีผู้ปกป้องใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้ (การลงโทษนั้นๆ) มาจากอัลลฮุ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพบรรดาผู้ประพฤติชั่วในวินาทีน่ากลัวคือวันกิยามะฮ์ ซึ่งท้องฟ้าจะแตกกระจาย และบรรดาภูเขาค่อยจะปลิวว่อน มีสภาพคล้ายชนสัตว์สี่เท้าๆ

“วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอมละลาย และบรรดาภูเขากลับจะเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ว่าเป็นคนก่อกมลุ่มร้อนเมื่อประสบกับความทุกข์ยากไม่พอใจเมื่อได้รับความดี ดังนั้นเขาจึงหวงแหนสิทธิของคนยากจน

“แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนหัวนโหนวเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะดีโพยดีพายก่อกมลุ่มและเมื่อคุณความดีประสบแก่เขาก็หวงแหน...”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอฺมิน และคุณลักษณะอันเด่นชัดที่ขี้งถึงการมีมารยาทอันประเสริฐและได้บอกกล่าวถึงสิ่งที่อัลลอฮฺทรงจัดเตรียมการตอบแทนอันยิ่งใหญ่ไว้ให้แก่พวกเขาในสวนสวรรค์อันสุขสำราญ

“นอกจากบรรดาผู้กระทำละหมาด บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาดของพวกเขาเป็นประจำและบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีส่วนที่ถูกกำหนดไว้...”

และได้กล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิบัติเสศศรัทธาที่เย้ายหันท่านรอซูล พวกเขามีความโลภที่จะเข้าไปในสวนสวรรค์

“มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิบัติเสศศรัทธาที่วิ่งกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด) พวกเขาหนึ่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้ายของเจ้า แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะได้เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือไม่เลยทีเดียว แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสาบานต่อพระเจ้าแห่งโลกทั้งผองว่า การพินคินซีพและการตอบแทนนั้นเป็นความจริงไม่ต้องสงสัย และว่าอัลลอฮฺ ตะอาลา นั้นทรงอำนาจที่จะทรงสร้างสิ่งที่ดีกว่าพวกเขา

“ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริงเรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้เดชานุภาพอย่างแน่นอน ต่อการจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา และเราจะไม่เป็นผู้หมดความสามารถ...” จนกระทั่ง

“สายตาของพวกเขาจะละห้อยเศร้าสลด ความอภัยศปคคลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน
2. สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีผู้ปัด
ป้องใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้
3. (การลงโทษนั้น) มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของ
แห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง¹
4. มะลาอิกะฮ์และอรรูหฺ (ญิบรีล) จะขึ้นไปหา
พระองค์ในวันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับ
ห้าหมื่นปี (ของโลกดunyaนี้)
5. ดังนั้น เจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดีงาม
เถิด²

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿٧٠﴾

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٧١﴾

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٧٢﴾

تَرْجِعُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِتِّيفٌ يَوْمَئِذٍ ﴿٧٣﴾

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٧٤﴾

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَبِيلًا ﴿٧٥﴾

¹ ซูเราะฮ์ได้แจ้งให้เราทราบว่า มีชายคนหนึ่ง คืออันนัจญรฺอิบนิลฮาริษ ซึ่งเป็นหัวหน้าของชาวกุเรซคนหนึ่ง ได้ถามเกี่ยวกับการลงโทษที่จะเกิดขึ้นและเร่งรัดอยากให้เห็นมัน อัลลอฮ์ได้ทรงยืนยันว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะไม่มีผู้ใดปกป้องให้พ้นจากการลงโทษไปได้ และก็เป็นที่ประจักษ์ชัดในเวลาต่อมาว่า ผู้ที่ขอให้การลงโทษรีบเกิดขึ้นคนนั้นได้ถูกฆ่าตายในสมรภูมิรบอย่างทารุณที่สุด การลงโทษของพวกเขาเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนถึงแม้ว่าพวกเขาจะเร่งขอให้มันเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ก็เพราะว่า การลงโทษนั้นมาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูงคือทางขึ้นของมะลาอิกะฮ์ไปยังพระองค์อันหมายถึงชั้นฟ้าทั้งหลายนั่นเอง หรือดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์สุหมฟิรอีกว่า “พระผู้ทรงตำแหน่งอันสูงส่ง ผู้เป็นเจ้าของอะรัช”

² อรรูหฺในที่นี้หมายถึงญิบรีล วันหนึ่งคือวันกียามะฮ์ คือในวันนั้นมะลาอิกะฮ์และญิบรีลจะขึ้นไปหาพระองค์ และในวันนั้นวันหนึ่งมีระยะเวลาเท่ากับห้าหมื่นปีของเวลาในโลกดunyaนี้ มีรายงานชะดีศกล่าวว่ “มีผู้ถามว่า โอ้ท่านรอสูลุลลอฮ์ วันนี้มันช่างยาวเสียนี้กระไร ท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลิลลุลลอฮ์ อะลียฮิวะซัลลัม ตอบว่า ฉันขอสาบานต่อพระผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ว่า แท้จริงมันเป็นเวลาที่สั้นสำหรับมุอมีน จนกระทั่งมันสั้นยิ่งกว่าเวลาที่ถูกกำหนด (ละหมาดฟัรฎ) ที่เขาละหมาดอยู่ในโลกดunyaเสียอีก” ดังนั้นมุฮัมมัดเอ็ย เจ้าจงอดทนต่อการเย้ยหยันหรือการทำร้ายจากหมู่ชนของเจ้าเถิด อย่าได้คับอกคับใจเลย เพราะอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเจ้าให้มีชัยชนะเหนือพวกเขา

6. แท้จริงพวกเขา (มุชริกีน) มองเห็นการลงโทษ
ว่าเป็นเรื่องห่างไกล

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾

7. แต่ว่าเราเห็นมัน (การลงโทษ) นั้นเป็นเรื่อง
ใกล้¹

وَرَوْنَهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾

8. วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอม
ละลาย

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْعِهْلِ ﴿٨﴾

9. และบรรดาภูเขาคือเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิว
ว่อน²

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾

10. และมีตรสหายจะไม่ถามถึงกัน

وَلَا يَسْتَلْ حَمِيْدٌ حَمِيْمًا ﴿١٠﴾

11. ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประสานสายตาซึ่งกัน
และกันก็ตาม ผู้ประพฤตชั่วก็ใคร่จะไถ่ตน ให้
พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันนั้นด้วย
บุตรหลานของเขา

يَصْرُوهُمْ يُودُ الْمَجْرِمُ لَوْ يَقْدِرُ مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَئِذٍ بِسِنِّهِ ﴿١١﴾

12. และด้วยภริยาของเขา และด้วยพี่น้องของ
เขา

وَصَصْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

13. และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พัก
อาศัยแก่เขา

وَقَصِيْبَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾

¹ เรื่องของการลงโทษนั้นพวกมุชริกีนพากันเหยียดหยันและมองเห็นว่าเป็นเรื่องที่ย่างไกล และพวกเขาเชื่อมั่นว่ามันจะไม่เกิดขึ้นเพราะพวกเขาได้ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน แต่บรรดามุอมีนมีความเชื่อมั่นว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้นี้ถึงแม้ว่าระยะเวลาก่อนนั้นไม่มีผู้ใดจะรู้ได้นอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่ว่าทุกสิ่งที่จะมีมานั้นย่อมอยู่ในอัลลอฮ์และจะเกิดขึ้นอย่างไรไม่มีทางหลีกเลี่ยง

² คือวันที่ยามะฮุนั้น ท้องฟ้าจะละลายเหมือนกับการหลอมละลายของทองแดงหรือตะกั่วที่ถูกหลอมและภูเขาที่จะแตกกระเจิงเป็นปุ๋ยอ่อนเหมือนกับชนสัตว์ที่ปลิวว่อนเมื่อถูกพัด นี่คือสภาพของท้องฟ้าและแผ่นดินในวันที่น่าสะพรึงกลัวของวันนั้น

14. และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ¹
15. ไม่เลยทีเดียว แท้จริงมันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน
16. หนังสือระจะถูกลอกออก (เพราะความร้อนของไฟนรก)
17. มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่างจากความจริง
18. และสะสมทรัพย์สินและปิดบังไว้²
19. แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนหัวนโหว
20. เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็ดีโพยตีพายกลัดกลุ้ม

وَمِنَ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا نُنَجِّيهِ

كَلَّا إِنَّا لَطَنَّا

نَزَاعَةَ لِّلشَّوْءِ

تَدْعَاوًا مِّنْ أَدْبَارِنَا

وَجَمْعًا مَّا وَعَىٰ

إِنَّا لَإِنسَنُ خَلَقَ هَلُوعًا

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جُرُوعًا

¹ คือเพื่อนคนหนึ่งจะไม่ไถ่ถามถึงเพื่อนของเขา แม้แต่ญาติที่ใกล้ชิดก็จะไม่ไถ่ถามถึงความทุกข์สุขของกันและกัน เพราะทุกคนต่างก็มีภาระของตัวเอง ถึงแม้สายตาจะประสานซึ่งกันและกันก็ตาม ผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้ประพฤติชั่ว และผู้ฝ่าฝืนมีความปรารถนาว่า หากมีการไถ่ตัวให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยสิ่งที่มีค่าและสิ่งที่ดีนหวงแหงนที่สุดที่มีอยู่ในโลกนี้ เช่นลูกหลาน ตลอดจนจนญาติพี่น้องและรวมถึงมนุษย์ที่มีอยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เขาก็ยอมที่จะเสียสละให้ ขอแต่เพียงให้รอดพ้นจากการลงโทษเท่านั้น

² คำว่า "กัลลา" หรือไม่เลยทีเดียวเป็นเครื่องหมายปฏิเสธและคำหาญอย่างรุนแรง เป็นการปฏิเสธว่าความเพ้อเจ้อและความปรารถนาดังกล่าวของพวกเขา นั้นไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่พวกเขาจะได้รับเป็นการตอบแทนก็คือไฟนรกที่กำลังลุกโชน เปลวไฟที่ลุกโชนช่วงและความร้อนของมันจะลุกไหม้ศีระ ทุกครั้งที่หนังสือที่ถูกลอกออกมา มันจะกลับคืนสู่สภาพเดิมเป็นการเพิ่มการทรมานและการลงโทษ พวกเขาจะร้องเรียกและตะโกนหาพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมูนาฟิกันด้วยรายชื่อกของพวกเขาอย่างชัดเจน แล้วมันจะกระซอกเอาไปลงนรกเหมือนกับนกที่จิกกินอาหารของมัน และมันจะร้องเรียกผู้ที่รวบรวมทรัพย์สมบัติ และเก็บสะสมไว้ไม่แจกจ่ายในส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์ และส่วนของคนยากจนอนาถา

21. และเมื่อคุณความดีประสบแก่เขา ก็หวง
แทน¹

وَإِذَا سَأَلَكَ الْمُخْتَرِمُونَ ﴿٦١﴾

22. นอกจากบรรดาผู้กระทำละหมาด

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٦٢﴾

23. บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาด
ของพวกเขาเป็นประจำ²

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٦٣﴾

24. และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขา มี
ส่วนที่ถูกต้องกำหนดไว้

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٦٤﴾

25. สำหรับผู้ที่เอ่ยขอและผู้ไม่เอ่ยขอ³

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿٦٥﴾

26. และบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นต่อวันแห่งการตอบ
แทน (วันกิยามะฮ์)⁴

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٦٦﴾

27. และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการ
ลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُتَشَفِّقُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือมนุษย์นั้นมีสัญชาตญาณเป็นผู้หวั่นไหวไม่อดทนต่อการทดสอบ ไม่ชอบคุณต่อความโปรดปรานที่ได้รับ นี่คือลักษณะประจำตัวของมนุษย์ ทั้งในยามได้รับความทุกข์ยากและได้รับความดี ดังนั้นการอีมานศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา จึงนับได้ว่าเป็นบทบาทสำคัญที่จะเข้ามาควบคุมลักษณะประจำตัวของมนุษย์

² คุณลักษณะของมนุษย์ที่จะกล่าวต่อไปนี้สามารถที่จะจัดโรคร้ายดังกล่าวได้คือ การดำรงมั่นอยู่ในการละหมาด คือปฏิบัติละหมาดอยู่เป็นประจำทั้งในเวลากลางคืน และเวลากลางวัน ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขด้วยการศรัทธาและหวังในการตอบแทนจากอัลลอฮ์ โดยปฏิบัติอย่างถูกต้องตามหลักการที่เป็นวาญิบและเป็นสุนนะฮ์

³ ยอมรับในสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของเขา และการให้สิทธินั้นแก่ผู้ที่เอ่ยขอและผู้ไม่เอ่ยขอ ซึ่งบุคคลทั้งสองประเภทนั้นเป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินชะกาต และศอดะเกาะฮ์ที่ผู้อื่นครอบครองอยู่

⁴ มีความเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์ต่อวันกิยามะฮ์คือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน

28. แท้จริงการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา
ไม่เป็นที่ปลอดภัย¹

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٠﴾

29. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ يُرْوِقُهُمْ يَحْفَظُونَ ﴿٧١﴾

30. นอกจากแก่คูครองของพวกเขา หรือที่มีมือ
ขวาของพวกเขาครอบครองในลักษณะเช่นนั้น
พวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ

إِلَّا عِلَقَ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَلَا تَمَسُّهُمُ
عُرْمُومِينَ ﴿٧٢﴾

31. ดังนั้นผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ละเมิด²

فَمَنْ ابْتغى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧٣﴾

32. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสิ่งที่ได้รับมอบ
หมาย (อะมานะฮ์) ของพวกเขาและคำมั่น
สัญญาของพวกเขา³

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٧٤﴾

33. และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยาน
ของพวกเขา⁴

وَالَّذِينَ هُمْ يُشْهِدُونَ فَلَا يَمُونُ ﴿٧٥﴾

¹ มีความกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์อยู่เสมอและตลอดไป เพราะการลงโทษของพระองค์นั้นไม่เห็นเป็นที่น่าปลอดภัย อาจเกิดขึ้นได้ในทุกขณะ ดังนั้นความกลัวในลักษณะเช่นนั้น ทำให้จิตใจหวาดหวั่นอยู่เสมอไม่กล้ากระทำการที่จะนำความกริ้วมาสู่พระองค์ เพราะการทำงานของมนุษย์นั้นไม่สามารถจะป้องกันหรือทำให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ เว้นแต่ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาจากอัลลอฮ์เท่านั้น

² รักษาอวัยวะเพศมิให้ล่วงเกินด้วยการกระทำที่เกินขอบเขต นอกจากกับภริยาของเขา และปกป้องรักษาให้พ้นจากการผิดประเวณี การสมสู่ทางทวาร และการใช้มือกระทำการเพื่อปลดปล่อยความใคร่ ผู้ใดล่วงละเมิดคือกระทำเกินจากขอบเขตที่ศาสนากำหนดไว้ เขาก็เป็นผู้ธรรมแก่ตัวของเขาเอง

³ รักษาอะมานะฮ์และสัญญาต่าง ๆ ที่สำคัญ นั่นก็คือการเชื่อฟังภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และจะต้องปฏิบัติตามคำมั่นสัญญานั้นอยู่ตลอดไป นอกเหนือไปจากการรักษาอะมานะฮ์ และคำมั่นสัญญาที่มีต่อกระหว่างมนุษย์ การรักษาไว้ซึ่งอะมานะฮ์ และคำมั่นต่อสัญญาเป็นลักษณะประจำตัวของมุอิมิน และการไม่รักษาไว้ซึ่งอะมานะฮ์และบิดพริ้วต่อคำมั่นสัญญาเป็นลักษณะประจำตัวของมุนาฟิกและกาฟิร

⁴ การดำรงรักษาไว้ซึ่งการเป็นพยานอย่างเที่ยงธรรม โดยปฏิบัติไปอย่างถูกต้องด้วยความซื่อสัตย์ไม่ปิดบังข้อเท็จจริง ไม่เกรงกลัวข้อครหาจากผู้ใด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงถือว่า การเป็นพยานนั้นมีความสัมพันธ์กับการจงรักภักดีต่อพระองค์

34. และบรรดาผู้ที่ดำรงรักษาในการละหมาด
ของพวกเขา¹

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٦٥﴾

35. คนเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันหลากหลาย
เป็นผู้ได้รับเกียรติ²

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

36. มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่
วังกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด)

فَأَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلَكَ مُطْمَئِنِّينَ ﴿٦٧﴾

37. พวกเขาหนึ่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้าย
ของเจ้า³

عَنِ اليمينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٦٨﴾

38. แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะได้
เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้น
หรือ

أَيُّطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٦٩﴾

39. ไม่เลยทีเดียว แท้จริงเราได้สร้างพวกเขา
จากสิ่งที่พวกเขารู้อยู่กันดี⁴

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

¹ การดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาดทั้ง 5 เวลา โดยพยายามรักษาเงื่อนโซ่และรูกันต่างๆ ให้สมบูรณ์ครบถ้วน เช่น เป็นผู้มอบน้อมก่อนมตน และมีความสงบนิ่งในขณะรุกะอะฮ์ สูด และยืน นอกจากนั้นยังจะต้องรักษากำหนดเวลาของการละหมาด สิ่งที่เป็นฟิรฎุ และสิ่งที่เป็นซุนนะฮ์ ตลอดจนวิญญานของการละหมาดอีกด้วย

² ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในการที่พวกเขาอดทน เพื่ออามร์ไว้ซึ่งการมีมรยาทอันดีงามนี้ซึ่งเป็นลักษณะเด่นชัดของบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา

³ พวกมุชริกีนได้วิ่งอย่างรีบร้อนกระหืดกระหอบเข้าไปหาทำนอรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เพื่อไปสอดส่องจับผิดและหาทางวางแผนตอบโต้กันต่อไป ในเวลาเดียวกันก็ทำที่เป็นเยาะเย้ยบรรดามุอมีน

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้และปฏิเสธความโลภหลงที่ไร้คุณค่าของพวกมุชริกีนว่าพวกเขาหามายันที่จะเข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญทั้ง ๆ ที่พวกเขาปฏิเสธ ทำร้ายทำนอรอซูลลอลอฮ์และวางแผนที่จะลบล้างรัศมีของอัลลอฮ์ หลังจากนั้นแล้วพวกเขาก็อยากจะเข้าสวนสวรรค์อันนั้นนับได้ว่าเป็นเรื่องใหญ่ในทัศนะของอัลลอฮ์ ดังนั้นพระองค์จึงปฏิเสธอย่างแข็งขันว่า ไม่เลยทีเดียวพวกเขาทราบกันดีว่าพวกเขาถูกสร้างมาจากอะไร ถูกสร้างมาจากน้ำที่นารังเกียจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการลบล้างความหยิ่งโสและลดคุณค่าในเกียรติภูมิของพวกเขา

40. ข้าขอสาบานต่อพระเจ้า แห่งบรรดาทิศ ตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริง เรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้ใดซำหฺญาพอย่างแน่นนอน
41. ต่อการที่เราจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา และเราจะไม่เป็นผู้หมดความสามารถ¹
42. ดังนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและหลงระเรีง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กียา-มะฮ์) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้
43. วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่งคล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจี๊วดของพวกเข
44. สายตาของพวกเขาจะห้อยเศร้าสลด ความอับยศปกคลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้²

فَلَا أَقِيمُ رَبِّاَ السَّرِيْقِ وَالْمَعْرِبِ اِنَّا الْقَادِرُوْنَ ﴿٤٠﴾

عَلَىٰ اَنْ نَّبْدِلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَوْفِيْنَ ﴿٤١﴾

فَذَرَهُمْ مَّخْرُضُوْا وَيَلْمِزُوْا حَتّٰى يَلْقَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٢﴾

يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانْتَهُمْ اِلَىٰ نَصْبٍ يُوْفُوْنَ ﴿٤٣﴾

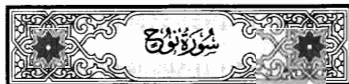
خَسِيعَةً اَبْصُرُهُمْ زُرْهَقُهُمْ ذٰلِكَ الَّذِى اَلَيْدِى

كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٤﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงยืนยันต่อไปว่า พระองค์สามารถที่จะสร้างกลุ่มชนที่ดีกว่าพวกเขา และพระองค์ไม่หมดความสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้ ความจริงนั้นไม่จำเป็นต้องสาบานก็ได้ แต่การกล่าวถึงบรรดาทิศตะวันออกและบรรดาทิศตะวันตกนั้นเป็นการชี้แนะให้ตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง

² จากตัวบทแห่งการสนทนานี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงสภาพแห่งความต่ำต้อยความอับยศของพวกกุฟฟารตลอดจนความรีบร้อนกระวนกระวายอีกทั้งการเคลื่อนไหวของพวกเขในวันนั้นเป็นภาพที่ก่อให้เกิดความน่ากลัวและความหวาดหวั่น นอกจากนั้นในสำนวนของบทสนทนานี้มีถ้อยคำที่เย้ยหยันถากถางเหน็บแนมพวกกุฟฟารอีกด้วย วันกียามะฮ์ซึ่งพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อว่าจะมีวันแห่งการตอบแทนและเหตุการณ์นี้ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงลี้มรสความทุกข์ยาก ความเศร้าโศกและการลงโทษหลากหลายชนิดกันเกิด

(71) ซูเราะฮ์ นุห

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 28 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ นุห

ซูเราะฮ์นุหเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้คล้ายคลึงกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะกัตะฮ์หรือหลักการศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่องของผู้นำแห่งบรรดานะบี นุห อะลัยฮิสสลาม ตั้งแต่เริ่มการเผยแผ่สัจธรรมจนสิ้นสุดลงด้วยเหตุการณ์น้ำท่วมซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาจมน้ำตาย ด้วยเหตุนี้ซูเราะฮ์นี้จึงได้ชื่อว่า “ซูเราะฮ์นุห” ในซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงแนวทางการปฏิบัติของอัลลอฮ์ต่อประชาชาติต่างๆ ที่หันห่างจากการเรียกร้องของพระองค์ ได้ชี้แจงถึงบันปลายของบรรดารอซูล และจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในยุคและสมัยต่างๆ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งนะบี นุห อะลัยฮิสสลาม เพื่อประกาศเผยแผ่สัจธรรมและตักเตือนหมู่ชนเขาให้ระวังการลงโทษของอัลลอฮ์

“แท้จริงเราได้ส่งนุหไปยังหมู่ชนของเขา โดยให้กล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการต่อสู้ของนุห การอดทนของเขา และการเสียสละของเขา ทั้งกลางคืนและกลางวัน ทั้งโดยทางลับและการเปิดเผย กระนั้นก็ตามหมู่ชนของเขา ก็ทำได้ให้ความสนใจแก่เขาไม่ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังตีมต่ำ้อยู่ในการหลงผิด และการดี้อรับ

“เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหลบหนี”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงความโปรดปรานของ

อัลลอฮ์และความดั่งามต่าง ๆ ของพระองค์ผ่านทางนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสลาม เพื่อให้พวกเขาขยันหมั่นเพียรในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะเห็นร่องรอยแห่งอานูภาพและความเมตตาของพระองค์ในจักรวาลนี้

“พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่างและทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อฟื้นคืนชีพ”

ทั้ง ๆ ที่ได้มีการตักเตือนสั่งสอนและชี้แนะทางที่ถูกต้อและทางรอดแล้วก็ตาม หมู่ชนของนะบีนูหฺก็ยังคงดื้อรั้นอยู่กับการปฏิเสธศรัทธา การหลงทางและการผินหลังให้ พวกเขาเหยียดหยามการเรียกร้องเชิญชวนของนะบีของพวกเขาคือนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสลามจนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างพวกเขาด้วยการให้ฝนน้ำตาย

“นูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสมบัติของเขาและลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดและสุวาอ และยะซุซ และยะฮูจ และนะซรุ เป็นอันขาด”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการวิงวอนขอพรของนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสลาม แก่หมู่ชนของเขาให้ประสบความสำเร็จและความหายนะ หลังจากที่ได้ใช้เวลาอยู่กับพวกเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์คนเดียวจิตใจของพวกเขามีได้อ่อนไหวลงเลย การตักเตือนที่ดีและการเตือนส่ำทับก็ตีมิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดย
บัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า
ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา
2. เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉัน
คือผู้ตักเตือนอันซัดเจ้งของพวกเขา
3. พวกเขาจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจง
ยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน¹
4. พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านใน
ความผิดของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผัน พวก
ท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริง
วาระของอัลลอฮ์นั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่ยืด
เวลาต่อไปอีก หากพวกท่านได้รู้²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مِّنْكُمْ ﴿٢﴾

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَأَطِيعُونَ ﴿٣﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَهُ لَا يُؤَخَّرُ لَوْلَئِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

¹ เราได้ส่งหัวหน้าแห่งบรรดานะบีไปยังประชากรในคาบสมุทรอาหรับโดยให้กล่าวตักเตือนพวกเขาว่า การลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นไม่ช้าก็เร็ว คือทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และได้ประกาศให้พวกเขาทราบอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนว่า ฉันนี่คือผู้ตักเตือนอันซัดเจ้งของพวกเขา ดังนั้นหน้าที่ของพวกท่านก็คือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว เพราะเป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นรากฐานแห่งการดำเนินชีวิต และการยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพราะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแท้จริงในการรักษาความเที่ยงธรรมของมนุษย์ และการเชื่อฟังปฏิบัติตามอรุณนบได้ว่าเป็นแนวทางที่สำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

² นะบีนูหฺได้สัญญากับหมู่ชนของเขาตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญากับบรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัวไว้ว่า พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดและบาปต่างๆ ในอดีต อีกทั้งจะได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่พระองค์ทรงกำหนดไว้คือวันกิยามะฮ์ และว่าวาระที่ถูกกำหนดไว้นั้นเป็นของแน่นอน จะมีมาตามกำหนดของมัน โดยไม่มีการผ่อนผันเหมือนกับการลงโทษในโลกดุนยา

5. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชน
ของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน¹

6. แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้
เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี

7. และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญ
ชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์ท่านจะได้อภัยโทษ
ให้แก่พวกเขา พวกเขาภิเษกมีออูดรูฮ์ของพวกเขา
และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวก
เขายังดื้อรั้น และหยิ่งโสด้วยความจองหอง²

8. ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวน
พวกเขาอย่างเปิดเผย

9. แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่าง
เปิดเผย อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่
พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย³

10. ข้าพระองค์ได้กล่าวไว้ว่า พวกท่านจงขออภัย
โทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริง
พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง⁴

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُرَهُمْ
فِي مَا دَابَّرْتُم بِهِمْ وَأَسْتَغْفِرُونَ لِيَابَهُمْ وَأَصْرًا
وَأَسْتَكْبِرُوا ﴿٧﴾

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ﴿٨﴾

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

¹ นะบีนุหฺได้รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่อันยาวนานแต่พระเจ้าของเขา ด้วยการวาดภาพของการ
เหนื่อยยากอย่างต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

² นะบีนุหฺมิได้เหนื่อยหน่ายหรือย่อท้อหมดหวังต่อการผินหลังให้ และไม่เชื่อฟังการเรียกร้องของท่าน
แต่ผลที่ได้รับจากพวกเขาคือการหลบหนี ในเวลาเดียวกันก็ไม่ชอบที่จะให้เสียงเรียกร้องเข้าสู่โสตประสาท
ของพวกเขา ดังนั้นภาพลักษณ์แห่งความดื้อรั้นหยิ่งยโสของผู้นี้ใหญ่ที่มีนิสัยเหมือนเด็กก็ปรากฏขึ้นแก่
พวกเขาคือ เอนั้นมีออูดรูฮ์ ปิดหัวปิดหน้าด้วยเสื้อผ้าในสภาพคลุมโปง

³ นะบีนุหฺยังคงปฏิบัติหน้าที่ที่ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้ บางครั้งก็ทำหน้าที่เผยแผ่อย่างเปิดเผย และบาง
ครั้งก็ทำหน้าที่ควบกันไปทั้งสองอย่างคือทั้งทางเปิดเผยและโดยทางลับ

⁴ ความหมายของนะบีนุหฺเพื่อหาช่องทางเพื่อจะให้พวกเขาได้รับความดียังคงมีต่อไปคือเรียกร้องให้พวก
เขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์อย่างจริงใจ และให้ความเป็นเอกภาพแต่พระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรง
อภัยโทษในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าว

11. พระองค์จะทรงล้มน้ำฝนอย่างมากมาย
แก่พวกท่าน

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

12. และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและ
ลูกหลานแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีสวน
มากมายแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีลำ
น้ำมากมายแก่พวกท่าน¹

وَيَمْدِدُكَ بِأَمْوَالٍ وَيُنِيبُ وَيَجْعَلُ
لَكَ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكَ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

13. ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่
ของอัลลอฮ์

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวก
ท่านตามลำดับขั้นตอน²

وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้าง
ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ อย่างไร

أَلَمْ تَرَ أَنَّى خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

16. และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้น
มีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า³

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่น
ดินเช่นพืชผัก

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

¹ นอกจากนั้นะบีญูหฺยังได้ชี้ช่องทางว่าพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพอย่างครบครันและง่ายดาย หากพวกเขา
เขามีความยำเกรงและขอลอภัยโทษต่อพระองค์ พระองค์ก็จะประทานน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งจะทำให้
พืชพันธุ์ต่างๆ งอกเงยและเกิดลำน้ำลำธารอีกทั้งจะได้รับบริษัอีกอื่นๆ อีกมากมาย คือลูกหลานและทรัพย์
สมบัติอีกมากมาย

² นะบีญูหฺได้ตำหนิหมู่ชนของท่านในท่าทีของพวกเขาที่มีต่อสัญญาณของอัลลอฮ์ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวของ
พวกเขาและที่เกี่ยวกับจักรวาลรอบๆ ตัวของพวกเขา ท่านแปลกใจต่อการดูหมิ่นดูแคลนและการไม่มี
มรรยาทของพวกเขาต่ออัลลอฮ์

³ การว่ากล่าวตักเตือนของนะบีของอัลลอฮ์ที่มีต่อหมู่ชนของท่านคือให้พวกเขาพิจารณาใคร่ครวญ
ถึงจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล และว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าเป็นเจ็ดชั้นอย่างไร ในนั้นก็มิดวงจันทร์
ส่องแสงสว่างออกมาและมีดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงจ้า สิ่งต่างๆ เหล่านี้คือความโปรดปรานและพระมหา
กรุณาธิคุณของพระองค์ที่มีต่อพวกท่านมิใช่หรือ

18. แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่อินแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ¹

ثُمَّ نُعِيدُهُمْ بِهَا وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝١٨

19. และอัลลอฮฺทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบ กว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ رِيسًا ۝١٩

20. เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น²

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝٢٠

21. นูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสินของเขา และลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน

قَالَ نُوْحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاَتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَّوَلَدَهُ اِلَّا خَسَارًا ۝٢١

22. และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่³

وَمَكْرًا وَّمَكْرًا كَبِيْرًا ۝٢٢

23. และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดุด และสุวาอ และยะฆูษ และยะฮู๊ก และนัษร เป็นอันขาด

وَقَالُوْا لَا نَذَرُ اِلَّا الْهَمَكَرَ وَلَا نَذَرُ وَاَوْلَا سَوَآءًا

وَلَا يَغُوْثَ وَّيَعُوْثَ وَنَشْرًا ۝٢٣

24. และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้

وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّلَا يَزِيْدُ الْظٰلِمِيْنَ اِلَّا ضَلٰلًا ۝٢٤

¹ ต่อมานะบีนูหฺได้ขอให้หมู่ชนของท่านพิจารณาใคร่ครวญในการกำเนิดของพวกเขาจากแผ่นดินและจะต้องกลับไปหามันด้วยการตาย เพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงแห่งการออกมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺ

² นะบีของอัลลอฮฺได้สะกิดเตือนหมู่ชนของท่านต่อไปให้นึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกท่าน ในการอำนวยความสะดวก เพื่อการดำเนินชีวิตบนผืนแผ่นดินนี้ โดยให้ผืนแผ่นดินราบเรียบเพื่อความสะดวกแก่การสัญจรไปมาและการติดต่อกันและกัน

³ นะบีนูหฺได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่อพระเจ้าของท่านว่า หลังจากความเหนื่อยยากและความพยายามทั้งหมดนี้ พวกเขาไม่ยอมเชื่อฟัง และได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขากลับเห็นดีเห็นชอบเชื่อฟัง และปฏิบัติตามผู้ที่ทรยศสมบัติและลูกหลานของเขามิได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาเลย นอกจากความหายนะและการขาดทุนเท่านั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้น แต่พวกเขายังได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรมอีกด้วย

เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการ
หลงผิดเท่านั้น¹

25. อันหนึ่งมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา
เขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้า
อยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ช่วย
เหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์²

26. และนุหได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวก
ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย

27. เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้
พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าว
ของพระองค์หลงผิด และพวกเขานั้นจะให้กำเนิด
แต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น³

مَمَّا حَطَّ بِعَنِيهِمْ أَغْرَقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَكَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِاجِرًا
كَفَارًا ﴿٢٧﴾

¹ พวกเขาได้กล่าวเตือนว่า พวกเขาทำนออย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกเขา ท่าน ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความจริงจังต่อการเรียกร้องของนะบีนุหขึ้นในจิตใจของพวกเขา และได้เจาะจงกล่าวถึงชื่อบรรดาเจว็ด เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความรู้สึกขึ้นในจิตใจของมุฮ์ซันทั่วไป บรรดาผู้นำที่หลงผิดจะรวบรวมพลพรรคให้เรียงรายล้อมรอบรูปปั้นและเจว็ดที่เป็นกรวดหินดินทราย รูปปั้นที่เป็นตัวบุคคลและรูปปั้นเจว็ดทางแนวความคิด ทั้งหมดนี้อยู่ในสภาพเดียวกันหมด เพื่อจะปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์ และเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้หันห่างจากการเรียกร้องเชิญชวนด้วยการวางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ ด้วยเล่ห์กลและการฉกฉวย ดังนั้นขอพระองค์ท่านได้โปรดให้พวกอธรรมเหล่านั้นจมอยู่แต่ในการหลงผิดเท่านั้น

² ด้วยการกระทำผิดอย่างมากมาย และบาปกรรมอันมากหลาย อีกทั้งการฝ่าฝืนนะบียของพวกเขานั่นเอง พวกเขาจึงถูกจมน้ำตายและเผาไหม้อยู่ในนรก นั่นคือโทษที่พวกเขาจะได้รับทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮ์ การเข้าไปอยู่ในนรกก็เป็นโทษที่พวกเขาจะได้รับเป็นการต่อเนื่องกันหลังจากถูกจมน้ำตาย ดังนั้นถูกหลานกิตี ทรัพย์สมบัติอันมากมายกิตี มิตรสหายหรือคนรักใคร่กิตี ตลอดจนพระเจ้าจอมปลอมของพวกเขากิตี ไม่อาจจะให้ความคุ้มครองหรือให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

³ ในการวิงวอนของนะบีนุห ท่านได้ขอให้พระองค์ทรงกวาดล้างพวกอธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน เพราะหากพวกเขาหลงเหลืออยู่ ก็รังแต่จะก่อความวุ่นวายและความไม่สงบสุขตลอดไป นั่นก็คือพวกเขาจะขัดขวางการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และปิดกั้นมิให้การตระอวะฮ์เข้าสู่จิตใจของมหาชน เพราะพวกเขาเหล่านั้นจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทรามและพวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

28. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์
ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของ
ข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์
เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้
เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจาก
ความพินาศหายนะเท่านั้น¹

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا نَارًا ﴿٢٨﴾

¹ การวิงวอนขออภัยโทษให้แก่ตัวเองเป็นมรรยาทเป็นที่ดีงามของบ่าวที่รู้จักของพระเจ้า การขอดูอาของ
นะบีนูหให้แก่บิดามารดาของท่าน คือการภักดีของท่านต่อบิดามารดาที่เป็นมุอิมินผู้ศรัทธา และการขอ
พรให้แก่ผู้ที่เข้าไปในบ้านของท่านให้เป็นผู้ศรัทธา นี่คือการรักที่จะให้ความดีแก่พี่น้องของท่านที่เป็นผู้
ศรัทธาทั้งชายและหญิง ในทางตรงกันข้ามท่านได้ขอพรให้ความพินาศล่มจมจงมีแต่พวกอธรรมผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาทั้งหลาย ในซูเราะฮ์นี้ได้ให้ข้อคิดแก่เราด้วยภาพลักษณ์ที่เด่นชัด 2 ภาพ คือการต่อสู้ดิ้นรนและ
ความอดทนอย่างต่อเนื่อง และภาพของผู้ดีอริ้น ผู้อธรรม ทั้งสองดังกล่าวนี้นับได้ว่าเป็นนิทัศน์อุทาหรณ์
อย่างดีแก่นักเผยแพร่ในยุคหลัง

(72) ซูเราะฮ์ อัลญิน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 28 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญิน

ซูเราะฮ์ อัลญิน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงหลักการอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ (ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การพินคินซีฟ และการตอบแทน) แกนหลักของซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องญินและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาโดยเฉพาะ เริ่มตั้งแต่การได้รับฟัง อัลกุรอานของพวกเขา การเข้าสู่การฮิมาณของพวกเขา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชาวคราว บางเรื่องที่แปลกประหลาดที่เกี่ยวกับพวกเขา โดยเฉพาะเช่นการแอบฟังชาวคราว การที่พวกเขาถูกขวางด้วยเปลวเพลิง และการแสดงออกมาของพวกเขาถึงสิ่งเร้นลับ บางเรื่อง และอื่นจากนี้ในเรื่องที่เป็นที่น่าตื่นเต้น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มบอกเล่าถึงการที่ญินจำนวนหนึ่งได้รับฟังการอ่านอัลกุรอาน พวกเขาได้ซาบซึ้งในสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอาน เช่น ความสละสลวยในสำนวนจนกระทั่ง พวกเขาได้ศรัทธาต่ออัลกุรอานทันทีที่พวกเขาได้รับฟังและได้เรียกร้องหมู่ชนของพวกเขาไปสู่การฮิมาณ “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮียมายังฉันว่า แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกเขาบอกว่า แท้จริงเราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนไปกล่าวถึงการให้เกียรติและการให้ความบริสุทธิ์ของพวกเขาแต่อัลลอฮ์ ญิลละวะอะลา การให้ความเป็นเอกภาพแต่พระองค์ด้วยการเคารพภักดี และการกล่าวแก่ผู้ที่ตั้งให้อัลลอฮ์มีบุตรว่าเป็นคนโง่ และความจริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่มีภริยาและไม่มีบุตร และแท้จริงคนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์อย่างเกินเหตุ

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแอบฟังของญิน การห้อมล้อมชั้นฟ้าด้วยยามเฝ้าจากมะลาอิกะฮ์ การส่งเปลวเพลิงแก่พวกญินหลังจากการแต่งตั้งรอซูลุลลอฮ์

คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม และการประหลาดใจของพวกญินต่อเหตุการณ์ที่น่าประหลาดนี้

“และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง และแท้จริงเราเคยหนึ่ง ณ สถานที่หนึ่งในชั้นฟ้านั้น เพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดหนึ่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งพวกญินออกเป็นสองพวก คือ ญินผู้ศรัทธา และ ญินผู้ปฏิเสธศรัทธาและบั้นปลายของแต่ละพวก

“และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิมและในหมู่พวกเรามีผู้้อธรรม ดังนั้นผู้ใดนอนหม่อมชนเหล่านั้น พวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นพินเป็นไฟนรก”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมากกล่าวถึงการเรียกร้องของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม และการห้อมล้อมของพวกญินรอบๆ ตัวท่าน ขณะที่พวกเขาได้ยินท่านอ่านอัลกุรอาน

“และว่า แท้จริง เมื่อบ่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า แท้จริง ฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ท่านรอซูล อะลียะฮ์สลาม ประกาศยอมจำนนและนอนหม่อมต่ออัลลอฮ์ และให้ความเป็นเอกะต่อพระองค์ ญัลละวะอะลา ด้วยความบริสุทธิ์ใจแห่งการปฏิบัติหน้าที่

“จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า แท้จริง ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงขอบเขตอำนาจของอัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา ด้วยการรอบรู้สิ่งเร้นลับ และการห้อมล้อมของพระองค์ด้วยการรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในจักรวาล

“พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดี เช่น รอซูล ดังนั้น พระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา...”

5. และแท้จริงเราคาดคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์เป็นอันขาด¹

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّقُولَ أَلَيْسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

6. และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกเขา (ญิน) เพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น²

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يُعْوِذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

7. และแท้จริงพวกเขา (มนุษย์) คาดคิดเช่นเดียวกับที่พวกท่าน (ญิน) คาดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงแต่งตั้งผู้ใดขึ้น (เป็นรอซูล)³

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

8. และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั้นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ حَرِّ سَاوِدٍ أَوْ مِثْلِهَا ﴿٨﴾

9. และแท้จริงเราเคยนั่ง ณ สถานที่หนึ่งในท้องฟ้านั้นเพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา⁴

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمَعِ فَمَنْ يَسْمَعِ أَلَّا نَحْيِدُهُ لَهُ شِهَابًا مُّصَدًّا ﴿٩﴾

¹ มุญาฮิดกล่าวว่า คนโง่หมายถึงอิบลิสเรียกร้องพวกเขาไปสู่การเคารพภักดีสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ การกล่าวร้ายและกล่าวเท็จหมายถึงการตั้งให้พระองค์มีภริยา และมีบุตร เมื่อเราได้ยินอัลกุรอานนี้พวกเรา ก็ศรัทธา และเรารู้ว่าพวกเขา กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ในเรื่องนี้

² อิบุสสุอูด กล่าวว่า เมื่อมนุษย์เดินผ่านผู้ที่เปลี่ยวก่เกิดความกลัวจึงกล่าวขึ้นว่า ขอความคุ้มครองต่อเจ้าของทุ่งนี้ให้พ้นจากหมู่มนุษย์ที่ชั่วช้านี้ หมายถึงพวกญินและหัวหน้าของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนั้นก็ทำให้เกิดการหยิ่งผยองมากยิ่งขึ้น

³ คือพวกมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธา เช่นเดียวกับพวกท่าน (ญิน) คาดคิดกันว่า อัลลอฮ์จะไม่ส่งผู้ใดมาเป็นรอซูลหลังจากตายแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเช่นเดียวกับพวกท่านได้ปฏิเสธในเรื่องนี้

⁴ ญินได้กล่าวว่า พวกเราได้ขึ้นไปบนชั้นฟ้า เพื่อจะฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ชั้นฟ้านั้นเต็มไปด้วยมะลาอิกะฮ์อย่างหนาแน่น ซึ่งทำหน้าที่เป็นยามเฝ้า และเปลวเพลิงที่กำลังลุกไหม้ ซึ่งจะใช้ขว้างขับไล่ผู้ที่พยายามเข้าใกล้ ซึ่งสมัยก่อนนะบีมุฮัมมัดเราเคยใช้เป็นที่นั่งเพื่อฟังข่าวคราวจากท้องฟ้า เพื่อนำไปแจ้งแก่นักพยากรณ์

10. และแท้จริงเราไม่รู้ดอกว่า ความชั่วร้ายนั้น จะถูกให้มีขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้ หรือว่า พระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา¹

11. และแท้จริงในหมู่พวกเรานั้นมีคนดีและในหมู่พวกเราก็มีคนอื่นจากนั้น พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน²

12. และแท้จริงเราคาดคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮฺในแผ่นดินนี้ และเราจะหนีไม่รอดพ้นไปจากพระองค์³

13. และแท้จริงเมื่อเราได้ยินอัลกุรอานเราก็ศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการขาดทุน และการอยู่ติธรรม⁴

14. และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิม และในหมู่พวกเรามีผู้ธรรม ดังนั้นผู้ใดนอบน้อม ซนเหล่านั้นพวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدُ بِمَن فِي الْأَرْضِ
أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿٧٢﴾

وَأَنَّا إِنَّمَا الصَّلَاةُونَ وَمَا دُونُ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا
فِدَاكُمَا ﴿٧٣﴾

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّمُجِّرَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَن نَّمُجِّرَهُ هَرَبًا ﴿٧٤﴾

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُدَىٰءَ آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ
فَلَا يَخَافُ يَحْصَاسًا وَلَا رَهَقًا ﴿٧٥﴾

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَن أَسْلَمَ
فَأُولَٰئِكَ نَحْمَدُ وَآرْسَدًا ﴿٧٦﴾

¹ เราพวกญินไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า การที่ท้องฟ้าเต็มไปด้วยขมเฝ้า และเปลวเพลิงนั้นเพื่อการลงโทษที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จะทำให้เกิดแก่ชาวโลก หรือด้วยความปรารถนาดีของพระองค์ที่จะให้พวกเขาเป็นคนดีอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องด้วยการส่งอรุณมายังพวกเขา

² คนอื่นจากนั้นหมายถึง ความดีของพวกเขา (ญิน) ไม่สมบูรณ์ หรือหมู่ชนที่ไม่มีศีลเลย และพวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกันคือมีทั้งดีและเลว มีทั้งผู้ที่มีความยำเกรงและคนชั่ว

³ เรามีความเชื่อมั่นว่า อัลลอฮฺนั้นทรงเดชานุภาพเหนือพวกเรา และเรานั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ และภายใต้อำนาจของพระองค์ ไม่ว่าเราจะอยู่แห่งหนใด เราจะไม่รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ และเราไม่สามารถที่จะหนีไปไหนได้

⁴ คือเราศรัทธาต่ออัลกุรอาน และผู้ที่ประทานอัลกุรอานลงมา และเราศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือลิลลลอฮฺ อะลัยฮิซซาลาม ในศาสน์ของเขา ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขาแล้ว เขาไม่ต้องกลัวว่าความดีงามของเขาจะสูญหายไปหรือว่าความชั่วของเขาจะเพิ่มขึ้น

15. และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นพินของไฟนรก¹

16. และหากพวกเขาอ้างมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม แน่หนอนเราก็จะให้พวกเขามีริชชีกว้างขวาง

17. เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้ และผู้ใดหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของเขา พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส²

18. และว่าแท้จริงบรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์³

19. และว่าแท้จริงเมื่อป่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น⁴

وَأَمَّا الْفٰسِقُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

وَأُولُو الْأَسْتَقْوَامِ عَلَىٰ الطَّرِيقَةِ لَا نَسْفَعُهُمْ
مَّا عَدَاكُمُ ﴿١٦﴾

لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُضِلُّ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكْفُرُونَ
عَلَيْهِ لَيْلًا ﴿١٩﴾

¹ คือหลังจากพวกเขาได้ฟังอัลกุรอานแล้วในหมู่พวกเขาก็มีทั้งผู้ที่มอบน้อมคือเป็นมุสลิม และศรัทธาต่อศาสนาของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม คนเหล่านั้นคือผู้ที่มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง แนวทางแห่งความสันติสุขและความรอดพ้น ส่วนบรรดาผู้อธรรมที่หันห่างออกจากความจริงและปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะเป็นพินของไฟนรก และได้รับการเผาไหม้เช่นเดียวกับพวกกุฟฟารที่เป็นมุนษยได้รับการเผาไหม้คำพูดเกี่ยวกับพวกญินจบลงเพียงนี้ ส่วนคำกล่าวหลังจากนี้เป็นคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ทรงวะฮีย์แก่รอซูลของพระองค์

² คือหากพวกกุฟฟาร เหล่านั้นศรัทธาและดำรงมั่นอยู่ในบัญญัติของอัลลอฮ์ พระองค์จะให้พวกเขาได้รับริชชีกว้างขวาง เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาและดูว่าพวกเขาจะชอบคุณหรือคุณครุ ดังนั้นผู้ใดหันห่างไปจากการจงรักภักดีและการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์แล้ว พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษตลอดไปโดยไม่ได้รับการพักผ่อนเลย

³ และได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า บรรดามัสยิดและบ้านสำหรับทำอิบาดะฮ์นั้นเป็นสถานที่เฉพาะแต่อัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์และจงให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์องค์เดียวเท่านั้น

⁴ คือเมื่อมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม ยืนขึ้นละหมาดและอ่านอัลกุรอาน พวกเขา ก็จะเบียดเสียดห้อมล้อมกันอย่างหนาแน่นเพื่อฟังการอ่านอัลกุรอานของท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม

20. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์

21. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน

22. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย

23. เว้นแต่ฉันจะเผยแผ่ (สิ่งที่รับ) จากอัลลอฮ์ และศาสนของพระองค์¹ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แท้จริงสำหรับเขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล²

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

إِلَّا لَبِغًا مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ يَبْغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกกุฟฟารที่พวกเขาขอให้เจ้ากลับจากศาสนาที่เที่ยงแท้ของเจ้าว่า แท้จริงฉันเคารพภักดีพระเจ้าของฉันเพียงพระองค์เดียว ฉันจะไม่ตั้งภาคีอื่นที่เป็นมนุษย์และเจวีศู่เคียงกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด และจงกล่าวตอบโต้พวกเหล่านั้นว่าฉันไม่สามารถที่จะปกป้องภยันตรายจากพวกท่านได้ และไม่สามารถที่ทำความประโยชน์ให้แก่พวกท่านได้ ผู้ที่มีอำนาจในการนี้คือพระเจ้าแห่งสากลโลก และจงกล่าวแก่พวกเขาอีกว่า ไม่มีผู้ใดที่จะช่วยฉันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ถ้าหากฉันฝ่าฝืนพระองค์ และฉันจะไม่พบผู้ช่วยเหลือที่พึ่งอันใดแก่ฉันนอกจากพระองค์เท่านั้น และฉันจะต้องเผยแผ่ศาสนของพระองค์อย่างครบถ้วน แล้วฉันจะตอบรับสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องได้อย่างไร

² ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ไม่ศรัทธาต่อการพ้ออัลลอฮ์ และผินหลังไม่ยอมฟังอายาตต่างๆ และใคร่ครวญศาสนของอัลลอฮ์ การตอบแทนของเขาก็ือนรกญะฮันนัมโดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล สำหรับการพำนักอยู่ในนรกตลอดกาลนั้นพวกก็อดยานีย์บอกว่า “คนป่วยที่ไปโรงพยาบาลนั้นไม่ได้ไปเพื่อรอความตายหรือเพื่อต้องการตาย แต่ต้องการให้หายจากโรคในทำนองเดียวกัน เมื่ออัลลอฮ์ทรงลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังนะบี และได้ประพฤติกชั่วช้าต่างๆ ก็เพื่อให้ผู้นั้นจะได้เรียนรู้และถ่อมตนเลิกประพฤติกชั่วต่อไป” และว่า “อัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานีเช่นนี้จะไม่ทรงลงโทษมนุษย์โดยไร้ความหมาย แต่เพื่อให้พวกเขานั้นได้รับโทษจนสาสมแล้วก็ตั้งต้นชีวิตใหม่” นี่คือการอธิบายความหมายบิดเบือนของพวกก็อดยานีย์ เพื่อให้พวกกุฟฟารออกจากนรกหลังจากได้รับโทษอย่างสาสมแล้ว

28. เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า แน่نونพวกเขาได้
 เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และ
 พระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่
 ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุกๆ
 สิ่งไว้อย่างครบถ้วน¹

لَيَعْلَمَنَّ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
 بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَنَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

¹ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าบรรดาราอูลของพระองค์ได้เผยแผ่วะฮีย์ของพระองค์เช่นเดียวกับที่
 พระองค์ทรงประทานมาให้แก่พวกเขา โดยปราศจากการเพิ่มเติม ซัดตอน และบิดเบือนแต่ประการใด
 และความรอบรู้ของพระองค์จะห้อมล้อมสิ่งที่อยู่ ณ บรรดาราอูล ไม่มีสิ่งใดในกิจการของพวกเขาจะเป็น
 ที่ปกปิดแก่พระองค์และความรู้ของพระองค์จะทรงนับทุกสิ่งไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ดีและไม่ดีอย่างครบถ้วน
 ไม่ขาดตกบกพร่องเลย

(73) ซูเราะฮ์ อัลมุชซัมมิล

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 20 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุชซัมมิล

ซูเราะฮ์ อัลมุชซัมมิล เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงมุมหนึ่งจากการดำรงชีวิตของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในการตั้งจิตมั่น การจงรักภักดี การยืนขึ้นละหมาดในเวลากลางคืน และการอ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ญัลละ แกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวถึงภารกิจของท่านรอซูล อะลัยฮิสศอลาตุวัสสลาม ด้วยเหตุนี้จึงขนานนามซูเราะฮ์นี้ว่า “อัลมุชซัมมิล”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการเรียกท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อย่างสุภาพอ่อนโยนที่แสดงถึงความเมตตาปราณีต่ออัลลอฮ์ต่อไปว่า และรอซูลของพระองค์มุฮัมมัด คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งท่านได้ใช้ความพยายามในการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์โดยหวังความโปรดปรานจากพระองค์

“โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน) ครั้งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ (ขัดด้วยขัดคำ)”

ต่อมาซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องการประทานวะฮีย์อันหนักหน่วงซึ่งอัลลอฮ์ทรงมอบหมายแก่รอซูลของพระองค์ เพื่อทำหน้าที่เผยแผ่แก่มหาชนด้วยความขยันหมั่นเพียรในการนี้ได้อาศัยการเตรียมพร้อมทางด้านวิญญาณด้วยการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนเพื่อทำอิบาดะฮ์

“แท้จริงเราจะประทานวะนะ (วะฮีย์) อันหนักหน่วงแก่เจ้า แท้จริงการตื่นขึ้นเวลากลางคืนนั้นเป็นเวลาที่น่าประทับใจและเป็นการอ่านที่ชัดเจนยิ่ง แท้จริงสำหรับเจ้านั้นในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ท่านรอซูล อะลัยฮิสสลาม มีความอดทนต่อการทำร้ายของ

พวกมุชรีกิน และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงแก้แค้นตอบแทนแก่พวกเขา

“และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายและจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ และจงปล่อยข้ากับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สाराณ และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสัญญาของอัลลอฮ์ ต่อพวกมุชรีกินถึงการลงโทษและการตอบแทนในวันกยามะฮ์ โดยที่ในวันนั้นจะมีความน่ากลัว และการตกใจซึ่งจะทำให้ศรัทธาของเด็ก ๆ กลายเป็นสีเทาขาว

“แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีตรวนและกองไฟลุกโชนและอาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการผ่อนผันของอัลลอฮ์แก่รอซูลของพระองค์ และบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา จากการยี่นละหมาดในเวลากลางคืน (ตะฮัจญุด) เป็นความเมตตาแก่ท่านและบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ท่านรอซูลและบรรดาสาวกของท่านมีเวลาว่างปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการดำรงชีวิต

“แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายี่นละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ (บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่งในสามของมันพร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า... ดังนั้นพวกเจ้าจงขอยกโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย¹
2. จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่
เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน)
3. ครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้น
เพียงเล็กน้อย
4. หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานซ้ำ ๆ
เป็นจังหวะ (ขัดถ้อยขัดคำ)
5. แท้จริงเราจะประทานวณะ (วะฮีย์) อันหนัก
หน่วงแก่เจ้า
6. แท้จริงการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนนั้นเป็น
เวลาที่ประทับใจยิ่ง และเป็นกรอ่านที่ชัดเจนยิ่ง
7. แท้จริงสำหรับเจ้านั้น ในเวลากลางวันมี
ภารกิจมากมาย²

يَا أَيُّهَا الْمَزْمُولُ ﴿١﴾

وَأَيْلًا إِلَّا قِيلًا ﴿٢﴾

بِصَفِّهِ أَوْ أَنْقُصَ مِنْهُ قِيلًا ﴿٣﴾

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ مِنْهَا شَدِيدُ غَطَاوَاتٍ قِيلًا ﴿٦﴾

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเรียกนะบีของพระองค์มุซซัหมัด คือลลิลลอฮ์อะลียะฮิซซะลัม เป็นการเตือนท่านให้รำลึกถึงชั่วโมงแห่งความสุข ซึ่งท่านได้พบกับวะฮีย์เป็นครั้งแรก แล้วท่านได้กลับบ้านเพราะความกลัวจนตัวสั่น และให้นางคือตียะฮ์หมัด้าโดยกล่าวว่า โปรดคลุมกายให้ฉันด้วย พระองค์ทรงกล่าวแก่ท่านว่า โอ้ผู้ที่คลุมกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้นเพื่อทำการละหมาดในเวลากลางคืนเป็นเวลาครึ่งคืน หรือน้อยกว่านั้น คือหนึ่งในสามหรือมากกว่านั้น คือสองในสามของกลางคืน และในขณะการยืนละหมาดของเจ้าจงอ่านอัลกุรอานซ้ำ ๆ เป็นจังหวะขัดถ้อยขัดคำ เพื่อที่จะได้ช่วยให้เจ้ามีความเข้าใจและใคร่ครวญอัลกุรอาน

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งแก่ท่านนะบีว่า พระองค์จะประทานอัลกุรอาน ซึ่งจะเป็นที่หนักหน่วงแก่เจ้า เพราะอัลกุรอานนั้นประมวลไว้ด้วยข้อบัญญัติต่างๆ ทั้งที่เป็นทั้งฟัรฎุและวาญิบเพื่อจะทำให้จิตใจหนักแน่นในอันที่จะเตรียมไว้รับการแบกภาระในบทบัญญัติเหล่านั้นทั้งที่เป็นวิชาความรู้ การปฏิบัติและการเรียกร้องเชิญชวน ดังนั้นการตื่นขึ้นมาละหมาดในเวลากลางคืนนั้นทำให้การอ่านสัมพันธ์กับจิตใจในการเข้าใจความหมายอัลกุรอานขณะที่เขากำลังอ่าน ส่วนเวลากลางวันนั้น ภารกิจมากมายทำให้เจ้าไม่มีเวลาจะอ่าน

8. และจงรำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด
9. พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด¹
10. และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ
11. และจงปล่อยักษ์กับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สำราญ และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย²
12. แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีถรวนและกองไฟลุกโชน
13. และอาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด³
14. วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْرُجْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

إِنَّ لَدُنَّا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ

كَيْبًا مَهِيلًا ﴿١٤﴾

¹ คือจงรำลึกถึงพระองค์เสมอทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืนด้วยการรำลึกถึงพระองค์ในทุกรูปแบบ เช่นการกล่าว ซุบฮานัลลอฮฺ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ อัลลอฮุอักบาร และลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ และจงตั้งจิตมั่นอย่างเคร่งครัดในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ครอบครองทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดมั่นต่อพระองค์เถิด ในกิจการทุก ๆ สิ่งของเจ้า พระองค์ทรงพอเพียงแก่เจ้า และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

² คือจงอดทนต่อการกล่าวร้ายของพวกมุชริกีนที่กล่าวหาว่าเจ้าเป็นมายากร เป็นกวีและเป็นคนบ้า และจงปล่อยักษ์ให้ห่างไปจากพวกเขาและอย่าได้ตอบพวกเขาด้วยการทำร้ายและการด่าทอ และจงผ่อนผันกับพวกมุชริกีนเจ้าสำราญเหล่านั้นโดยให้เวลากับพวกเขาสักเล็กน้อย ช้าจะคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายของพวกเขา และพวกเขาจะประสบความพินาศในสงครามบัตร์ โดยน้ำมือของบรรดามุอฺมิน

³ สำหรับพวกเขาเหล่านั้นในวันอาคิเราะฮฺเขาได้เตรียมถรวนใหญ่หนักไว้สำหรับล่ามพวกเขาและกองไฟลุกโชนคือ นรกญะฮันนัมและอาหารมีกลิ่นเหม็นเวลากินเข้าไปติดอยู่ที่ลำคอ คือตันฮักกุมและน้ำเหลืองน้ำหนองและการลงโทษอย่างเจ็บปวดแสนสาหัส

15. แท้จริงเราได้ส่งรอสูลคนหนึ่งไปยังพวกเขา เพื่อเป็นพยานต่อพวกเขา ดังที่เราได้ส่งรอสูลคนหนึ่งไปยังฟิรเอาน¹

16. แต่ฟิรเอานได้ฝ่าฝืนรอสูลคนนั้น ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง

17. ถ้าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้นพวกเขาจะปกป้องตนเอง ต่อวันนั้นได้อย่างไรเล่า ซึ่งจะทำได้ก็กลายเป็นแก่ (มีผมสีขาวเพราะความตกใจกลัว)²

18. (วันนั้น) ชั้นฟ้าจะปริแยกออก และสัญญาณของพระองค์จะต้องเกิดขึ้น (อย่างไม่ต้องสงสัย)

19. แท้จริงนี่คือข้อเตือนสติดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็พึงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด³

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿٧٣﴾

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿٧٤﴾

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿٧٥﴾

السَّمَاءَ مُنْفِطِرًا بَدَأَ يَوْمَهُ وَمَفْعُولًا ﴿٧٦﴾

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿٧٧﴾

¹ อัลลอสย ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเวลาแห่งการลงโทษคือวันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือนอย่างหนัก นั่นคือวันกิยามะฮ์ ภูเขาซึ่งเคยแข็งแกร่งก็จะกลายเป็นกองทรายไหลกระจาย โฉชาวมักกะฮ์อยู่ เราได้ส่งมุฮัมมัด คือลลลลลอสยอะลลฮิวะซัลลัม มายังพวกเขาเพื่อเป็นพยานต่อการกระทำต่าง ๆ ของพวกเขา เช่นการปฏิเสธศรัทธาและต้อร้หน้าฝ่าฝืนของพวกเขาเหมือนกับที่เราได้ส่งมุซา อิบน์ อิมรอน ไปยังฟิรเอาน ผู้ละเมิดหยิ่งโส

² ต่อมาเมื่อฟิรเอาน ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อมุซาเช่นเดียวกับพวกเขา โฉชาวกุเรฮ์ ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือลลลลลอสยอะลลฮิวะซัลลัม เราก็ตัดทำลายล้างฟิรเอานและพวกพ้องของเขาด้วยการให้จมน้ำตาย หากว่าพวกเขาปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเชื่อถือรอสูลแล้ว ดังนั้นพวกเขาจะไม่มีผมดำและไม่กลัวการลงโทษต่อวันอันน่ากลัวนั้นดอกหรือ ซึ่งความตกใจกลัวนั้นจะทำให้ทุกคนกลายเป็นคนแก่เพราะมีผมกลายเป็นสีขาว

³ เพราะความน่ากลัวของวันนั้นอีกเช่นเดียวกัน พวกเขาจะเห็นท้องฟ้าปริแยกออกไปและแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ ในวันนั้น อัลลอสย ตะอาลา จะกล่าวแก่อาดัมว่า โฉอาดัมเอ๋ย จงส่งลูกหลานของเจ้าไปยังนรกจากทุกแห่งพันคน เก้าร้อยเก้าสิบเก้าคน คือจากทุกแห่งพันคนเหลือรอดเพียงหนึ่งคนเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้เหตุการณ์ก็ยิ่งทวีความคับขันยิ่งขึ้นและสัญญาณของพระองค์ที่ว่าวันนั้นจะเกิดขึ้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น สัญญาณต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเป็นข้อเตือนสติให้แก่ผู้ที่หลงลืมก่อนที่เวลาจะล่วงเลยไป ดังนั้นจงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่การอิमानและการปฏิบัติความดีเถิด

20. แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายี่น
ละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ
(บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่ง
ในสามของมัน พร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดา
ผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า¹ และอัลลอฮ์ทรงกำหนดเวลา
กลางคืนและกลางวัน พระองค์ทรงรู้ดีว่าพวก
เจ้าไม่สามารถที่จะกำหนดเวลาได้ ด้วยเหตุนี้
พระองค์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า ดังนั้น
พวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเกิด²
พระองค์ทรงรู้ดีว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเจ้า
เป็นคนป่วย และบางคนอื่น ๆ ต้องเดินทางไป
ดินแดนอื่น เพื่อแสวงหาจากความโปรดปราน
ของอัลลอฮ์ และบางคนอื่นต่อสู้อยู่ในทางของ
อัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจาก
อัลกุรอานเกิด และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
และจงบริจาคซะกาต³ และจงให้อัลลอฮ์ฮิมี
อย่างดียิ่งเกิดขึ้น และความดีอันใดที่พวกเจ้า

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَبعضُهُ
وَلَهُمْ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ نَخْضُوهُ فَنَابِ عَيْتِكُمْ فَأَقْرَهُ وَأَ
مَا تَيْسَّرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ
وَمَا آخَرُونَ يُضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ
اللَّهِ وَمَا آخَرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَهُ
مَا تَيْسَّرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا وَلَا أُخْسِرُوا
مِنْ خَيْرٍ يَحْدِثُهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا
وَأَسْتَعِزُّوا بِاللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٣﴾

¹ โอมุซซัหมัดเอัย แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่าเจ้านั้นยี่นละหมาดตะฮัจญุดพร้อมกับบรรดาสาวก
ของเจ้าบางครั้งก็น้อยกว่าสองในสาม บางครั้งก็ครึ่งคืน บางครั้งก็หนึ่งในสามของคืน

² ความจริงนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงรู้กำหนดเวลาอันแน่นอนของกลางคืนและกลางวัน และทรงรู้ดีถึง
สิ่งที่พวกเจ้าทำละหมาดในเวลากลางคืนตึกเจียบสังัดเพื่อหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และทรงรู้ดี
ว่าพวกเจ้าไม่สามารถจะยี่นละหมาดตลอดคืนหรือส่วนใหญ่ของเวลากลางคืนได้ พระองค์จึงทรงผ่อนผัน
ให้แก่พวกเจ้า คือให้พวกเจ้าอ่านอัลกุรอานตามสะดวกเกิด หมายถึงให้ทำละหมาดตะฮัจญุดตามแต่จะ
สะดวก กล่าวคือหลังจากการละหมาดตะฮัจญุดได้ถูกใช้ให้กระทำเป็นการวางนัยแห่งตอนต้นของ
ซูเราะฮ์นี้ ต่อมาพระองค์ทรงผ่อนผันให้ตามนัยแห่งอายะฮ์นี้เป็นขุ่นนะฮ์

³ เคล็ดลับแห่งการผ่อนผันดังกล่าวนี้คือ พระองค์ทรงรู้ดีว่า บางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นคนป่วย บางคนจะ
ออกเดินทางไปตามหัวเมืองต่าง ๆ เพื่อค้าขายแสวงหาริชกี และบางคนจะต้องออกไปต่อสู้ในหนทางของ
อัลลอฮ์เพื่อเชิดชูอิสลามและเผยแผ่ศาสนา กลุ่มชนทั้งสามดังกล่าวเป็นการยากลำบากแก่พวกเขาที่จะ
ทำละหมาดตะฮัจญุด ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเขา และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดฟัรฎูให้
ครบถ้วนและจงบริจาคซะกาตให้แก่ผู้สมควรจะได้รับให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งเป็นความดีและผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่กว่า¹ ดังนั้นพวกเจ้าจงขอลอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

¹ และจงบริจาทานไปในทางทำความดีโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เช่นการบริจาคเพื่อการต่อญาติและการต้อนรับแขก นั่นคือการทำอัลลอฮ์ชอบอย่างดีเยี่ยม ทุกสิ่งที่คุณเจ้ากระทำไป ซึ่งเป็นความดี พวกเจ้าก็จะได้รับผลตอบแทน ณ ที่พระเจ้าของพวกเจ้าในวันกียามะฮ์อย่างดียิ่งกว่า

² ในตอนท้ายของอายะฮ์ ทรงใช้ให้บรรดาผู้บริจาค จงขอลอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ในทุกสภาพของพวกเจ้า เพราะมนุษย์นั้นย่อมจะมีข้อบกพร่องในการกระทำของเขา เช่นการบริจาคของเขาอาจจะไม่มีความบริสุทธิ์ใจในบางครั้งก็ได้เพราะอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวที่สำนึกผิดอยู่เสมอ

(74) ซูเราะฮ์ อัลมุดตซ์ซิบ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 56 आयะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุดตซ์ซิบ

ซูเราะฮ์ อัลมุดตซ์ซิบ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องราวของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ก่อนจากนี้คือ ซูเราะฮ์ อัลมุซซัหมิล โดยกล่าวถึงมุมนึงจากการดำรงชีวิตและบุคลิกภาพของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยเหตุนี้จึงถูกขนานนามว่า อัลมุดตซ์ซิบ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการใช้ให้ท่านรอซูลลุกขึ้นทำหน้าที่เผยแผ่เชิญชวนด้วยความขยันขันแข็งกล่าวตักเตือนพวกกุฟฟาร และอดทนต่อการทำร้ายของพวกอาชญากรจนกว่าอัลลอสจะทรงตัดสินระหว่างท่านกับบรรดาศัตรูของท่าน

“โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน และแต่พระเจ้าของเจ้าจงให้ความเกรียงไกร (ต่อพระองค์) และเสื่อผ้าของเจ้าจงทำให้สะอาด และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย และอย่าทำคุณเพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวตักเตือน และเตือนส่ำทบบรรดาอาชญากรเหล่านั้น ให้รำลึกถึงวันอันยากลำบากยิ่งซึ่งสำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะไม่มีเวลาพักผ่อนเลย ด้วยเหตุที่ว่ามิแต่ความหวาดกลัวและความคับขันเท่านั้น

“ในที่สุดเมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันนั้น วันแห่งความยากลำบาก แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย”

หลังจากถ้อยแถลงดังกล่าวที่ทำให้มนุษย์ใจหายใจคว่ำ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของอาชญากรผู้ชั่วช้า “อัลวะลีด อิบดุล มุสีเราะฮ์” ซึ่งได้ฟังอัลกุรอานและรู้ว่าเป็นคำกล่าวของอัลลอส แต่อันเนื่องมาจากการเป็นหัวหน้า และยังคงมีความรักและห่วงใยต่อตำแหน่งนี้ เขาจึงอ้างว่าอัลกุรอานเป็นมายากล ซึ่งเป็นผู้ที่รู้จักกันดี

“จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเอาไว้แต่ลำพังเกิด และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สินสมบัติอย่างล้นเหลือ และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น แล้วเขายังโงกที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก เปล่าเลย เพราะว่าเขาเป็นผู้ถือรั้นต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา แท้จริงเขาจะได้ใคร่ครวญและคาดคะเน จนกระทั่งในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงไฟนรกซึ่งอัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับพวกกุฟฟาร ได้กล่าวถึงประตูนรกและยามเฝ้าประตูนรก ซึ่งพวกเขาได้รับมอบหมายให้ลงโทษแก่ชาวนรกตลอดจนจำนวนของยามเฝ้าประตูนรก และเคล็ดลับในการกำหนดจำนวนของพวกเขาเช่นนั้น

“และอันใดเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้นั้นคืออะไร มันจะไม่เหลืออะไรไว้เลย และมันจะไม่ปล่อยผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน) มันจะเผาไหม้ผู้คนจนเกรียมดำ เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สิบเก้าท่าน และเรามีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามีได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

ซูเราะฮ์ได้สาบานด้วยดวงจันทร์ และแสงนวลของมัน และด้วยยามเข้าเมื่อมันทอแสงว่านรคนั้นเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง

“เปล่าเลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันคล้อยไป ขอสาบานด้วยยามเข้าเมื่อมันทอแสง แท้จริงนรคนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง เพื่อเป็นการเตือนสำหรับแก่มนุษย์ สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเขาจะรุดหน้า (ไปสู่ความดี) หรือจะรังทำย (เพื่อกระทำความชั่ว)”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา และพวกอาชญากรในสาเหตุที่ทำให้พวกเขาเข้าสู่รณ

“ยกเว้นบรรดาผู้อยู่ทางเบื้องขวา อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะไต่ถามซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้ พวกเขา กล่าวว่า เรามิได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด เรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน และพวกเราเคยมีมุ้มอยู่กับพวกที่มีมุ้ม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงสาเหตุการผินหลังของพวกมุชริกีนให้กับการอีมาน

“ไม่เลยทีเดียว ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังไม่กลัววันปรโลกอีกด้วย เปล่ามิได้ แท้จริงนั่นคือข้อเตือนสติ ฉะนั้นผู้ใดประสงค์เขาก็จะจดจำรำลึกไว้ และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกไว้ เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้น คือพระเจ้าแห่งการยำเกรง และพระเจ้าแห่งการให้อภัย”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١

2. จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน¹

قُمْ فَأَنْذِرْ ٢

3. และแต่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร
(ต่อพระองค์)

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ٣

4. และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด

وَتِبَابِكَ فَطَهِّرْ ٤

5. และสิ่งสกปรกก็จะหลบหลีกให้ห่างเสียด

وَالرُّجُحَ فَاهْجُرْ ٥

6. และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอัน
มากมาย

وَلَا تَمُنْ بِمَا عَمِلْتَ فَتَمُنْ ٦

¹ ผู้ที่ห่มกายหมายถึงท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิซซะลัม ที่กำลังนอนห่มกายอยู่จงลุกขึ้นจากการนอนพักผ่อนของเจ้าด้วยความตั้งใจมั่น แล้วประกาศตักเตือนแก่มนุษย์ให้รำลึกถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ พวกเขายังไม่ศรัทธา นักตฟิหฺรอธิบายว่า ขณะที่ท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิซซะลัม กำลังทำอิบาดะฮ์อยู่ในถ้ำฮิรออญูบรีลได้มาหาท่านนะบีพร้อมด้วยการนำวะฮีย์มาคือ “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า” ท่านนะบีได้กลับมามีบ้านด้วยความกลัว แล้วกล่าวแก่คือตียะฮฺกริยาของท่านว่า จงคลุมกายให้ฉันด้วย จงคลุมกายให้ฉันด้วย” หลังจากนั้นซูเราะฮ์อัลมุซซิมิล จึงถูกประทานลงมา แล้ววะฮีย์ก็มีได้ถูกประทานให้แก่ท่านนะบีระยะเวลาหนึ่ง ท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิซซะลัม รู้สึกกลุ่มใจ วันหนึ่งท่านนะบีกำลังเดินอยู่ที่ไดยินเสียงจากชั้นฟ้า ท่านได้หงนหน้าขึ้นไปมองจึงมองเห็นญิบรีลนั่งอยู่บนเก้าอี้เต็มท้องฟ้า ท่านรู้สึกกลัวแล้วกลับไปบ้านเพื่อผ่อนคลายความกลัวที่ได้เห็นมา แล้วซูเราะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

7. และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน¹

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾

8. ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น

فَإِذَا نَفَخْنَا النَّفْثَ رَافِعًا ﴿٨﴾

9. นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก

فَذَلِكَ يَوْمٌ مَّيْذِيمٌ غَيْرِ مُبَارَكٍ ﴿٩﴾

10. แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرِ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾

11. จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเขาไว้แต่ลำพังเกิด²

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾

12. และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สินสมบัติอย่างล้นเหลือ

وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَمْدُودًا ﴿١٢﴾

13. และลูกหลานอย่างพร้อมพร้อม

وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾

14. และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهْنِيدًا ﴿١٤﴾

15. แล้วเขายังโลกที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

¹ คือจงให้ความเกรียงไกรความยิ่งใหญ่แด่พระเจ้าของเจ้าเกิด จงให้ความมีเกียรติ ความบริสุทธิ์แต่พระองค์ เพราะไม่มีผู้ใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าอัลลอฮ์อีกแล้ว และจงทำเสียของเจ้าให้สะอาดจากสิ่งสกปรกทั้งหลาย เพราะมุอมีนนั้นจะต้องเป็นคนสะอาดเป็นคนดี เนื่องจากพวกมุชริกีนนั้นไม่ชอบความสะอาด อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงใช้ให้ทำความสะอาดทั้งร่างกายและเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่ และสิ่งสกปรกที่ทำให้หลบหลีกนั้นหมายถึงจงปลีกตัวให้ห่างจากการเคารพสักการะรูปปั้นและเจิวีดต่างๆ และอย่าเข้าใกล้สิ่งสกปรกเหล่านั้น และเจ้าอย่าล้าเลิกต่อพระเจ้าของเจ้าเพราะการจงรักภักดีของเจ้า และอย่าได้ขอลสิ่งตอบแทนในการเผยแพร่ศาสนาของเจ้า หรืออย่าล้าเลิกในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่ผู้อื่นเป็นการทวงบุญคุณ เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการขัดกับมรรยาทอันดีงาม และอดทนต่อทุกสิ่งทีเจ้าเผชิญในการเผยแพร่สัจธรรมเพื่อพระเจ้าของเจ้าแต่องค์เดียวเท่านั้น

² คือเมื่ออัสรอฟได้ป้างสังข์ นั้นหมายถึงวันกิยามะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้ว วันนั้นเป็นวันแห่งความยากลำบากซึ่งพวกปฏิเสธศรัทธาไม่สามารถจะทนทานอยู่ได้

16. เปล่าเลย เพราะว่าเขาเป็นผู้ดีรับต่อ
สัญญาต่าง ๆ ของเรา

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِابْتِئَانًا عِنْدَنَا ﴿٧٦﴾

17. ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่
เขา

سَأُزِيدُهُ صَعُودًا ﴿٧٧﴾

18. แท้จริงเขาได้ใคร่ครวญและคาดคะเน

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٧٨﴾

19. ดังนั้น เขาได้รับความหายนะ เขาจะคาด
คะเนได้อย่างไร

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٧٩﴾

20. แล้วเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเน
ได้อย่างไร

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٨٠﴾

21. แล้วเขาได้ตริกรตรอง

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٨١﴾

22. แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้าหิวคิ้ว
ขมวด

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٨٢﴾

23. แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٨٣﴾

24. แล้วเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นนอกจากเป็น
มายากลที่สืบทอดกันมา

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَرٌ ﴿٨٤﴾

25. นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปฤชชน

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٨٥﴾

26. ในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้

سَأُضِلِّيهِ سَفَرًا ﴿٨٦﴾

27. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้
นั้นคืออะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٨٧﴾

28. มันจะไม่เหลืออะไรเลย และมันจะไม่ปล่อย
ผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน)

لَا تَبْقَىٰ وَلَا تَذَرُ ﴿٨٨﴾

29. มันจะเผาไหม้ผิวหนังจนเกรียมดำ¹

لَوَاثِمَةٌ لِّلنَّارِ

30. เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สิบเก้าท่าน²

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

31. และเรามีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามีได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา³ เพื่อ

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدُوَّهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيحَ الَّذِينَ آؤُتُوا وَكَتَبَ وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْنَا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ آؤُتُوا وَكَتَبَ وَالتَّوْمُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرْضٌ وَالْكَافِرُونَ

¹ ใม้ผู้มีมดจงปล่อยเข้าไปกับคนเลวทรมานต่ำช้าคนนี้เกิด ช่างจะจัดการกับเขาเอง นักตีฟซึรกล่าวว่า อายาตเหล่านี้ถูกประทานลงมาเพราะ อัลละลิต อิบดุล มุหิเราะฮ์ ซึ่งเป็นผู้ทำนายสำคัญของเขา ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้เขาได้รับนิอมะฮ์ในดุนยานี้อย่างมากมาย ทั้งทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน เขามีส่วนผลไม่อย่างมากมาย เก็บเกี่ยวผลของมันทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว แต่เขาก็เผลอต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 11 ถึง 30 เป็นดาร์ริฮ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ทรงกล่าวประณามถึงพฤติกรรมของอัลละลิต และการลงโทษของพระองค์ที่จะประสบแก่เขา และเป็นคำกล่าวของอัลละลิตที่มีต่อท่านนะบี คือลลิลลอสูอะลียะฮ์-ซัลลัม อะบูบัร อัลญะฮาลียะฮ์กล่าวไว้ในหนังสืออัยฮ์ษะรุดตะฟาฮิรว่า สาเหตุแห่งการประทานอัลอายาตเหล่านี้เป็นที่ทราบกันดีว่า พวกเขาได้กล่าวหาอัลละลิตว่า เขาเอนเอียงไปกับศาสนาของมุฮัมมัด เมื่ออัลละลิตได้ยินเช่นนั้นก็ปฏิเสธและสาบาน พวกเขาจึงขอร้องให้เขากล่าวคำฯ หนึ่งเกี่ยวกับอัลกุรอาน เพื่อให้ชาวอาหรับหันห่างออกจากมุฮัมมัด และสิ่งที่เขาเรียกร้องเชิญชวน อัลละลิตจึงไปทำทานรอสูลุลลอฮ์ คือลลิลลอสูอะลียะฮ์-ซัลลัม ขณะที่ท่านกำลังละหมาดและอ่านอัลกุรอานในเวลาละหมาด แล้วเขาก็ได้ใคร่ครวญและคาดคะเนตามอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งไว้ในอัลอายาตเหล่านี้ แล้วเขาก็ได้กล่าวคำพูดที่ปฏิเสธศรัทธาว่า นีมีไซอื่นใดนอกจากเป็นมายากลที่ลึบทอดกันมา นีมีไซอื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปูดุชน หลังจากที่เขาได้เคยกล่าวถึงอัลกุรอานไว้ว่า ฉันขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ว่า อัลกุรอานนั้นเป็นคำกล่าวที่อ่อนหวานนุ่มนวลและเป็นคำพูดที่สูงส่งไม่มีสิ่งใดเหนือกว่า เมื่อพวกเขาได้ยินเขากล่าวเช่นนั้นก็กล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ กลุ่มชนของท่านจะไม่พอใจท่านเป็นแน่ฯ จนกว่าท่านจะพูดเป็นอย่างอื่น แล้วเขาก็กล่าวว่า ปล่อยให้ฉันใคร่ครวญก่อน แล้วเขาก็ใคร่ครวญตามอัลอายาตได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งได้ถูกประทานลงมาเพราะเหตุการณ์ดังกล่าวตั้งแต่อายะฮ์ที่ 11 ถึงอายะฮ์ที่ 30

² คือยามเฝ้าประตูนรกที่ได้ถูกมอบหมายนั้นมี 19 ท่าน เป็นผู้ที่แข็งแกร่ง

³ เป็นการยืนยันอีกว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา มิได้แต่งตั้งยามเฝ้าประตูนรกเป็นมนุษย์แต่เป็นมะลาอิกะฮ์เท่านั้น เพราะพวกเขาเป็นบ่าวที่ไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา และเรามีได้กำหนดจำนวนของมะลาอิกะฮ์ เช่นนั้นเว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบและทำให้พวกมุซริกทั้งหลายโดยเป็นเหตุทำให้พวกเขาเขยยันและกล่าวว่า พวกท่านทุกหนี่งร้อยคนไม่มีความสามารถละหรือที่จะจู่โจมมะลาอิกะฮ์หนึ่งในจำนวนนั้นแล้วพวกท่านก็ออกมาจากนรก

บรรดาอะฮ์ลุลกิตาบจะได้เชื่อมั่น และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธา และบรรดาอะฮ์ลุลกิตาบรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่ต้องสงสัย¹ และเพื่อบรรดาผู้ในหัวใจของพวกเขามีโรค อีกทั้งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้ เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้จำนวนไพร่พลของพระเจ้าของเจ้า นอกจากพระองค์ และนี่มิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์²

32. เปล่าเลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์

33. ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันคล้อยไป

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَن يَشَاءُ وَمَا يُغْلِبُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلنَّبِيِّينَ

كَلَّا وَالْقَمَرِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَدْبُرُ

¹ ในการแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์เป็นยามเฝ้าประตูนรกก็เพื่ออะฮ์ลุลกิตาบจะได้มีความเชื่อมั่นถึงความมีศักดิ์ของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล และว่าอัลกุรอานนี้มาจากอัลลอฮ์เพราะเขาได้พบเห็นจำนวนดังกล่าวนี้มาแล้วในคัมภีร์ของพวกเขา และเพื่อให้บรรดามุอมีนผู้ศรัทธาเพิ่มพูนการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ ตามที่พวกเขาได้พบเห็นข่าวคราวที่เป็นความจริงของนะบีมุฮัมมัดของเขา คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล และการยอมจำนนของพวกเขาต่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าอัลกุรอานได้บอกกล่าวซึ่งสอดคล้องกับคัมภีร์อัลเตวารอฮ์และอัลอินญีล และเพื่อที่อะฮ์ลุลกิตาบและบรรดามุอมีนจะไม่ต้องสงสัยในจำนวนของมะลาอิกะฮ์ดังกล่าวนั้น ประโยคนี้เป็นการย้ำในประโยคก่อน เพราะเมื่อมีกล่าวถึงการเชื่อมั่นก็ต้องกล่าวถึงการปฏิเสธความสงสัยให้หมดสิ้นไป

² เรายังได้แต่งตั้งจำนวนของมะลาอิกะฮ์ 19 ท่าน เว้นแต่เพื่อให้บรรดาผู้ในหัวใจของพวกเขามีความสงสัยและนิฟาก และพวกกุฟฟารมักกะฮ์จะกล่าวว่า ด้วยจุดประสงค์อันใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ต่อคำกล่าวอันแปลกประหลาดนี้ ทำไมจึงชูพวกเราด้วยนรกและยามเฝ้าประตูนรกจำนวน 19 ท่าน พระองค์จึงตอบพวกเขาว่าเช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ทรงให้อะบูญะฮ์ลและสหายของเขาหลงทาง อัลลอฮ์ก็จะให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางจากการอีมานและการฮิตายะฮ์ และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์จะชี้แนะทางแก่เขา และไม่มีผู้ใดจะสามารถล่วงรู้จำนวนไพร่พลและความเกรียงไกรของไพร่พล นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก และนรกตามที่ได้กล่าวมานั้นมิใช่อื่นใดแต่เพื่อเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์เพื่อให้รำลึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์และเพื่อให้พวกเขามีความกลัวต่อการลงโทษของพระองค์

34. ขอสาบานด้วยยามเช้าเมื่อมันทอแสง

وَالصُّبْحِ إِذَا سَفَرًا ﴿٧٤﴾

35. แท้จริงรกรกนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความ
หายนะอันใหญ่หลวง

إِنَّمَا لِإِنْدَى الْكُبْرِ ﴿٧٥﴾

36. เพื่อเป็นการเตือนสำหรับแก่มนุษย์

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾

37. สำหรับผู้ที่ประสงคิในหมู่พวกเจ้าจะรุดหน้า
(ไปสู่ความดี) หรือจะรังท้าย (เพื่อกระทำความ
ชั่ว)¹

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٧٧﴾

38. แต่ละชีวิตย่อมถูกค้ำประกันกับสิ่งที่มัน
ชวนชวายเป็น

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٧٨﴾

39. ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٧٩﴾

40. อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะ
ได้ตามซึ่งกันและกัน

فِي جَنَّاتٍ يَسَّرَ لَهَا فِيهَا

41. เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด

عَنِ الْمَعْرُوبِينَ ﴿٨٠﴾

42. อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้²

مَا سَأَلَكَ فِي سَفَرٍ ﴿٨١﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยดวงจันทร์และเวลากลางคืนเมื่อมันคล้อยไปและยามเช้าเมื่อมันทอแสงว่ารกรกนั้นเป็นสัญญาณอันหนึ่งแห่งความหายนะอันยิ่งใหญ่เพื่อเป็นการเตือนถึงการลงโทษที่จะเกิดขึ้นแก่มนุษย์ทำไมพวกเขาจึงเอียงหยันและปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ เป็นข้อเตือนสำหรับผู้ประสงคิในหมู่พวกเจ้าว่าจะได้รับแรงไปสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์และผู้ประสงคิจะรังท้ายในการฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

² คือทุกชีวิตนั้นย่อมผูกพันกับผลงานที่เขาได้กระทำไว้ในโลกศุนยา เว้นแต่กลุ่มทางขวา คือบรรดามุอิมินที่มีความสุขเพราะพวกเขาได้สามารถปลดเปลื้องตัวของพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษด้วยการศรัทธาและการจงรักภักดีเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ พวกเขาจะมีความสุขอยู่ในสวนสวรรค์และได้ตามซึ่งกันและกันถึงสภาพของบรรดาผู้กระทำความผิดที่อยู่ในนรกว่า ด้วยเหตุอันใดเล่าที่ทำให้พวกท่านเข้าไปอยู่ในนรก การถามนี้เป็นการตักเตือนและเอียงหยันเพราะเขารู้ดีถึงสาเหตุอันแท้จริงแล้ว

43. พวกเขาบอกว่า เรามีได้อยู่ในหมู่ผู้ทำ
ละหมาด

قَالُوا لَازَلْنَا مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٧٣﴾

44. เรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน

وَلَا نَزَلْنَا لَهُمُ الْطِيَلَةَ ﴿٧٤﴾

45. และพวกเราเคยมีว้สมอยู่กับพวกที่มีว้สม

وَكَانَا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٧٥﴾

46. และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน

وَكَانُوا كَذِبًا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿٧٦﴾

47. จนกระทั่งความตายได้มาเยือนเรา¹

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٧٧﴾

48. ดังนั้นการชะฟาอะฮ์ของบรรดาผู้มีชะฟา-
อะฮ์จะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขา²

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٧٨﴾

49. ดังนั้นเกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวก
เขาผินหลังออกห่างจากการเตือนสติ³

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرِ وَمُعْرِضِينَ ﴿٧٩﴾

50. ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรี้ยวที่ตื่น
ตระหนก

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٨٠﴾

51. หนีจากเสือสิงห์⁴

فَرَّتْ مِنْ قَسْرٍ ﴿٨١﴾

¹ บรรดาผู้กระทำความผิดที่อยู่ในนรกจะกล่าวตอบว่า พวกเขาได้กระทำความผิดที่ใหญ่ยิ่งคือการทิ้งละหมาดไม่บริจาคน้ำชะฟาอะฮ์ มั่วสุมอยู่กับคนเลว และปฏิเสธวันกียามะฮ์ว่าไม่มีการชำระและการตอบแทน ในการทำความผิดดังกล่าวนั้นพวกเขาก็มิได้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวจนกระทั่งความตายได้มาถึงเรา แล้วพวกเขาก็ต้องมารับเคราะห์กรรมดังที่ได้เห็นอยู่ขณะนี้

² ดังนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดช่วยพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ถึงแม้ว่าชาวโลกทั้งมวลจะมาช่วยเหลือพวกเขาก็ตาม การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาก็จะไม่ได้รับการตอบรับ

³ ทำไมพวกมุชริกีนเหล่านั้นจึงผินหลังออกห่างจากอัลกุรอานและอายาตต่างๆ และสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในอัลกุรอาน เช่น คำแนะนำสั่งสอนและการชี้แนะไปสู่ความดี

⁴ เปรียบเสมือนว่าพวกกัฟรเหล่านั้นเป็นลาเปรี้ยวที่ตื่นตระหนกวิ่งหนีเสือสิงห์เพราะความกลัว

52. แท้จริงแล้วทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการ
ที่จะมีแผ่นกระดาษกางแผ่ยื่นมาให้แก่เขา

لَا يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مَنشُورَةً ﴿٧٢﴾

53. ไม่เลยทีเดียว ทว่า พวกเขาไม่เกรงกลัววัน
ปรโลกต่างหาก¹

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٧٣﴾

54. เปล่ามิได้ แท้จริงนั่นคือข้อเดือนสติ

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٧٤﴾

55. ฉะนั้นผู้ใดประสงค้เขาก็จะจดจำรำลึกไว้

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٧٥﴾

56. และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกได้ เว้นแต่
อัลลอฮ์จะทรงประสงค้ พระองค์เท่านั้นคือ
พระเจ้าแห่งการยำเกรง และพระเจ้าแห่งการ
ให้อภัย²

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ

وَأَهْلِ الْغَفْرِ ﴿٧٦﴾

¹ แต่ว่าทุกคนในหมู่กระทำความผิดเหล่านั้นมีความโลภที่จะให้มีคัมภีร์จากอัลลอฮ์ถูกประทานมาให้แก่เขาเช่นเดียวกับที่ได้ถูกประทานให้แก่มุฮัมมัด คืออัลลุลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ไม่เลยทีเดียว กับความโลภของพวกเขาเหล่านั้น แต่ทว่าความจริงนั้นพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อมั่นต่อการฟื้นคืนชีพและการชำระบัญชี พวกเขาไม่ศรัทธาต่อความบรมสุขและการลงโทษ

² เปล่าเลย แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นพระธรรมคำสั่งสอนที่มีความหมายลึกซึ้งจับใจ ซึ่งจะเป็นข้อเดือนสติแก่พวกเขาหากพวกเขาประสงค้ที่จะแสวงหาความสุขให้แก่ตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นผู้ใดประสงค้ที่จะยึดถือเป็นข้อเดือนสติก็จงจดจำนำเอาไปเป็นประโยชน์เถิด แต่พวกเขาจะไม่ได้เป็นข้อเดือนสติเว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค้ให้แก่พวกเขาได้รับอิติยาฮ์แล้วพวกเขาก็จะได้รับเป็นข้อเดือนสติและเป็นบทเรียนต่อไป เพราะพระองค์คือพระเจ้าเพื่อแก่การยำเกรง เพราะความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์และความเจ็บแสบแห่งการลงโทษของพระองค์ และพระองค์คือพระเจ้าเพื่อแก่การอภัยแก่บรรดาผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและบรรดาผู้ที่ให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ มีรายงานหะดีษจากอะฮ์ล ร่อฎียัลลอฮ์ฮุนนู กล่าวว่ ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้อ่านอายะฮ์นี้ “พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้อภัย” แล้วท่านได้กล่าวว่า พระเจ้าของพวกท่านตรัสว่า “ข้าคือพระเจ้าที่ได้รับการยำเกรง ดังนั้นผู้ใดยำเกรงต่อข้า และเขาไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระเจ้าร่วมกับข้า ข้าก็คือพระเจ้าที่อภัยให้แก่เขา”

(75) ซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 40 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่อง “การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน” ซึ่งเป็นรูกุนหนึ่งของหลักการศรัทธา และได้เน้นโดยเฉพาะถึงวันกียามะฮ์ และความน่ากลัวของวันนั้น ยามอวสานและความยากลำบากของเวลานั้น สภาพของมนุษย์ขณะใกล้จะตาย และสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบในโลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งความยากลำบากและความเหนื่อยยาก ด้วยเหตุนี้จึงถูกขนานนามว่าซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์ “การฟื้นคืนชีพ”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และต่อชีวิตที่ประณามตนเองว่า การฟื้นคืนชีพนั้นเป็นความจริงไม่มีข้อสงสัยใดๆ เลย

“ข้าขอสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง มนุษย์คิดหรือว่าเราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขา เปล่าเลย! เราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของวันอันน่ากลัววันนั้น ซึ่งจะทำให้ดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด สายตาจะเหลือกลาน และบรรดาสິงที่ถูกรังและมนุษย์จะถูกมารวมไว้เพื่อการคิดบัญชีและการตอบแทน

“และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่า ไหนเล่าทางหนี เปล่าเลย ไม่มีที่พึ่งพึงดอก ในวันนั้นยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือที่พึ่งอันสงบสุข”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความเอาใจใส่ของท่านรอซูลด้วยการจดจำอัลกุรอานขณะที่ญิบรีลได้อ่านให้แก่ท่าน ท่านรอซูล คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม ได้ใช้ความพยายามให้การติดตามญิบรีล ท่านได้กระดิกลิ้นของท่านพร้อมกับเขาเพื่อจะจดจำสิ่งที่ญิบรีล

ได้อ่านให้แก่ท่าน อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงมีบัญชาให้ท่านฟังการอ่านของญิบรีลเสียก่อน และอย่าได้ด่วนกระตือรือร้นเสียก่อน

“เจ้าอย่ากระตือรือร้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอาน เพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ แท้จริงหน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้อัดจำ ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็จงติดตามการอ่านนั้น แล้วหน้าที่ของเราคือการอธิบายอัลกุรอาน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งมนุษย์ในวันกียามะฮ์ออกเป็นสองพวก คือ พวกที่มีความสุขสำราญ และพวกที่มีความทุกข์ระทม สำหรับบรรดาผู้ที่มีความสุขสำราญนั้น ใบหน้าของพวกเขาจะเบิกบานมีประกายออกมาเป็นรัศมี พวกเขาจะมองไปยังพระเจ้า ญัลละวะอะลา ส่วนบรรดาผู้ระทมทุกข์ใบหน้าของพวกเขาจะมีมืดมน ความต่ำต้อยและความเศร้าสลดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

“ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบานจ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน และในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด มันคิดว่า ความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของบุคคลขณะใกล้จะตาย โดยที่ความหวาดหวั่นและความยากลำบากจะปรากฏขึ้น มนุษย์จะพบกับความคับแค้นและความทุกข์ยากอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย

“เปล่าเลย เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิมและเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป และเขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะความกลัว) วันนั้นจะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเขา เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่นและไม่ละหมาด แต่เขาปฏิบัติและผินหลังกลับ แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างหยิ่งยโส”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการยืนยันถึงการชุมนุมและกลับไปเกิดอีกครั้งหนึ่งด้วยหลักฐานและข้อพิสูจน์ทางด้านสติปัญญา

“มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่พุ่งออกมากระนั้นหรือ แล้วเขามีได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่เป็นเพศชายและเพศหญิง ดังนั้นพระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ข้าขอสาบานต่อวันกียามะฮฺ
2. และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง¹
3. มนุษย์คิดหรือว่า เราจะไม่วรรวมกระดูก
ของเขากระนั้นหรือ²
4. แน่หนอนทีเดียว เราสามารถที่จะทำให้ปลาย
นิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
5. แต่ว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่ว
6. เขาถามว่า เมื่อใดเล่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพ
(จะเกิดขึ้น)³
7. แต่เมื่อสายตามืดมัว

لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝

أَحْسَبُ الْإِنْسَانَ أَنْ جَمَعَ عِظَامَهُ ۝

بَلْ كَذِبِينَ عَلَىٰ أَنْ سُئِيَ بِآنِهِ ۝

بَلْ يُهْدِ الْإِنْسَانُ لِنَفْسِهِ أَهْلًا ۝

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

فَإِذَا رَأَى الْبَصُرَ ۝

¹ ข้าขอสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ วันแห่งการชำระบัญชีและการตอบแทน และข้าสาบานต่อชีวิตที่
ศรัทธายำเกรงซึ่งมันประณามตนเองที่ไม่จงรักภักดีและกระทำความชั่ว

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อวันกียามะฮฺ เพราะความยิ่งใหญ่และความน่ากลัว และทรงสาบานต่อ
ชีวิตที่ประณามตนเองในความบกพร่องที่มีต่ออัลลอฮ์ และมันขอกอภัยโทษและสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว
พร้อมกับจงรักภักดีและกระทำความดี คำว่ามนุษย์ในที่นี้หมายถึงมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธาปฏิเสธการฟื้น
คืนชีพว่าเราไม่สามารถที่จะรวบรวมกระดูกของเขาหลังจากที่มันได้กระจัดกระจายกระนั้นหรือ? นักดัดฟิร
กล่าวว่าอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะ “อะดีย อิบน์ ร็อบีอะฮฺ” ได้มาหาท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลลลล
ฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อถามเกี่ยวกับเรื่องของวันกียามะฮฺ เมื่อท่านรอสูลได้บอกแก่เขาแล้วเขาก็ไม่เชื่อ
อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบเขาว่า แน่หนอนเราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วของเขา ซึ่งเป็นนิ้วส่วนเล็ก
ที่สุดให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่ว่ามีมนุษย์ยังคงยืนยันกรานที่จะกระทำความชั่ว ดังนั้นเขาจึงปฏิเสธวัน
กียามะฮฺ และถามว่าเมื่อใดวันแห่งการฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้นเป็นคำถามเชิงเย้ยหยัน

8. และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾

9. และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾

10. วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่าไหนเล่าทางหนี?

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿١٠﴾

11. เปล่าเลย ไม่มีที่พึ่งพิงดอก

كَلَّا لَا وَرَرَكَاتٍ ﴿١١﴾

12. ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือที่พักผ่อนสงบสุข

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾

13. วันนั้นมนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ล่วงหน้าและภายหลัง²

يُنْفِئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ مِمَّا قَدَّمَ وَآخَرَ ﴿١٣﴾

14. เปล่าเลย มนุษย์นั้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

بَلَىٰ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

15. ถึงแม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม³

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ ﴿١٥﴾

16. เจ้าอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอานเพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ

لَا تَحْرَجْكَ لِسَانُكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾

¹ เมื่อวันกียามะฮ์ได้เกิดขึ้นสายตาก็จะมืดมัวและหลอนเพราะความกลัว ดวงจันทร์ก็จะมืดลงไม่มีแสง และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกันแสงของมันทั้งสองจะดับวูบลงและนั่นหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของจักรวาลซึ่งจะทำให้การมีชีวิตสิ้นสุดลง แล้วมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า เราจะหนีไปทางไหนดี

² เป็นการตอบปฏิเสธ เมื่อถามถึงทางหนีว่า ไม่มีเลย ไม่มีที่พึ่งพิงสำหรับเขาเลย และก็ไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และทางกลับของพวกเขานั้นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของเจ้าซึ่งจะให้ที่พำนักแก่เขาบางทีก็สวรรค์หรือนรก เมื่อยามอวสานเกิดขึ้นมนุษย์ก็จะได้รับแจ้งถึงการทำงานของเขที่ได้กระทำไว้เมื่อขณะมีชีวิตอยู่ทั้งดีและชั่ว

³ เมื่อมนุษย์ได้ถูกขอร้องให้พูด เขาจะบอกกล่าวถึงสิ่งที่ได้กระทำไปและเขาพยายามที่จะแก้ตัว แต่อวัยวะก็จะพูดขึ้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

17. แท้จริง หน้าที่ของเราคือการรวบรวม อัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรวงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้จดจำ

إِن عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿٧٥﴾

18. ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็จะติดตามการอ่านนั้น

فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَالْتَمِعْ قُرْءَانَهُ ﴿٧٦﴾

19. แล้วแท้จริงหน้าที่ของเราคือ การอธิบาย อัลกุรอาน¹

ثُمَّ إِنِّي عَلَيْنَا لَبَّيْنَهُ ﴿٧٧﴾

20. เปล่าเลย! แต่ว่าพวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

كَلَّا لَبَّيْحُنَّ لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾

21. และพวกเจ้าละทิ้งปรโลก²

وَنَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٧٩﴾

22. ในวันนั้นหลาย ๆ ไบน้าจะเบิกบาน

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّضِرَّةٌ ﴿٨٠﴾

23. จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٨١﴾

24. และในวันนั้นหลาย ๆ ไบน้าจะเศร้าสลด

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ كَاسِرَةٌ ﴿٨٢﴾

25. มันคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน³

تَطَّنُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٨٣﴾

¹ คือเจ้า (มุฮัมมัด) อย่ารีบอ่านอัลกุรอานก่อนที่ญิบรีลจะอ่านให้เสร็จสิ้นก่อน โดยเกรงว่าจะลืมบางส่วน แท้จริงเรามีหน้าที่รวบรวมอัลกุรอานให้อยู่ในทรวงอกของเจ้าอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อญิบรีลอ่าน เจ้าจงฟังและอ่าน และปฏิบัติตามข้อบัญญัติที่มีอยู่ในนั้น แล้วเราก็จะชี้แจงอธิบายแก่เจ้าถึงข้อขัดข้องที่เกี่ยวกับความหมาย

² ซ้ำก่อน โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย บัญหามีใช้อยู่ที่พวกเจ้ากล่าวอ้างว่า ไม่มีกัฟิรันคินซีฟ ไม่มีกัฟิรันชาระบญูซี และไม่มีกัฟิรันตอบแทนตอก แต่มันอยู่ที่พวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาที่สูญสลาย และไม่สนใจต่อโลกอาคิเราะฮ์ที่ยิ่งขึ้นมากกว่า

³ ในวันกียามะฮฺ มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองจำพวก คือ คนดีและคนชั่ว สำหรับคนดีนั้นไบน้าของเขาจะเบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใสมีรัศมีจ้องมองไปยังพระเจ้าของเขาด้วยความสุขใจต่อการพบกับพระเจ้าของเขา โดยได้รับเกียรติให้มองไปยังพระองค์ ส่วนคนชั่วนั้นไบน้าของเขาจะหมองคล้ำเศร้าสลด และเขาคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่เขาคือกระดูกสันหลังของเขาจะงอหักอย่างแน่ๆ

26. เปล่าเลย เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย
 27. และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้น
 ขึ้นเหมือนเดิม
 28. และเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป
 29. และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะ
 ความกลัว)
 30. วันนั้น จะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเจ้า
 31. เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด
 32. แต่เขาปฏิเสธและผินหลังกลับ¹
 33. แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวก
 ของเขาอย่างหยิ่งยโส
 34. ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติ
 จึงมีแต่เจ้าเกิด

كَلَّا إِذَا لَمَسْتِ التَّرَاقِي

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

وَعَلَىٰ أَنفُسِهِمُ الرِّقَابُ

وَاللَّفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ آهْلِهِ يَمْتَسِعُ

أُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงมองดูตัวเจ้าขณะที่วิญญาณกำลังจะออกจากร่าง ผู้ที่มาเยี่ยมและญาติพี่น้องของเจ้า จะกล่าวกันว่า มีใครเล่าจะช่วยเขาให้พ้นจากสภาพเช่นนี้ได้ และเจ้าก็มั่นใจว่า เจ้าจะต้องจากโลกนี้จาก ญาติพี่น้องของเจ้านั้นอันเนื่องมาจากความกลัวขาข้างขวาก็จะทับขาข้างซ้ายของเจ้า และจงดูซิว่า หลังจากนั้นญาติพี่น้องของเจ้าจะพาเจ้าไปไหน สำหรับร่างของเจ้า พวกเขา ก็จะพาไปยังหลุมฝังศพเพื่อ เอาดินกลบเจ้า ส่วนวิญญาณของเจ้าก็จะไปยังพระเจ้าของเจ้าเพื่อตัดสิน เพราะเจ้าได้ปฏิเสธสัญญาณ ต่างๆ ของพระองค์ เจ้าไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานและไม่ละหมาด เจ้าปฏิเสธไม่เชื่อฟังอัลกุรอานและผิน หลังให้กับการอิমান นี่คือสภาพของมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนที่วิญญาณจะออกจากร่างของเข

35. แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด¹

﴿مُّؤَوَّلٌ لَّكَ فَاوَّلٌ ﴿٣٥﴾﴾

36. มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ

﴿أَحْسَبُ الْإِنْسَانَ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾﴾

37. เขามีได้เป็นหน้ากามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมากระนั้นหรือ

﴿الزَّيْلُكَ نُطْفَةٌ مِنْ مَنِيٍّ يُنْفَخُ ﴿٣٧﴾﴾

38. แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงบังเกิด แล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์

﴿مُّمَّكَانٌ عَلَقَةٌ فَخَلَقَ فُسْوَى ﴿٣٨﴾﴾

39. แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง

﴿جَعَلْنَا مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣٩﴾﴾

40. ดังนั้น พระองค์จะไม่สามาถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ²

﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ﴿٤٠﴾﴾

¹ ส่วนสภาพของเขาในโลกคุณยานั้น เขาเดินอย่างองอาจอวดใหญ่อวดโตเหยียงโส ดังนั้นความวิบัติความหายนะจงประสบแก่เจ้าเกิดในโลกคุณยา และความวิบัติจึงประสบแก่เจ้าในโลกอาคิเราะฮ์เกิด มีรายงานกล่าวว่า ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวกับอะบุนุญสว่า “ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด” อะบุนุญสได้กล่าวว่า “โอ้มุฮัมมัด ท่านสัญญากับฉัน ท่านอยู่ฉนั้นหรือ วิลลลลล ท่านและพระเจ้าของท่านไม่สามารถที่จะทำกับฉันได้หรือ วิลลลลล ฉนั้นแหละเป็นผู้ที่มีอำนาจในละแวกนี้” ต่อมาอะบุนุญสได้ถูกฆ่าตายที่สมรภูมิมัดรยอาน่าทุเรศที่สุด

² มนุษย์จะคิดหรือว่าเขาจะถูกทอดทิ้งไว้โดยปราศจากการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระบัญชีและไม่มีการตอบแทนกระนั้นหรือ มนุษย์ไม่คิดบ้างเลยหรือว่า เขามีได้เคยเป็นหน้ากามหยดหนึ่งจากน้ำที่นํารังเกียจที่พุ่งเข้าสู่มดลูกดอกหรือ แล้วเขาก็ได้กลายเป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งต่อมาอัลลอฮ์ได้ทรงสร้างเขาให้เป็นรูปมีสัดส่วนที่สมบูรณ์แล้วทรงทำให้มนุษย์นี้ให้เป็นสองเพศ คือเพศชายและเพศหญิงด้วยเดชานุภาพของพระองค์ นั่นคือฮาดุ้ทของมนุษย์ ดังนั้นเป็นการสมควรแล้วหรือที่มนุษย์ผู้อ่อนแอนี้จะเหยียงโสต่อการจงรักภักดีแต่อัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ให้บังเกิดทรงปรีชาญาณ จะไม่สามารถละหรือที่จะทรงให้บังเกิดมนุษย์อีกครั้งหนึ่งหลังจากเขาได้ตายไปแล้ว แน่นอนที่เดียวพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกอย่าง มีรายงานที่ว่า เมื่อท่านนะบีคือลลลลลลลลลลลล ได้อ่านอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ท่าน โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แน่นอนที่เดียว

(76) ซูเราะฮ์ อัลอินซาน

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 31 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินซาน

ซูเราะฮ์ อัลอินซาน หรือซูเราะฮ์ อัลดะฮฺรี เป็นซูเราะฮ์มะคะนียะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮ์ โดยเฉพาะกล่าวถึงความสุขสำราญของบรรดาผู้ยำเกรงมีธรรมซึ่งพำนักอยู่อย่างถาวรในสวนสวรรค์อันบรมสุข บรรยากาศของซูเราะฮ์เกือบจะเป็นบรรยากาศของซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ที่ให้ข้อชวนคิดสำนวนและเรื่องต่างๆ

ซูเราะฮ์ ได้เริ่มชี้แจงถึงเดชานุกาพของอัลลอฮ์ในการสร้างมนุษย์ในหลายขั้นตอน และเตรียมให้เขาเพื่อรับหน้าที่ที่จะถูกมอบหมายในเรื่องของการทำอิบาดะฮ์ชนิดต่างๆ โดยอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงให้เขามีประสาทความรู้สึกร่างกายต่างๆ เช่น การได้ยิน ได้เห็น ฯลฯ

“แน่นอน กาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขามิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยินเป็นผู้ได้เห็น”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความสุขสำราญที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์สำหรับชาวสวรรค์ “แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะได้ดื่มจากแก้วน้ำซึ่งผสมด้วยการบูรหอม”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ที่มีความสุขอย่างละเอียดพอสมควร โดยกล่าวถึงพวกเขาในการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา การให้อาหารแก่ผู้ยากจนโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ การกลัวจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และกล่าวว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลาได้ทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาจากวันที่มีแต่ใบหน้าบูดบึ้ง “พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งสาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่มีความ

ชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่วและพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์ แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก (พวกเขากล่าวว่) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่านโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด”

หลังจากได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลเหล่านั้นแล้ว ซูเราะฮ์ได้พูดถึงถึงสิ่ง ที่พวกเขาจะได้รับจากอัลลอฮ์ เช่น การตอบแทนและการได้รับเกียรติในสถานที่ที่ พำนักและสิ่งที่อัลลอฮ์จะประทานให้แก่พวกเขา เช่น เมตตากรุณาและความโปรด ปรานในวันแห่งการตอบแทน “และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาด้วยสวน สวรรค์และอาภรณ์ไหมแพรว เนื่องเพราะพวกเขาอดทน นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้ นวมยาวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์และความหนาวเหน็บและ ร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้ม ต่ำลงมาใกล้พวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวต่อไปถึงความสุขสำราญของชาวสวรรค์ในเรื่องการกินการดื่ม ของพวกเขา เครื่องแต่งกายของพวกเขา และคนรับใช้ของพวกเขาที่วันเวียนรับใช้ พวกเขาในยามเช้าและยามเย็น “และมีภานะที่ทำด้วยเงินและแก้วน้ำที่ทำด้วย แก้วใสถูกวนเวียนรอบ ๆ พวกเขา แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะเต็มมันตามสัดส่วน ที่พวกเขาต้องการ และในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วน้ำซึ่งผสม ด้วยขิงในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบิล และมีเด็กวัยรุ่นวนเวียนรอบ ๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงว่า อัลกุรอานที่เป็นข้อตกเตือนสติแก่ผู้ที่มีจิตใจ ใคร่ครวญหรือผู้ที่มีความคิดเห็นที่ฉลาดสุขุมซึ่งต้องการแสงสว่างจากอัลกุรอาน “แท้จริง นี่คือข้อเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์จะทรงให้ผู้ทีพระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้ธรรมนั้นพระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอัน เจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แน่หนอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขามีได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย
2. แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น
3. แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บางที่เขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางที่เขาก็เป็นผู้เนรคุณ¹
4. แท้จริงเราได้เตรียมโชตรวน และกุญแจมือ และไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา²
5. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้น จะได้ดื่มจากแก้วน้ำ ซึ่งผสมด้วยการบูรหอม
6. เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์จะได้ดื่ม พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَقْبَلُ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِّنَ اللَّذَّهِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّمَا شَاكَرَ وَإِنَّمَا كَفُورًا ﴿٣﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

¹ คือ เวลาอันยาวนานได้ผ่านพ้นไปโดยที่มนุษย์ยังมิได้ปรากฏเป็นตัวตนและมีได้มีการกล่าวขวัญถึงกันเลย เพราะความไร้ค่า และความอ่อนแอของเขา อัลลอฮ์ ตอะลา ทรงกล่าวถึงมนุษย์ว่า พระองค์ทรงสร้างเขามาจากน้ำที่นารังเกียจคือน้ำอสุจิ ซึ่งได้พุ่งออกจากกระดุกสันหลังของผู้ชายเข้าไปผสมกับน้ำของผู้หญิงในมดลูกของเธอ และจากนั้นก็ได้กลายมาเป็นมนุษย์ผู้ประหลาด เพื่อเราจะได้ทดสอบเขาด้วยบัญญัติศาสนา ซ็อไซ้อ์ห้ามเพื่อคว่ำว่าเขาจะเป็นผู้กตัญญูหรือผู้ชอบคุณ และเราได้ให้เขามีสติปัญญา แยกแยะคือมีประสาทฟังและเห็น ซึ่งหมายถึงการมีความเข้าใจและแยกแยะ และเราได้ชี้แนะทางที่ถูกต้องและการหลงผิด ความดีและความชั่วด้วยการส่งบรรดาราอูซูลมา และประทานคัมภีร์ทั้งหลายเพื่อให้พิจารณาใคร่ครวญแล้ว

² สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้กระทำความผิด เราได้เตรียมโชตรวนไว้สำหรับมัดกับเท้าของพวกเขา และกุญแจมือล่ามไว้กับต้นคอ และโยนเข้าสู่กองไฟที่กำลังลุกโชติช่วง

7. พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งดียัสบาบ และกลัวต่อวันหนึ่งที่มีความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว¹

يُؤْفُونَ بِأَلَّذِي ذُرِّيَّتَاهُمْ يَوْمَكَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧٦﴾

8. และพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٧٧﴾

9. (พวกเขากล่าวว่า) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لِرِجَاءِ اللَّهِ لَا نُؤْتِيكُمْ مِنْهُ جِزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٧٨﴾

10. แท้จริงเรากลับต่อพระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นวันแห่งหน้าคือขมวดและแสนสาหัส²

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿٧٩﴾

11. ดังนั้นอัลลอฮ์จะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปิติ

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نُفْرَةً وَسُرُورًا ﴿٨٠﴾

¹ สำหรับบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ พวกเขาจะได้ดื่มเหล้าที่ผสมด้วยการบูรบรรจุไว้เต็มแก้ว ซึ่งเป็นน้ำที่มีกลิ่นหอมและค่ามากที่สุด การบูรเป็นชื่อของตาน้ำในสวนสวรรค์ไหลออกมาเป็นลำธารซึ่งบรรดาปวงบ่าวที่ดีคือผู้ศรัทธาและมีความยำเกรงใช้สำหรับดื่ม บรรดาปวงบ่าวที่มีลักษณะดังกล่าวนั้นเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามคำนั้นสัญญาและสั่งดียัสบาบในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ในการมีชีวิตของพวกเขาที่มีความกลัวต่อวันชำระบุญบาป วันแห่งการลงโทษในวันนั้นความชั่วร้ายของมันจะแผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง

² กระนั้นก็ตีปวงบ่าวผู้ศรัทธาเหล่านั้นยังได้ให้อาหารแก่คนยากจนอนาถาที่ปราศจากที่พึ่งพาอาศัย เด็กกำพร้าที่ไร้บิดาและเชลยศึกในยามสงคราม ทั้งๆ ที่พวกเขาก็ยังมีความต้องการต่ออาหารเหล่านั้น “และพวกเขาให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม” ความจริงเราได้ทำความดีแก่พวกท่านนี้ โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนหรือคำชมเชยใดๆ จากท่านเลย และการที่เราทำเช่นนี้เราหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงปกป้องเราให้พ้นจากความกลัวแห่งวันแสนสาหัสซึ่งใบหน้าจะบูดบึ้งคือขมวดเพราะความตื่นตระหนก

12. และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขา ด้วยสวนสวรรค์ และอาภรณ์ใหม่แพรว เนื่องจากพวกเขาอดทน¹

وَجَزَاءُ بِمَا صَبَرُوا جَنَّاتُ جَنَّةٍ وَحَرِيرًا ﴿٧٦﴾

13. นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นุ่มยาวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์ และความหนาวเหน็บ

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿٧٧﴾

14. และร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำลงมาใกล้พวกเขา²

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ فُتُوحُهَا نَدْوَىٰ لِكُلِّ آلَةٍ ﴿٧٨﴾

15. และมีภาชนะที่ทำด้วยเงิน และแก้วน้ำที่ทำด้วยแก้วใสถูกวนเวียนรอบๆ พวกเขา

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِبَائِيٍّ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿٧٩﴾

16. แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะเต็มมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ³

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَدِيرًا ﴿٨٠﴾

17. และในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วซึ่งผสมด้วยขิง

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَمْحَا نَخِيلًا ﴿٨١﴾

¹ บุคคลเหล่านั้น อัลลอฮ์จะทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันที่น่านหวาดกลัว และจะให้ใบหน้าของพวกเขาสดชื่นเบิกบานมีความปิติยินดีและจะทรงตอบแทนพวกเขา อันเนื่องมาจากความอดทนต่อความจงรักภักดีต่อพระองค์ซึ่งสวนสวรรค์อันกว้างใหญ่ไพศาล และให้พวกเขาสวมใส่อาภรณ์ที่ทำด้วยไหมแพรว

² ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะนอนเอกเขนกอยู่บนเตียงหรือเก้าอี้นุ่มยาวที่ประดับด้วยผ้าชนิดพิเศษและม่านอันตระการตา พวกเขาจะไม่พบกับความร้อนและความหนาว เพราะบรรยากาศพอประมาณ ไม่ร้อนไม่หนาวจะมีลมเย็นๆ พัดโชยอยู่ตลอดเวลา ร่มเงาของตนไม่อยู่ใกล้ๆ ตัวพวกเขา ทั้งๆ ที่ไม่มีแสงแดดส่งมาเลย เมื่อเขาต้องการจะกินผลไม้มันก็จะโน้มต่ำลงมาให้พวกเขาเก็บกินตามที่พวกเขาต้องการ

³ คนรับใช้จะวนเวียนให้บริการแก่พวกเขาด้วยภาชนะที่ทำด้วยเงินมีสีขาวคล้ายไข่มุกและภาชนะที่ทำด้วยทองบริสุทธิ์และแก้วน้ำหรือจอกน้ำที่ทำด้วยแก้วใสบางนารัก ภาชนะทุกอย่างที่ใช้บริการพวกเขา นั้นจะบรรจอาหารและเครื่องดื่มที่พอเหมาะพอสมควรตามสัดส่วน

18. ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่าซัลสะบิล¹

عَيْنَاهَا سَمْنٌ سَلِيلًا ﴿٧٨﴾

19. และมีเด็กวัยรุ่นเวียนรอบๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย

﴿ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّثُورًا ﴿٧٩﴾

20. และเมื่อเจ้ามองไปยังที่นั่น เจ้าจะพบแต่ความสุข และอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาล²

﴿ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ رَأَيْتَ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٨٠﴾

21. บนพวกเขามีอาการนสีเซียวยาด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน และพระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง

عَلَيْهِمْ يَاقُوتٌ مُّسَدَّدِينَ خَضْرًا وَسَبْرًا مَّطْوًى أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رُبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٨١﴾

22. แท้จริงนี่คือ การตอบแทนแก่พวกเขา และการบากบั่นของพวกเขาเป็นที่ยอมรับด้วยความยินดี³

﴿ إِنَّ هَذَا كَانَ لِكُرْجَاهُ وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٨٢﴾

¹ ในสวนสวรรค์พวกเขาจะได้รับบริการ เครื่องดื่ม คือ เหล้าผสมกับน้ำซึ่งที่มีกลิ่นหอมชวนดื่ม นอกจากนี้ยังมีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบิล เป็นตาน้ำที่มีรสอร่อย

² ในสวนสวรรค์นั้นจะมีเด็กวัยรุ่นที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันไว้สำหรับบริการบรรดามุอิมน์ผู้ศรัทธา เมื่อเจ้ามองเห็นพวกเขาเหล่านั้นเดินเรียงรายกระจายไปทั่วทุกหนแห่งเพื่อบริการชาวสวรรค์ เจ้าจะคิดว่าเขาเหล่านั้นเป็นเสมือนไข่มุกที่เรียงรายเป็นภาพที่สง่างามตระการตา และเมื่อเจ้ามองออกไปเบื้องหน้าและรอบๆ ตัวเจ้าในสวนสวรรค์จะเป็นภาพลักษณะที่อบอุ่นและเบิกบานใจ มันเป็นความสุขที่ไม่อาจจะบรรยายเป็นตัวอักษรได้ ดังที่หะดีษกุดซียีได้กล่าวไว้ว่า “ข้าได้เตรียมไว้สำหรับปวงบ่าวที่ดีของข้า สิ่งที่ไม่เคยได้เห็น หูไม่เคยได้ยิน และมีได้อยู่ในความภาคฝันของมนุษย์เลย”

³ เครื่องแต่งตัวของพวกเขาเป็นแพรไหมสีเซียวยาแบบละเอียดและหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน กำไลทองและกำไลที่ทำจากไข่มุกตามความต้องการของพวกเขา และอัลลอฮ์จะให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ไม่เหมือนกับเครื่องดื่มที่ได้กล่าวมาแล้ว และนี่คือการตอบแทนต่อการอิมานของพวกเขา และการบำเพ็ญของพวกเขา ตลอดจนการกระทำของพวกเขาด้วยความอดทนนั้นเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของอัลลอฮ์

23. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้า เป็นชั้นตอน

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ ۖ إِن تَزِيلَا ﴿٢٣﴾

24. ดังนั้น เจ้าจงอดทนคอยข้อตัดสินของ พระเจ้าของเจ้า และอย่าเชื่อฟังผู้ประทุษร้าย และผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดในหมู่พวกเขา¹

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ مَنۢ مِّنۡهُمۡ ۖ إِنَّمَا أُكْفُرُوا

25. และจงรำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของ เจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น

وَأَذۡكُرِ ٱتۡمَرۡ رَبِّكَ بِكُرۡةٍ وَأَصِيلَا ﴿٢٥﴾

26. และจากส่วนหนึ่งของกลางคืนก็จงสูดต่อ พระองค์ และจงแช่ซ่องสคูดีต่อพระองค์ ในยาม กลางคืนอันยาวนาน²

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلَا
طَوِيلَا ﴿٢٦﴾

27. แท้จริง ชนเหล่านี้ (พวกปฏิเสธศรัทธา) รักชีวิตชั่วครว และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วง ไว้เบื้องหลังพวกเขา

إِنَّكَ هُمۡ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ ٱلۡعَٰجِلَةَ وَيَذُرُّونَ وَرَآءَهُمۡ
يَوْمَ ٱنۢفِيسَا ﴿٢٧﴾

28. เราได้บังเกิดพวกเขา และเราได้ทำให้เรือน ร้างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง และหากเรา ประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนพวกอื่นเยี่ยงพวกเขา

نَحۡنُ خَلَقْنَاهُمۡ وَسَدَدۡنَا ٱسۡرَهُمۡ وَإِذۡ ٱنۢشَأۡنَا
بَدَلۡنَا ٱمۡثَلَهُمۡ ۖ بَدِيلَا ﴿٢٨﴾

¹ เราได้ประทานอัลกุรอานนี้ให้แก่เจ้า โอหมัหมัดเอ๋ย เป็นชั้นตอนเพื่อให้เจ้าเตือนพวกเขาถึงสติปัญญาดี และสติญาร้าย ดังนั้นเจ้าอย่าเบื่อหน่ายเสียใจ เจ้าจงอดทนและคอยฟังข้อตัดสินชี้ขาดของพระเจ้าของ เจ้า จะต้องแก้แค้นให้แก่เจ้า เพื่อให้เจ้าพอใจด้วยการทำลายล้างพวกเขาไม่ช้าก็เร็ว เจ้าอย่าได้เชื่อฟัง พวกมุชริกีนกุเรช เช่น อะบดุลมุสล อุดบะฮฺ อิบน์รอบีอะฮฺ และอัลละลิด อิบน์ลุหมัมีเราะฮฺ อย่าไปเชื่อฟังข้อ เสนอของพวกเขา

² จงดำเนินหน้าที่ที่เผยแผ่สัจธรรมของเจ้าต่อไปโดยอาศัยการละหมาด การตัสบีหฺ การซิกรุลลอฮฺและการ วิงวอนขอคูอาอฺ ทั้งในยามเช้าและยามเย็นหมายถึงละหมาดศุบฮฺ ดุฮฺร และอัศร ส่วนหนึ่งของกลางคืน หมายถึงละหมาดมัฆริบและอิซาอฺ และจงแช่ซ่องสคูดีต่อพระองค์ในยามกลางคืนอันยาวนานหมายถึง ละหมาดตะฮัจญุด เพราะการละหมาดเป็นการช่วยเหลือที่ดีแก่พวก

29. แท้จริงนี่คือข้อเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดต้องการ
ก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา¹

30. แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้น
แต่ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้
ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

31. พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์เข้า
สู่ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้ธรรม
นั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวด
ไว้สำหรับพวกเขา²

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿٧٦﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧٧﴾

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧٨﴾

¹ คือพวกมุซริกทั้งหลายนั้น เหตุการณ์ที่มีชีวิตอยู่ในโลกดูน่าเหนือโลกอาคิเราะฮฺ พวกเขาตีมต่ำอยู่กับ
อารมณ์ใฝ่ต่ำและค้นหาไม่สนใจใยดีต่อวันอันหนักหน่วงที่อยู่เบื้องหน้าเขาคือวันกียามะฮฺ เราได้บังเกิด
พวกเขาจากไม่มีอะไรเลยและเราได้ทำให้เรือนร่างทุกส่วนของพวกเขามั่นคงแข็งแรงด้วยเดซาหนุภาของ
เรา หากเราต้องการที่จะทำลายล้างพวกเขา เราก็จะเปลี่ยนพวกอื่นที่ดีกว่าพวกเขา ซึ่งจะเป็นบ่าวที่ดียิ่ง
จงรักภักดียิ่ง ในตอนท้ายของอายะฮฺนี้ประมวลไว้ด้วยข้อเตือนสติอย่างมาก ดังนั้น ผู้ใดประสงค์จะนำ
เอาไปทำประโยชน์และบทเรียนก็จงยึดเอาเป็นแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตไปสู่ความโปรดปรานของ
อัลลอฮฺ ตะอาลา พระเจ้าของเขา

² สิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาในกิจหนึ่งกิจการใดจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการกำหนดและพระประสงค์ของ
อัลลอฮฺ แม้แต่การจงรักภักดีและการยึดมั่นในแนวทางที่ถูกต้อ อิบหนุะฮฺรากล่าวว่า ไม่มีผู้ใดสามารถที่
จะฮิตายะฮฺให้แก่ตัวเองได้ และเขาจะไม่เข้าสู่การอีมาน และไม่อาจที่จะนำประโยชน์มาสู่ตัวเองได้ นอก
จากด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา พระองค์ทรงรอบรู้สภาพต่าง ๆ ของปวงบ่าวของพระองค์ ทรง
ปรีชาญาณในการจัดระบบและการกระทำของพระองค์ ทรงรอบรู้ว่ามีผู้ใดเหมาะสมที่จะได้รับฮิตายะฮฺแล้ว
พระองค์ก็จะทรงให้ความสะดวกง่ายดายในการฮิตายะฮฺให้แก่เขา และผู้ใดสมควรจะอยู่ในการหลงผิดก็จะ
ทรงให้เขาได้รับความสะดวกที่จะประสบกับสาเหตุแห่งการหลงผิดแก่เขา พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์เข้าสู่สวนสวรรค์ และความโปรดปรานของพระองค์ตามพระประสงค์
และเคล็ดลับของพระองค์ผู้ที่ได้รับเกียรติอันนี้คือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ส่วนพวกมุซริกนั้นผู้ธรรมนั้น
พระองค์ทรงจัดเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดยิ่งไว้สำหรับพวกเขาแล้วในนครญะฮันนัม ซูเราะฮฺจบลง
ด้วยการชี้แจงถึงทางกลับของบรรดามุอมีนผู้ยำเกรง และทางกลับของพวกปฏิเสธศรัทธาผู้กระทำความผิด

(77) ซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 50 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต

ซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์อื่นๆ ที่กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธา และที่เกี่ยวกับเรื่องของโลกอาคิเราะฮ์ ตลอดจนแสดงหลักฐานถึงเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ อีกทั้งเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ที่มีหน้าที่ต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของจักรวาล โดยยืนยันว่าวันกียามะฮ์นั้นเป็นเรื่องจริง และว่าการลงโทษและความพิณาศนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแน่นอน

“ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่นำวะฮีย์มามอบแก่บรรดานะบี ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำหรับ แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้แน่นอนจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเวลาแห่งการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ซึ่งบรรดาอาชญากรได้ถูกสัญญาไว้

“เมื่อดวงดาวถูกทำให้มืดลง และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก เมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง และเมื่อบรรดารถอซูลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดารถอซูล) ถูกเลื่อนออกไป สำหรับวันแห่งการตัดสินและอันใดทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดชานุภาพอันเด่นชัดของ

อัลลอฮ์ ด้วยการให้มนุษย์กลับฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ เรามีได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ ดอกหรือ หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ปฏิบัติตามพวกเขา เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ เรามีได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ”

“ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบั้นปลายของบรรดาอาชญากรในโลกอาคิเราะฮ์ และสิ่งที่พวกเขาจะได้พบกับการตอบแทนและการลงโทษ

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดินไปยังที่ที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก (มัน) ไม่ทำให้เกิดร่มและจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวไฟได้ แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปรากร ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสีเหลืองเข้ม”

หลังจากกล่าวถึงบรรดาอาชญากร ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาผู้ยำเกรงและกล่าวถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมให้แก่พวกเขาซึ่งคุณความดีและเกียรติยศอย่างมากมายหลายชนิด

“แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุและผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ พวกเจ้าจงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงถึงสาเหตุที่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิต คือการฝ่าฝืนละเมิดและการกระทำอาชญากรรม

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ พวกเจ้าจงกินและร่ำมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรุก็อะ พวกเขาก็จะไม่รุก็อะ ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ ดังนั้นคำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿٦٦﴾

2. ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง

فَالْمُصَيِّتِ عَصْفًا ﴿٦٧﴾

3. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน

وَالنَّيِّرَاتِ نُورًا ﴿٦٨﴾

4. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่าง
ความจริงกับความเท็จ

فَالْمَقْرَنَاتِ قَرْنًا ﴿٦٩﴾

5. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่ทำการถ่ายทอด
คำเตือนสู่บรรดานะบี

فَالْمُنَادِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

6. ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำหรับ¹

عَذْرًا أَوْ تَنْذَرًا ﴿٧١﴾

7. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้มันจะเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน

إِنسَأَوْعَدُونَ لَوَعِقًا ﴿٧٢﴾

8. เมื่อดวงดาวถูกทำให้มีดลง

فَإِذَا الْكُجُومُ مُسِيَّتَاتٌ ﴿٧٣﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้างมา เป็นสิทธิ์ของพระองค์ที่จะทรงสาบานตามที่พระองค์ทรงประสงค์ นักตีฟซีรมีความเห็นแตกต่างกันในสิ่งที่ถูกสาบานในทั้ง 5 อายะฮ์ บางฝ่ายเห็นว่าสิ่งที่ถูกสาบานทั้งห้า คือลมชนิดต่างๆ และอีกฝ่ายเห็นว่าเป็นมะลาอิกะฮ์ และบางท่านเห็นว่า 2 อายะฮ์แรกหมายถึงลม และอีก 3 อายะฮ์ หมายถึงมะลาอิกะฮ์ ซึ่งเราเห็นว่าเป็นการเหมาะสม และมีเหตุผล อายะฮ์ที่หนึ่งนักตีฟซีรกล่าวว่าคือ ลมแห่งการลงโทษ ซึ่งอัลลอฮ์ใช้ให้ทำลายบรรดาผู้อธรรม และอายะฮ์ที่สองหมายถึงลมพายุที่พัดมาถอนรากถอนโคนต้นไม้ และทำลายอาคารบ้านเรือน อายะฮ์ที่สามหมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายให้นำฝนไปโปรยปรายเพื่อให้สิ่งที่มีชีวิตชุ่มฉ่ำ และมีชีวิตชีวา อายะฮ์ที่สี่หมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ และระหว่างสิ่งที่เป็นหะลาลและสิ่งที่เป็นหะรอม ส่วนอายะฮ์ที่ห้าหมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่นำวะฮีย์ และบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์มามอบให้แก่บรรดานะบีทั้งนี้เป็นการให้เหตุผลแก่ปวงบ่าวเพื่อมิให้เข็นข้ออ้างแก้ตัวแก่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์และเป็นการเตือนสำหรับจากอัลลอฮ์แก่ปวงบ่าวถึงการลงโทษและการแก้แค้น

9. และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก
10. และเมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง
11. และเมื่อบรรดารอซูลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด¹
12. สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดารอซูล) ถูกเลื่อนออกไป
13. สำหรับวันแห่งการตัดสิน
14. และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร²
15. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ³
16. เรามีได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ ดอกหรือ
17. หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ปฏิบัติตามพวกเขา

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ ﴿١٠﴾

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ﴿١١﴾

لَيَأْتِيَنَّهُمْ يَوْمَ أُحُلِّيَتْ ﴿١٢﴾

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

وَلَيُؤْمِنُ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿١٥﴾

أَلَمْ نَكُنْ لَكَ الْوَالِينَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ نُنْفِخُهُمْ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย สิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้คือ เรื่องของวันกิยามะฮ์ วันแห่งการชำระบัญชีและวันแห่งการตอบแทนนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้ นั้นจะเกิดขึ้น เมื่อดวงดาวถูกดับแสงให้มืดลง เมื่อชั้นฟ้าถูกแตกแยกหลุดออกมาเป็นเสี่ยงๆ เมื่อภูเขาแตกแยกกระเจายออกมาเป็นผุยผง และเมื่อบรรดารอซูลถูกนำมารวมไว้เพื่อเป็นพยานต่อประชาชาติของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

² เป็นคำถามที่ให้ความสำคัญของวันนั้น คือวันไหนเล่าที่บรรดารอซูลถูกเลื่อนออกไป เพื่อการชุมนุมในวันแห่งการตัดสินระหว่างปวงบ่าว วันที่อัลลอฮ์ทรงตัดสินระหว่างบรรดานะบีกับประชาชาติของพวกเขาที่ปฏิเสธการศรัทธา ด้วยการตัดสินที่ยุติธรรม และสิ่งใดเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่าวันแห่งการตัดสินนั้นคืออะไร เพราะวันนั้นเป็นวันสำคัญยิ่งเกินกว่าที่มนุษย์จะหยั่งรู้อถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

³ ความหายนะอันยิ่งใหญ่และการขาดทุนอย่างย่อยยับจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้นในวันที่ได้ถูกสัญญาไว้ นักตีฟซิกกล่าวว่ ประโยคเช่นนี้ “ความหายนะ...” ได้กล่าวซ้ำในซูเราะฮ์นี้ถึง 10 ครั้ง เป็นการปิดท้ายประโยคที่กล่าวถึงเหตุการณ์ถึงสภาพวันอาคิเราะฮ์และสภาพของโลกดูนยา

18. เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร¹

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٧٧﴾

19. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ²

وَيَوْمَذِلِّ الْمُكْذِبِينَ ﴿٧٨﴾

20. เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٧٩﴾

21. แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง (มดลูก)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٨٠﴾

22. จนถึงกำหนดอันแน่นอน

إِنْ يَنْدَرِ مَعْلُومٍ ﴿٨١﴾

23. ดังนั้นเราได้กำหนดไว้แล้ว เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีที่สุด³

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٨٢﴾

24. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ⁴

وَيَوْمَذِلِّ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨٣﴾

25. และเราได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจุดรวมดอกหรือ

أَتَرْتُمْ عَلَاقَ الْأَرْضِ كَمَا تَأْتِي ﴿٨٤﴾

26. ทั้งคนเป็นและคนตาย

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٨٥﴾

¹ เรามิได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูล เช่น ชนชาติของนุหฺ อัด และชะมูด ดอกหรือ แล้วเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ดำเนินตามชนชาติรุ่นก่อนๆ ที่มีสภาพเช่นเดียวกับพวกเขา เช่นชนชาติลูฏ ซุัยบ และชนชาติของมุซา คือฟิรเอานและพรรคพวกของเขาตลอดจนผู้ที่อยู่ในสภาพเช่นเดียวกับพวกเขา เช่นนั้นแหละเราจะปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากรผู้กระทำความผิด

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ โอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย เรามิได้บังเกิดพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่าคืออสุจิ แล้วเราได้ทำให้น้ำอันต่ำต้อยนี้เข้าไปอยู่ในมดลูกของผู้หญิงดอกหรือ จนกระทั่งถึงวันเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน คือเวลาแห่งการคลอด ดังนั้น การกำหนดเวลาของเราในการให้บังเกิดเขาจากน้ำอสุจินั้น เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีที่สุดจริงๆ

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

27. และในแผ่นดินเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตระหง่าน
และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มหน้าจืดสนิท¹

وَجَعَلْنَا فِيهَا رِجْسًا لِّمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ وَأَافَيْنَاكُمْ مَاءً غَائِقًا ﴿٧٧﴾

28. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَلِيَوْمِئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿٧٨﴾

29. (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดิน
ไปยังที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ

أَطْلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٧٩﴾

30. จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก

أَطْلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تِلْكَ شُعْبٍ ﴿٨٠﴾

31. (มัน) ไม่ทำให้เกิดร้อน และจะไม่ช่วยให้พ้น
จากเปลวไฟได้

لَا ظِلِيلٌ وَلَا يُبْقِي مِنَ الْهَبِّ ﴿٨١﴾

32. แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด)
เท่าป้อมปราการ

إِنَّمَا تَرْمِي بِشُقَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٨٢﴾

33. ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสี่เหลี่ยม
เข้ม³

كَأَنَّهُمْ مِثْلَتِ صُفْرٍ ﴿٨٣﴾

34. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَلِيَوْمِئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿٨٤﴾

¹ เราได้ทำให้แผ่นดินนี้ซึ่งพวกเจ้าดำเนินชีวิตอยู่บนมันเสมือนกับเป็นแหล่งหรือจุดรวม ทั้งคนเป็น และคนตายดอกหรือ คือเป็นแหล่งรวมสำหรับคนเป็นบนหน้าแผ่นดินและคนตายอยู่ใต้แผ่นดิน และเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตระหง่านให้มันคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่นสะเทือน และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มหน้าจืดสนิท คือเราได้ให้น้ำฝนตกลงมาจากก้อนเมฆ และได้ให้มันออกมาจากตาน้ำและลำธาร เพื่อพวกเจ้าใช้ดื่มรวมทั้งปศุสัตว์ พืชพันธุ์ต่างๆ และต้นไม้

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ ยามเฝ้าประตูนรกจะกล่าวขึ้นว่า พวกเจ้าจงออกเดินไปสู่การลงโทษในนรกขณะอันนั้น ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธในโลกคุณอาจออกไปยังร่มเงาที่มีกลุ่มควันของไฟนรกมันจะแยกออกเป็นสามแฉก มันจะไม่ให้ร่มเงาแก่ผู้ที่อยู่ใต้ร่มเงาของมัน และจะไม่ปกป้องเขาให้พ้นจากความร้อนของดวงอาทิตย์ การที่เรียกการลงโทษเป็นร่มเงานั้นเป็นการเยาะเย้ยแก่บรรดาผู้ถูกลงโทษ นรกขณะอันนั้นมันจะพ่นเป็นประกายไฟออกมา มีขนาดเท่าป้อมปราการขนาดใหญ่ และประกายไฟพ่นออกมานั้นคล้ายกับว่าเป็นอูฐสี่เหลี่ยมเข้ม และมีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

35. นี่คือนวันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมา
ได้

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٧٧﴾

36. และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้
ตัว¹

وَلَا يُؤْتُونَ لَهُمْ فِعْلَهُمْ فَانْقُذُوا إِن كُنْتُمْ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ اللَّهَ الْوَاحِدَ ﴿٧٨﴾

37. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مُصِيبٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٩﴾

38. นี่คือนวันที่แห่งการตัดสิน เราได้รวบรวมพวก
เจ้าไว้กับชนชาติรุ่นก่อนๆ

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مُصِيبٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨١﴾

39. ดังนั้นถ้าพวกเจ้ามีแผนอุบายอันใดก็จงวาง
แผนต่อข้า³

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٨٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مُصِيبٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٣﴾

40. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مُصِيبٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

41. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ท่ามกลางร่ม
เงาและน้ำพุ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ الْعُرُوقِ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مُصِيبٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

42. และผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ

وَفَوْقَهُمْ مَائِدَاتُهَا يُسْفَعُونَ ﴿٨٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مُصِيبٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

43. พวกเจ้าจงกินจงดื่มอย่างสบายใจตามที่
พวกเจ้าได้กระทำไว้

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنَاتٍ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّนْيَا مُصِيبٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

¹ ในวันนี้หากวันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่สามารถจะพูดคำพูดใดๆ ออกมาได้ พวกเขาเปรียบเสมือนคนใบ้ ข้อแก้ตัวหรือหลักฐานใดๆ จะไม่เป็นที่ยอมรับ และพวกเขาจักจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ตัว

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ วันนี่คือนวันที่แห่งการตัดสินระหว่างปวงบ่าว ซึ่งอัลลอฮ์จะทรงตัดสินในวันนี้ด้วยการตัดสินอย่างยุติธรรมระหว่างผู้ที่มีความสุขและผู้ที่มีความทุกข์ เราได้รวบรวมพวกเจ้าไว้กับประชาชาติในยุคก่อนๆ เพื่อเราจะได้ตัดสินระหว่างพวกเจ้าทั้งหมด ดังนั้นหากพวกเจ้ามีแผนอุบายอย่างไรที่จะปลดเปลื้องให้พ้นจากการลงโทษ ก็จงแสดงออกมาเพื่อเป็นการช่วยเหลือตัวของพวกเจ้าเอง

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

44. แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำ
ความดีทั้งหลาย¹

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

45. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَلِيَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

46. พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย แท้
จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร³

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

47. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَلِيَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

48. เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรู้กัะ พวก
เขาก็จะไม่รู้กัะ⁵

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

49. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁶

وَلِيَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾

¹ บรรดาผู้ที่มีความเกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาในโลกดุนยาและปกป้องการลงโทษของพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นข้อห้ามของพระองค์ ในวันกียามะฮ์พวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงาของตนไม่อันรื่นรมย์และมีที่นั่งที่โหลหริน พวกเขาจะมีความสุขอยู่ในโลกอันจริงและมีเกียรติ มีผลไม่มากมายหลายชนิดตามที่พวกเขาต้องการ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเป็นการต้อนรับอย่างอบอุ่นและให้เกียรติว่า พวกท่านจงกิน จงดื่มด้วยความเอร็ดอร่อย เพราะพวกท่านได้กระทำความดีไว้ในโลกดุนยา การตอบแทนอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่ผู้ที่มีกิจการที่ดีมีเจตนาบริสุทธิ์และมีความยำเกรงต่อพระเจ้าของเขา

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกกุฟฟารชาวมักกะฮ์เป็นเชิงขู่และสัญญาร้ายว่า พวกเจ้าจงกินด้วยความอร่อยในโลกดุนยานี้ และจงรื่นรมย์ด้วยความใคร่เพียงชั่วคราว เสมือนกับการกระทำของปศุสัตว์ที่มันเป็นทังแต่เรื่องของท้องและค้นหาเท่านั้น เพราะพวกเจ้าเป็นอาชญากรผู้กระทำผิดไม่สมควรที่จะได้รับการยกย่องและได้รับเกียรติ

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

⁵ เมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกมุชริกินเหล่านั้นว่า พวกท่านจงละหมาด พวกเขาจะไม่ละหมาด จะไม่มีการสัจรวมตน แต่พวกเขาก็ยังคงต่อต้านหิ้งผยองต่อไป

⁶ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

50. ดังนั้น คำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจาก
อัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน¹

فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

¹ ดังนั้นคำภีร์อันใดเล่าและคำพูดอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์และชัดเจนเช่นนี้ ที่พวกเขาจะศรัทธาและเชื่อถือกัน